

ATHENS voice

ΘΕΑΤΡΟ

Βασίλης Παπαβασιλείου
Μιχαήλ Μαρμαρινός
Δήμητρα Παπαδοπούλου
Γιώργος Οικονόμου

ATHENS VOICE

14 χρόνια στο κέντρο της πόλης!

Κουίζ: Πόσο καλά ξέρεις το κέντρο της Αθήνας;
Της Ελενας Ντάκουλα

Οι άνθρωποι του κέντρου
11 Αθηναίοι μιλούν για όσα αγαπούν σε αυτό
Της Φιλίππας Δημητριάδη

Νέα ξενοδοχεία αλλάζουν την όψη τους
Της Νενέλας Γεωργελέ

Η Αθήνα είναι hip
Της Κατερίνας Βνάτσιου

102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

Ξεκινάμε!

YOUR
VOICE
IS
OUR
FAVORITE
SOUND

ΤΟ

"ΕΧΩ ΞΕΧΑΣΕΙ ΤΟ ΠΟΡΤΟΦΟΛΙ ΜΟΥ"

ΑΝΗΚΕΙ ΠΙΑ

ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ.

Ο πιο σύγχρονος τρόπος συναλλαγών είναι εδώ.

Με το **i-bank Pay** από την Εθνική Τράπεζα, οι συναλλαγές γίνονται από το κινητό σας. Κατεβάστε σήμερα την εφαρμογή για να κάνετε τις καθημερινές σας πληρωμές σε επιχειρήσεις, εμπόρους, επαγγελματίες, και να μεταφέρετε χρήματα σε φίλους σας.

Χωρίς μετρητά ή κάρτες, χωρίς να χρειάζεται να γνωρίζετε αριθμό τραπεζικού λογαριασμού και επιπλέον διατραπεζικά, προς χρήστες της υπηρεσίας IRIS online payments!

Download on the
App Store

GET IT ON
Google Play

i-bank Pay από την Εθνική Τράπεζα.
Ήρθε η ώρα να εντυπωσιαστούμε ξανά.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

www.nbg.gr

Μάθετε περισσότερα στο nbg.gr/ibank

«**Ηρθε χάλια. Έκανε δυο τοιγάρα και στάνιαρε.**»

(Δύο κοστούμια κίτρινα κύριοι συζητούν έξω από το Πρωτοδικείο. Λουίζης Ριανκούρ, Δευτέρα πρωί)

Γκρουπ από υπέρβαρες τουρίστριες τρώνε σουβλάκια στο Θανάση μπροστά στο Μοναστηράκι και ζητάνε από το γκαρσόνι να τις βγάλει φωτογραφία όλες μαζί... Αυτός προσπαθεί, κάνει πίσω, ξανακάνει πίσω... και γυρνάει και λέει σε άλλο γκαρσόνι:

«**Ρε συ, Νικολάκη, δεν χωράνε στη φωτό, είναι θερίες, τι να κάνω;**»

(Μοναστηράκι, Τετάρτη απόγευμα)

«**Ακολουθήστε τις πατημασιές στις σκάλες και θα βγειτε στην έκθεση.**»

(Ψάχνοντας τον Van Gogh στο Μέγαρο Μουσικής, Τετάρτη απόγευμα)

Νοσοκομείο Ερυθρός. Σε θάλαμο ανάρρωσης, γιαγιά 97 χρονών σφαδάζει από τους πόνους και απειλεί:

«**Θα φωνάζω μέχρι να μου δώσετε το φάρμακο, ακούτε μωρέ;...**»

...Άλλη γιαγιά, 102 ετών στο διπλανό κρεβάτι λέει:

«**Βρε παιδιά, δώστε στο κοριτσάκι ένα γλυκάκι να της μαλακώσει ο πόνος!**»

(Αμπελόκηποι, Παρασκευή μεσημέρι)

-**Κούκλος ο Θωρ με το νέο κούρεμα.**
-**Έπαιρνα. Έπαιρνες;**
-**Σαν τρελή.**

(Κορίτσια συζητούν για το νέο κούρεμα του Κρις Χέμινγουεθ, μπροστά από τον κινηματογράφο Αθηνίων. Αμπελόκηποι, Τετάρτη βράδυ)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

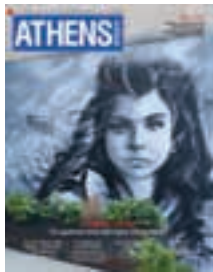
→ panikoval500@gmail.com

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Αύριο, θα είσαι μία σταρ.

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **SimpleG**. Γεννήθηκε και ζει στην Ελλάδα. Ασχολείται με τη ζωγραφική στους τοίχους από το 2009 και σπουδάζει στην ΑΣΚΤ της Αθήνας. Έχει συμμετάσχει σε φεστιβάλ και ομαδικές εκθέσεις. Έργα του θα βρείτε σε διάφορα μέρη στην Ελλάδα και το εξωτερικό, σε δρόμους ή ιδιωτικούς τοίχους. Θέματα για τα έργα του βρίσκει μέσα από την καθημερινότητα που ζει και στα πρόσωπα των ανθρώπων που τον εμπνέουν.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΣΕΡ... ΓΙΑΝΝΗ

Από τα πιο καλά ψαροταβερνάκια του Αιγάλεω. Γωνιακό, μινιμαλιστικό, με κρυστάλλινους πολυελαίους και καλαίσθητα τραπεζομάντιλα. Εξαιρετικά θαλασσινά και πατατούλες, όπως πρέπει τηγανισμένες. Τιμές ψυχραιμες. (Μητροπολίτου Ηλείας Αντωνίου στην πλατεία Παπάγου)

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

«Ρε φίλε, έχεις τρία ευρώ να μου δώσεις να πάω να βγάλουμε Πρόεδρο;»

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

-Three pitas with everything and three beers to be found.
-Κύριε πρωθυπουργέ, εσείς; (σε σουβλατζίδικο της Αστόρια)

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΣ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

-Είμαστε στου Ζαμπέτα.
-Κράτα μου ένα τραπέζι.
-Τι να σου κρατήσω καλέ, στο θέατρο είμαστε. (κυρία έξω από το θέατρο Αλίκη)

ΒΑΖΑΡ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ

Αρχίζει η εποχή τους... φυλακτείτε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΟΝΤΑΣ

Ασ' τα, Απόστολε, σε όλους βγήκε ξινό τελικά το «House of Cards».

KARL LAGERFELD

Κανείς δεν σκέφτεται να προστατεύσει την υστεροφημία του; Έχει ξεμωραθεί εντελώς.

ΤΙ ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΕΙΣ;

Ξέφρενο πάρτι στα βόρεια προάστια με dj τον Πέτρο Κωστόπουλο.

ΝΥΧΙΑ ΣΤΟ INSTAGRAM

Κορίτσια, άλλο μανικιούρ και άλλο Νοσφεράτου.

ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ

Τζάμπα ο πανικός να βγάλουμε τα ηλεκτρονικά εισιτήρια.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΕΝΤΡΟΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Survivor 2017.

ΝΙΚΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

Επιμέλεια: ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Πώς βρέθηκες στην Αθήνα; Μία οικογένεια από τη Μικρά Ασία και άλλη μία από τη Φθιώτιδα άφησαν τα σπίτια τους σε δύο διαφορετικούς πολέμους. Τα παιδιά τους ενώθηκαν εδώ και... έκαναν εμένα.

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη; Οι λόφοι της, ο ήχος από τις αυλές των σχολείων, η ιστορία.

Τα 3 πράγματα που αν έλειπαν θα έκαναν την Αθήνα λίγο ομορφότερη; Σκουπίδια, άστεγοι, αυτοκίνητα.

Η πρώτη δουλειά που έκανες στην Αθήνα; Ραδιοφωνικός παραγωγός στο Μελωδία, 19 χρόνων, β' έτος Νομικής. Εκπομπή 2-4 τη νύχτα, διέσχιζε τη μισή πόλη για να κατέβω στο Σύνταγμα.

Ο αγαπημένος σου αθηναϊκός ήχος; Όταν πλησιάζει ο συρμός του ηλεκτρικού.

Ποιος μουσικός δικαιούται να γράψει το σάουντρακ της Αθήνας; Θέλω έναν Αττίκ πειραγμένο από τον Papercut.

Τι είναι αυτό που κάνει κάποιον Αθηναίο; Η ταχύτητα.

Το καλύτερο σύνθημα που έχεις δει σε αθηναϊκό τοίχο. «Πώς μπορείς να μη με αγαπάς Σάββατο». Γι' αυτό και το 'κλεψα.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα έκανες αν ήσουν δήμαρχος για μια μέρα; Χρηματοδότηση για να βαφτούν οι πολυκατοικίες σε έντονα ποπ χρώματα.

Πού ζεις τώρα; Στα Άνω Βριλήσσια, ό,τι βλέπω γύρω είναι πράσινο, το χρώμα που με ηρεμεί είναι το χρώμα των δέντρων.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου; Μην πέσει ο Παρθενώνας.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός κίνδυνος; Να ανέβουν ως τα βουνά τα πλοκάμια της πόλης.

Ένα επίθετο που χαρακτηρίζει ακριβώς τους Αθηναίους; Βιαστικοί.

Ένα επίθετο που δεν ταιριάζει καθόλου στους Αθηναίους; Συνειδητοί.

Ποιο είναι το πρώτο αθηναϊκό στιγμιότυπο που θυμάσαι; Μαρούσι - Ομόνοια, να τρέχουν γρήγορα οι εικόνες της πόλης, διαδρομή με τον ηλεκτρικό, με τον πατέρα μου και την αδερφή μου, που να μας πήγαινε;

Πώς φαντάζεσαι την Αθήνα σε 50 χρόνια; Πιο πολύχρωμη, πιο ακομπλεξάριστη, πιο πρωτεύουσα.

Τι σου λείπει από την Αθήνα της παιδικής σου ηλικίας; Το Μινιόν - αλλά με τα τότε μάτια.

Αν η Αθήνα ήταν τραγούδι, ποιο θα ήταν αυτό; Ορχηστρικό είναι. «Όταν έρχονται τα σύννεφα», Μάνος Χατζιδάκις.

Η καλύτερη θέα στην Αθήνα; Σούρουπο από τον Υμηττό, μόλις έχουν ανάψει τα φώτα των μεγάλων λεωφόρων.

Ό.Ν.Μ. είναι στιχουργός και έχει συνεργαστεί με τα σπουδαιότερα ονόματα του ελληνικού τραγουδιού.

COSMOTE

ο κόσμος μας, εσύ.

— Νέες δυνατότητες έρχονται στο φως —

COSMOTE Fiber

Το μεγαλύτερο δίκτυο οπτικών ινών είναι εδώ

Η δύναμη του φωτός έρχεται στις τηλεπικοινωνίες.
Το δίκτυο οπτικών ινών της **COSMOTE**, με ταχύτητες που θα φτάνουν το **1 Gbps**,
θα προσφέρει σε όλους μας νέες εκπληκτικές δυνατότητες.
Μια νέα εποχή για την επιχειρηματικότητα, την εκπαίδευση
και την ποιότητα ζωής στο σύνολό της είναι εδώ.

Το δίκτυο οπτικών ινών COSMOTE Fiber είναι ιδιοκτησία του ΟΤΕ Α.Ε.

ΟΜΙΛΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΟΔΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ, Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΩΝ ΨΙΛΙΚΑΤΖΙΔΙΚΩΝ

Ο δρόμος με τα περισσότερα ψιλικατζίδικα του κόσμου έχει ένα τουλάχιστον μη-παραδοσιακό μπακάλικο, ένα τουλάχιστον παραδοσιακό χαρτοπωλείο και επίσης ένα σέβεντις καφε-ζαχαροπλαστείο...

«Πιπέρι στο στόμα, Μπαχαροπωλείο-Βοτανοπωλείο-Τειοπωλείο»

Μερικές φορές κατεβαίνω την Ιπποκράτους με τα πόδια – βγαίνω από ένα οποιοδήποτε λεωφορείο στην Αλεξάνδρας, απέναντι από την κορυφή της Ιπποκράτους, με σκοπό να μπω σε ένα οποιοδήποτε λεωφορείο και να την κατέβω με ρόδες... αλλά τελικά περπατάω, με τη λογική «πάμε μια στάση παρακάτω» και χωρίς να το καταλάβω, τσουπ! βγαίνω στην Ακαδημίας. Μέτρησα λοιπόν τα ψιλικατζιδικό-μπακαλικο-περίπτερα της Ιπποκράτους και είναι τουλάχιστον δεκατέσσερα – σε δρόμο μήκους 1,63 χιλιομέτρου, δηλαδή κάτω των δύο (χιλιομέτρων). Παίζει να έχασα και κανένα δύο, να αφαιρέθηκα κοιτάζοντας δεξιά αριστερά, αλλά είναι πολλά: κανένας άλλος δρόμος, σε κανένα άλλο μέρος του κόσμου, δεν σου προσφέρει τόσο απλόχερα τη δυνατότητα να αγοράσεις τσιγάρα, Κουκουρούκου, κάρτες Πόκεμον, αναψυκτικό, νεράκι, συσκευασμένο γεμιστό κρουασανάκι, τσιπς, περιοδικό, εφημερίδα, χαρτί τουαλέτας σε περίπτωση που ξέμεινες στη μέση του δρόμου, αρωματικό χαρτομάντηλο, τσιπς, φυστίκια, προφυλακτικό, αεροπορικό φάκελο αλληλογραφίας, μπαταρία, γλιφιτζούρι, μπισκότα, τσιμιπιάκι, συνδετήρες, μπικ, σελο-

τέμπ, χανζαπλάστ και τόνο-με-φασόλια κονσέρβα – όλα αυτά κάτω από την ίδια στέγη. Το ψιλικατζιδικό της Ιπποκράτους είναι ένα ρομαντικό πάντρεμα περιπτέρου, μπακάλικου και «ΕΒΓΑ» – κάθε τετράγωνο έχει από κανένα-δύο (ψιλικατζιδικά), και λειτουργούν ως άγκυρες της γειτονιάς: μπορείς να βρεις τα πάντα, σχεδόν συνέχεια, αλλά μπορείς και να αφήσεις μια σακούλα με άπλυτα για να περάσει να την πάρει η θεία σου, να παραλάβει ο ψιλικατζής ένα δέμα εκ μέρους σου ή να πεις καμιά κουβέντα με τον άνθρωπο όταν σε σφιγγουν οι μοναξιάς ή ξεμείνεις από τσιγάρα... τα ξέρω, έμενα δεκατέσσερα χρόνια στον Άγιο Νικόλαο Πευκακίων, μάλιστα σε εποχές που δεν προλάβαινα ποτέ ανοιχτό σουπερ-μάρκετ και επιβίωνα χάρη στα ψιλικατζιδικά. Τέλος πάντων, ανάμεσα σε κάμποσα φαρμακεία, φωτοτυπάδικα, μοντελιδάδικα (=καταστήματα που πουλάνε είδη μοντελισμού, όχι μοντέλα), καφέ, μαγαζιά με παλιά βιβλία, με είδη δώρων, κι άλλα φαρμακεία, κι άλλα ψιλικατζιδικά... πέτυχα το «Πιπέρι στο στόμα», Μπαχαροπωλείο-Βοτανοπωλείο-Τειοπωλείο, όπως λέει η πινακίδα, πολύ όμορφο και αισιόδοξο, φωτεινό, πλούσιο, γεμάτο μυρωδιές και γυάλι-

να αστραφτερά βαζάκια με μπαχαρικά. Το «Πιπέρι» έχει 180 μπαχαρικά και καρυκεύματα, 80 βότανα, 40 διαφορετικές ποικιλίες τσαγιού και «90 προτάσεις υγιεινής διατροφής»... που μάλλον είναι οι συνδυασμοί με σπόρους-υπερτροφές – σινάπι διαφόρων αποχρώσεων, όπως και αφυδατωμένα λαχανικά, λιαστές ντομάτες, τζιντζερ, μυρωδικά κ.λπ. κλπ. Το θέμα είναι ότι μπαίνεις στο «Πιπέρι» και δεν πολυ-θέλεις να βγεις, ρωτάς «τι είναι αυτό, και κείνο, και τ' άλλο;» και κοιτάζεις με περιέργεια τα ράφια του, γεμάτα ως απάνω με προϊόντα πολύ μωσομουριστά...

Πιο κάτω, πάντα στη δεξιά πλευρά της Ιπποκράτους (που νομίζω ότι είναι λιγυγο φαρδύτερα τα πεζοδρόμια) είναι το χαρτοπωλείο «Χαρτογραφική» με «σχολικά, χαρτικά, είδη χειροτεχνίας, φωτοτυπίες»: μακρόστενο και βαθύ, περνάς ξυστά από χαλκομανίες, μολύβια με μπρελόκ και άνευ, μπλοκ και τετράδια ατελείωτα, για να φτάσεις στο βάθος δεξιά και να βγάλεις φωτοτυπίες. Κι ενώ είναι ό,τι πιο παραδοσιακό σε χαρτοπωλείο, η «Χαρτογραφική» έχει μικρούς θησαυρούς ανάμεσα στα στάνταρ σχολικά είδη: περιέργα στιλό, μαρκαδόρους, ξύστρες και σβηστήρες, υπέροχα αυτοκολλητάκια που θέλεις να τα κολλήσεις κάπου κι ας μην είσαι παιδί, είδη γραφείου που αποφασίζεις ξαφνικά ότι τα χρειάζεσαι απαξάπαντος... και το πιο ευγενικό προσωπικό που έχω πετύχει ποτέ μου σε χαρτοπωλείο.

Τέλος και λίγο πριν το τέλος (της Ιπποκράτους) είναι το εντελώς σέβεντις ζαχαροπλαστείο «Κοραής» ή αλλιώς «Corais Patisserie», μετά τις κλούβες και τους μπατσαδουάρ, σαν να μην πέρασε μια μέρα από το 1984 – οπότε και το ανακάλυψα πρώτη φορά. Έφτιαχνε ζεστό νες με πηχτό αφρό από πάνω, σαν καπουτσίνο (που δεν υπήρχε τότε ως κόνσεπτ) αλλά νες-με-γάλα – έτρωγες πρώτα τον αφρό με το κουτάλι και μετά έπινες το ίδιο το νες. Τώρα σερβίρει ωραιότατο καπουτσίνο, και τα γλυκά κρουασάν που ήταν το σήμα-κατατεθέν του. Έχει μερικά τραπεζάκια πάνω στο πεζοδρόμιο, μπορείς να καθίσεις για έναν καφέ αφηφώντας την κίνηση, γιατί είσαι τολμηρό άτομο κατά βάθος και δεν φοβάσαι ντιπ τίποτα. Κι όπως διασχίζεις την Ιπποκράτους, με το λόφο του Στρέφη δεξιά σου και τον Λυκαβηττό αριστερά... αισθάνεσαι πολύ Αθηναίος, που θυμάσαι τους στίχους του Γιάννη Ξανθούλη, τη μουσική του Σταμάτη Κραουνάκη, τη φωνή της Άλκηστις Πρωτοψάλτη, στο τραγούδι για αυτόν ακριβώς το δρόμο που είναι τόσο μα τόσο δύσκολο να τον περιγράψεις με λέξεις, πόσο μάλλον τραγουδιστά... **A**

«Πιπέρι στο στόμα, Μπαχαροπωλείο-Βοτανοπωλείο-Τειοπωλείο», Ιπποκράτους 125-127 & Τοιμική, 2130410394, info@piperistostoma.gr

«Χαρτογραφική», χαρτοπωλείο, Ιπποκράτους 33, 2103634129

«Corais Patisserie», Ιπποκράτους 35, 2103620488

«ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΖΩΗΣ» ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗ **NOVARTIS**

Η πρόληψη σώζει ζωές και εκατοντάδες άνθρωποι έκαναν δωρεάν διαγνωστικούς ελέγχους στις 4&5/11, στην πλατεία Κοτζιά

Τη μεγάλη αξία της πρόληψης στον τομέα της υγείας υπογράμμισε η Novartis, υλοποιώντας και φέτος τις «Μετρήσεις Ζωής» στο «Διαβητικό» χωριό, στις 4 και 5 Νοεμβρίου, στην πλατεία Κοτζιά.

► Σπιρομέτρηση, Οφθαλμολογικός Έλεγχος, Μέτρηση Γλυκοζυλιωμένης Αιμοσφαιρίνης (HbA1c) και Έλεγχος Αρτηριακής Πίεσης ήταν οι δωρεάν εξετάσεις στις οποίες υποβλήθηκαν εκατοντάδες άνθρωποι, όλων των ηλικιών, οι οποίοι μάλιστα παραδέχτηκαν ότι η πρόληψη θα πρέπει να είναι το πρώτο μέλημα ό-

λων και αναζητούσαν πληροφορίες και για τις επόμενες παρόμοιες ενέργειες.

► Παράλληλα, μεγάλη ήταν η συμμετοχή του κοινού και στη διοργάνωση της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Σωματείων - Συλλόγων Ατόμων με Σακχαρώδη Διαβήτη, με το διήμερο να συμβάλει αποφασιστικά στην ευαισθητοποίηση και την ενημέρωση του κοινού σε θέματα πρόληψης και τακτικής διεξαγωγής διαγνωστικών ελέγχων.

► Η πρωτοβουλία της Novartis, στο πλαίσιο της εταιρικής της ευπευθυνό-

τητας, υλοποιήθηκε φέτος για τρίτη συνεχόμενη χρονιά, στο πλαίσιο της δέσμευσής της να στηρίζει έμπρακτα τους ασθενείς, μέσω πρωτοποριακών προγραμμάτων, με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας ζωής τους. Ήδη από το 2015 οι «Μετρήσεις Ζωής» έχουν επισκεφθεί 13 περιοχές, ενώ έχουν πραγματοποιηθεί 19.918 διαγνωστικές εξετάσεις.

► Το πρόγραμμα τελεί υπό την αιγίδα της Ελληνικής Εταιρείας Υπέρτασης και την αιγίδα της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Σωματείων - Συλλόγων Ατόμων με Σακχαρώδη Διαβήτη (Π.Ο.Σ.Σ.Α.Σ.ΔΙΑ). ●

Περισσότερες πληροφορίες για τη Novartis και για τις επόμενες ενέργειές της μπορείτε να δείτε στην ιστοσελίδα της www.novartis.gr και στο Facebook: [NovartisHellas](https://www.facebook.com/NovartisHellas)

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος της συλλογικότητας για την προσθήκη του Δεκεμβρίου του 2017 στα ημερολόγια του 2018)

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΦΩΤΟ-ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Γιατί όλες οι φωτογραφίες των πρακτορείων από το «μπλόκο ευγνωμοσύνης» των κατοίκων της Θράκης στον Αλέξη Τσίπρα, όπου σύμφωνα με το ΑΠΕ του πρόσφεραν λουλούδια, αντί να δείχνουν το πλήθος του κόσμου, είναι κοντινές και δείχνουν μόλις 4 κεφαλάκια;

- Οι συνταξιούχοι στήθηκαν στην ουρά για να ψηφίσουν Φώφη και την επόμενη μέρα τούς επιστράφηκαν οι παράνομες κρατήσεις. Συμπέρασμα: Οι ουρές για αρχηγό της κεντροαριστεράς είναι οι νέες διαδηλώσεις.
- Όχι, Αλέξη, αυτή η ουρά είναι για εκλογή δεκαπενταμελούς. Δεν είναι απαραίτητο να τους δώσεις μέρισμα για τυρόπιτες στην καντίνα! Πατί δεν ψηφίζουν ακόμα...
- Πάντως είναι μια παρηγοριά να ξέρεις ότι ένα μέρος από τους φόρους που τόσο πολύ ζορίστηκες να πληρώσεις πάνε με τη διανομή του μερίσματος στη μισθοδοσία του εμπόρου ναρκωτικών που του ανέστειλαν με βούλευμα την ποινή για να μπορέσει να διοριστεί στη ΔΕΗ...
- Το δίδαγμα από τις εκλογές για αρχηγό στην κεντροαριστερά Νο 1: Ο καθένας είναι πρόθυμος να πάει να ψηφίσει για την αλλαγή ενός κόμματος...

...αρκεί να είναι σίγουρος ότι δεν πρόκειται να αλλάξει.

- Το δίδαγμα από τις εκλογές για αρχηγό στην κεντροαριστερά Νο 2: Οι εσωκομματικές εκλογές είναι σαν τη μεθαδόνη. Έχεις την ευκαιρία να ξεχαρμανιάσεις βλέποντας επιτέλους τον αρχηγό σου να βγαίνει πρώτος.
- Δηλαδή πού αλλού να έδινε το μέρισμα η κυβέρνηση, αν όχι σε άνεργους, υποαπασχολούμενους και συνταξιούχους; Αφού αυτοί δεν την ψηφίζουν. Αν ήταν να το δώσει σε ψηφοφόρους της δεν θα έβρισκε ούτε άνεργο, ούτε υποαπασχολούμενο. Πατί έχουν διοριστεί όλοι.
- «Και τι πειράζει που γιορτάζουμε το Halloween όπως στην Αμερική;» μας έλεγαν... Και τελικά, χωρίς να το καταλάβουμε, φτάσαμε στο σημείο να δίνουμε ονόματα στις κακοκαιρίες μας.

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

ανώνυμος δημοσιογράφος

«Από 250 έως 900 ευρώ ο μποναμάς»
Μετάφραση «Ναι, σας υποτιμούμε όλους αποκαλώντας το φιλοδώρημα που σας πετάει ο πρωθυπουργός "μποναμά", αλλά αυτό σας θυμίζει ότι είστε στο έλεός του και όχι το αντίθετο, όπως θα έπρεπε».

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 1
Κωμωτρία της Φώφης Γεννημάτα

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 2
Καμεραμάν καναλιού στα μελίσσια του Κουφοντίνια

ΣΚΑΝΔΑΛΟ:

ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΣΑΜΠΟΤΑΡΕΙ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ!

Κι όμως, το ΑΠΕ επέδειξε ιδιαίτερη αυτοσυγκράτηση στο ρεπορτάζ για την επίσκεψη του Αλέξη Τσίπρα στη Θράκη...

Για παράδειγμα γράφει: «Κάτοικοι του χωριού συγκεντρώθηκαν σε ένα σημείο του δρόμου από όπου θα περνούσε ο πρωθυπουργός και σταμάτησαν την πομπή των αυτοκινήτων εκφράζοντας την επιθυμία να τον δουν από κοντά και να μιλήσουν μαζί του...»
Ενώ θα μπορούσε να δείξει περισσότερο ενθουσιασμό γράφοντας: «Κάτοικοι του χωριού γονάτισαν μπροστά στην αυτοκινητοπομπή υψώνοντας τα χέρια προς τον ουρανό δείχνοντας έτσι την ευγνωμοσύνη τους στον Υψιστο που τους έστειλε έναν τέτοιο υπερ-ηγέτη. Στη συνέχεια θέλησαν να τον αγγίξουν για να πάρουν την ευλογία του...»

Επίσης το ΑΠΕ γράφει: «Στα χέρια τους κρατούσαν λουλούδια και μόλις ο πρωθυπουργός κατέβηκε από το αυτοκίνητο τον αγκάλιασαν και του πρόσφεραν ανθοδέσμες λέγοντάς του: «σε περιμέναμε πολλή ώρα...»
Ενώ θα μπορούσε να έχει γράψει: «Ο πρωθυπουργός ζήτησε να αφήσουν τους κατοίκους να έλθουν προς αυτόν και εκείνοι τον έραναν με ροδοπέταλα και του έπλυναν τα πόδια τα οποία σκούπισαν μετά με τα μαλλιά τους...»

Στη συνέχεια γράφει: «Μία γυναίκα τού είπε: "Σε ευχαριστούμε πολύ, Αλέξη, για αυτά που είπες χθες το βράδυ" (σ.σ. για τη διανομή του κοινωνικού μερίσματος). Ο πρωθυπουργός συνομίλησε μαζί τους, τους ρώτησε πώς περνούν στην περιοχή, ενώ οι κάτοικοι δεν τον άφησαν να φύγει...»
Ενώ θα μπορούσε να έχει γράψει: «Μία γυναίκα του φίλησε τα χέρια λέγοντάς του "Ο Θεός να μας κόβει μέρες και να σου δίνει χρόνια για το καλό που μας έκανες" (σ.σ.: κεντροαριστερά, φάε τη σκόνη μας). Ο πρωθυπουργός τότε με μια κίνηση ευλόγησε τα λουλούδια που μετατράπηκαν σε 100ευρα και τα κόλλησε στο μέτωπο των συγκεντρωμένων...»

Και τέλος το ΑΠΕ γράφει: «Μία άλλη κυρία τον κάλεσε να πάει σε ένα σπίτι όπου στο μπαλκόνι καθόταν ηλικιωμένος ο οποίος ήθελε πολύ να συναντήσει τον πρωθυπουργό αλλά δεν μπορούσε να περπατήσει, όπως και έγινε».
Ενώ θα μπορούσε να έχει πει όλη την αλήθεια: «Μία άλλη κυρία τον κάλεσε να πάει σε ένα σπίτι όπου στο μπαλκόνι καθόταν ηλικιωμένος ο οποίος ήθελε πολύ να συναντήσει τον πρωθυπουργό αλλά δεν μπορούσε να περπατήσει. Ο πρωθυπουργός πήγε, τον άγγιξε και τότε ο ηλικιωμένος σαν από θαύμα σηκώθηκε και περπάτησε!»

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δηλαδή το θέμα είναι τα 350 ευρώ που θα πάρει μια τετραμελής οικογένεια με ετήσιο εισόδημα 6.000 ευρώ και όχι το γεγονός ότι μια τετραμελής οικογένεια καταφέρνει να ζει με 500 ευρώ το μήνα;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Καχυπορειαίκοι» Η κατηγορία ανθρώπων που αντιμετωπίζει με καχυποψία και σκεπτικισμό την ιδέα του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με συνέπεια μόλις στείλουν ένα mail να θεωρούν μετά απαραίτητο να τηλεφωνήσουν για να επιβεβαιώσουν ότι το έλαβες.

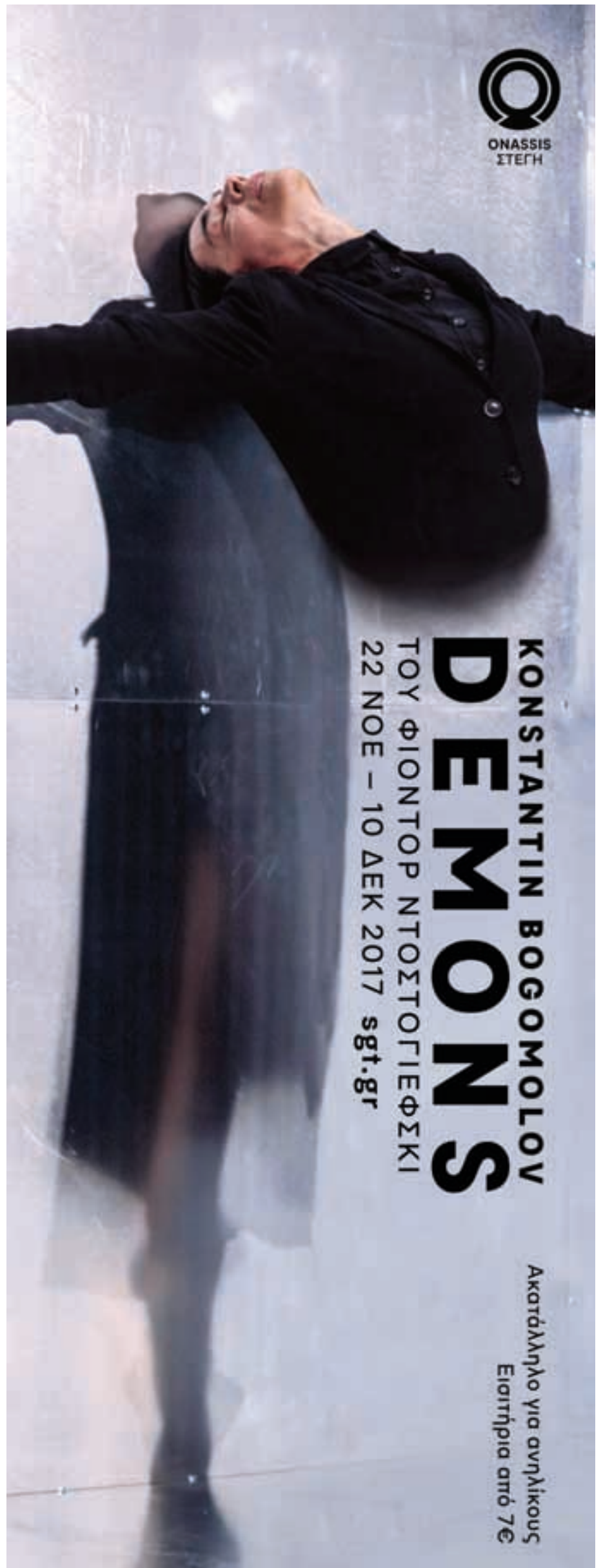
Το μέλλον είναι πάντα καλύτερο

Η Δουνκέρκη είναι γαλλική πόλη στα παράλια της Μάγχης και τίτλος ταινίας του Κρίστοφερ Νόλαν. Η ταινία αποδίδει με έναν ιδιαίτερο, συγκλονιστικό τρόπο την αγωνία των βρετανών στρατιωτών που αποκλείστηκαν εκεί κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Όταν την παρακολούθησα ήθελα να έχω για παρέα έναν από τους «Δεν είναι αυτή η Ευρώπη που ονειρευόμαστε». Μετά θα συζητούσαμε όμορφα περί ευρωσκεπτικισμού, γνωρίζοντας ότι από το μυαλό μας θα περάσουν μόνο ιδέες και όχι θραύσματα όλμου. Για να το θέσω αλλιώς: αν σκεφτείς πώς ήταν η Ευρώπη τους τελευταίους δέκα αιώνες και πώς εξελίσσεται τα τελευταία εβδομήντα χρόνια, τότε θα πας στις Βρυξέλλες γονατιστός, σαν τις γριές στην Τήνο. Περιέργως, εσύ σκέφτεσαι μόνο τις πολιτικές δημοσιονομικής πειθαρχίας που επιβάλλει η Γερμανία. Αν το δεις από την πλευρά του απλού ανθρώπου, μπορεί και να έχεις δίκαιο. Αν το εξετάσεις, όμως, από τη γωνία του ιστορικού, καταλαβαίνεις ότι η σκέψη που κάνεις είναι προϊόν τεράστιας προόδου. Τώρα γύρνα πίσω, στα χαρακώματα των δύο παγκοσμίων πολέμων και πες τους ότι δεν είναι αυτή η Ευρώπη που ονειρεύεσαι.

Συχνά-πυκνά βλέπω στα social media εκείνη τη φωτογραφία της χριστουγεννιάτικης Αθήνας του 1960. Με ποτάμι χαριτωμένων, νοσταλγικών σχολίων για την Αθήνα που χάσαμε. Ανοησίες. Ο μόνος λόγος για να σου λείπει η Αθήνα του '60, είναι να έχεις γεννηθεί στην Αθήνα του '50 ή νωρίτερα. Και αν τώρα σε έστειλαν εκεί πίσω το σοκ της φτώχειας και του χαμηλού βιοτικού επιπέδου θα σε έκανε να νοσταλγείς τα μνημόνια. Άσε που ακόμα και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αν την κοιτάξεις από τα 60s, δείχνει καλύτερη από τη διαχείριση Ομπάμα. Φύγετε από τα 60s, ελάτε σε αυτό που ζήσαμε όλοι. Σύμφωνα με τον Αλέξη Τσίπρα πριν από τρία χρόνια είχαμε ανθρωπιστική κρίση. Όμως ακόμα και το 2013, ο μέσος Έλληνας άνηκε στο 10% των προνομιούχων αυτού του κόσμου. Και ακόμα και τότε, ζούσε καλύτερα σε σχέση με το 1983, όταν μεθύσαμε τον ήλιο και κινήσαμε για την Αλλαγή.

Η Ευρώπη από τον Πόλεμο ως σήμερα. Η Ελλάδα του '60 μέχρι τις μέρες μας. Και από τα 80s ως την ανθρωπιστική κρίση του Τσίπρα. Πρόκειται για ασύμμετρες περιπτώσεις. Όμως και οι τρεις επιβεβαιώνουν έναν απλό κανόνα: μακροπρόθεσμα τα πράγματα πάντα εξελίσσονται καλύτερα. Έπεσε στα χέρια μου ένα εξαιρετικό βιβλίο. «Ορθολογική αισιοδοξία. Πώς αναδύεται εξελικτικά η ευημερία». Συγγραφέας είναι ο Matt Ridley, βρετανός δημοσιογράφος και επιχειρηματίας. Κυκλοφορεί από τις Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης. Που λέτε αν, πηγαίνοντας στη δεκαετία του '60, παίρνατε έναν άνθρωπο της μεσαίας τάξης από οποιαδήποτε χώρα του κόσμου και τον φέρνατε στις μέρες μας, τότε αυτομάτως θα έπρεπε να τον κατατάξετε κάτω από τα όρια της φτώχειας. Μην σας κουράζω με δείκτες. Σε γενικές γραμμές ισχύει αυτό που λέει συχνά ο Ομπάμα: αν ένας άνθρωπος μπορούσε να διαλέξει την καλύτερη στιγμή για να γεννηθεί μέσα σε όλη την ιστορία του είδους μας, τότε αυτή η στιγμή είναι σήμερα. Τότε γιατί στο διάολο ο κόσμος έχει γεμίσει πεσιμιστές; Απλό. Ο πεσιμισμός κόβει πάντα εισιτήρια και η δικτύωση ανθρώπων και media του δίνει μεγαλύτερο βήμα. Χωρίς πεσιμισμό και κακές ειδήσεις δεν υπάρχει δημοσιογραφία, φιλανθρωπία, ακτιβισμός. Δεν υπάρχει πολιτική. Το κυριότερο: δεν υπάρχει λαϊκισμός, το υβρίδιο του φασισμού. Ασφαλώς και οι άνθρωποι έχουν κάθε λόγο να δυσφορούν για τη ζωή τους – αυτό είναι συστατικό εξέλιξης και προόδου. Ωστόσο συνήθως έχουν μόνο ψυχολογικούς, όχι πραγματικούς λόγους για να εξιδανικεύουν το παρελθόν. Διαβάζω ότι ο βαθμός αισιοδοξίας ορίζεται από τα γονίδια του ανθρώπου. Και όσο γερνάει μία κοινωνία γίνεται όλο και πιο απαισιόδοξη. Και η αντίφαση: νομίζεις ότι τα πράγματα πάνε χάλια, αλλά πιστεύεις ότι εσύ θα ζήσεις, θα κάνεις παιδιά, θα αποκτήσεις εγγόνια. Δες τη θετική πλευρά. Μακροπρόθεσμα ο κόσμος πάντα θα πηγαίνει καλύτερα. Γιατί αλλάζει η νοοτροπία των ανθρώπων. Τώρα αποκτούν παγκοσμιοποιημένη συνείδηση. Και κάθε μέρα, μέσα από τα δίκτυα, μοιράζονται κάτι πιο σημαντικό από τον πλούτο και τα αγαθά τους: τη ζωή τους. ●

→ kostas@giannakidis.com

ΕΞΕΧΟΥΣΑ ΚΕΦΑΛΗ

Ο ΠΑΝΑΓΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ «διαβάζει» τη φωτογραφία

Για όποιον περπατάει σκυφτός στο κέντρο της Αθήνας το υπόλευκο, ραγισμένο μαρμάρινο πλακόστρωτο της φωτογραφίας είναι γνώριμο. Βρίσκεται κάπου στην πλατεία Συντάγματος. Πέραν όμως αυτού του χαρακτηριστικού υλικού δεν υπάρχει άλλος δείκτης περιοχής, τίποτα δεν βοηθάει στ' αλήθεια να βρεις τον τόπο της εικόνας αυτής.

Ένα κάδρο δίχως γεωγραφικές συντεταγμένες. Μέσα από τα χρώματα προβάλλει ένα ανδρικό κεφαλάκι, με στραβό υπομειδιάμα, ένα μάτι να βγαίνει από τον άξονά του ωσάν το οπτικό του νεύρο να λοξοδρομεί πέραν της υγρής και άγνωστης επικράτειας. Το άλλο ευθέως σκοπεύει, στον άξονα του φακού, εμάς. Κεφάλι μικρό εν μέσω πολλών υλικών με βλέμμα ασύμμετρο που σκίζει αυτή την παράξενη επικράτεια. Μια επικράτεια που την οικειοποιείται, πρόσκαιρα, ως κεφαλή εξέχουσα. Εξέχουσα ενός σώματος πακτωμένου και συμπιεσμένου μέσα σε ένα επιβιωτικό μιλφέιγ φτιαγμένο από παλέτες, στρώματα, τέντες και πλαστικά. Σώμα άφαντο, που προστατεύεται από τον καιρό με αντίτιμο την αφάνειά του. Συμπιεσμένος άνθρωπος λοιπόν, που κινείται ανάμεσα στην επιθυμία να εγκατασταθεί (κάπου αλλού) και στην προσδοκία για ρευστά σύνορα που θα τον βοηθήσουν να υπερβεί την αναγκαστική καθήλωσή του. Είναι ένας απεργός πείνας, Σύριος που έχει εγκλωβιστεί στην Ελλάδα και προσπαθεί να ενωθεί ξανά κάπου βορειότερα με την οικογένειά του, όπως το προβλέπει ο ευρωπαϊ-

κός κανόνας, όπως οι κυβερνήσεις στην Ευρώπη και κυρίως στην Ελλάδα του επέτρεψαν να ελπίζει, εργαλειοποιώντας τον φρικτά: «η Γερμανία ανοίγει την αγκαλιά της», «Ελλάδα χώρα φιλόξενη που θα ανταλλάξει πρόσφυγες με χρέος».

Τα δυο ζευγάρια υποδημάτων μιλούν ακόμα καλύτερα για τη διπλή υπόστασή του. Την εγκατάσταση και τη μετακίνηση, τη συμβατική ζωή στον προορισμό του και τον αναγκαστικό νομαδισμό εν όψει του πρώτου. Παπούτσια που καλλιεργούν την ψευδαισθηση και τροφοδοτούν την ταυτότητα μιας προσδοκίας. Το ένα ζευγάρι ψευδώς προστατεύεται από το νερό, κάποιος το έχει τοποθετήσει κάτω από την παλέτα λες και πρόκειται για κανονικό κρεβάτι. Το άλλο, λαστιχένιο και αδιάβροχο, λούζεται στη σπάνια αθηναϊκή βροχή.

Το αθλητικό ζεύγος είναι του φυγά, του φευγάτου, του μετακινούμενου καταραμένου. Τα παπούτσια της επικίνδυνης ζωής. Τα άλλα είναι του προορισμού, της προσιτής ορθοπεδικής άνεσης, τα κροκς της αμύχανης δυτικής κουλτούρας και μιας χονδροειδούς εκδοχής της αισθητικής της.

Αν ο φακός περιστρεφόταν και ζούμαρε στο ίδιο ύψος, θα άνοιγε διάλογο με τα τσαρούχια του «Δείκτη», του Εύζωνα που φρουρεί τον Άγνωστο Στρατιώτη στη βόρεια σκοπιά του μνημείου.

Φουντωτά, τελετουργικά, ιστορικά τεκμήρια στα πόδια μιας ακίνητης Ελλάδας που νόμιζε ότι θα έβλεπε απλώς τους πρόσφυγες να περνούν. ●

↑ Απεργία πείνας Σύριων προσφύγων στο Σύνταγμα, 13/11/2017

Τα ξένα χέρια είναι μαχαίρια

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Το ΠΑΣΟΚ απέδειξε και πάλι ότι είναι πολύ σκληρό για να πεθάνει. Ένα πρωτόγνωρο ένστικτο αυτοσυντήρησης έστειλε 210.505 συμπολίτες μας στις κάλπες για να ψηφίσουν κατά 73% πασοκικούς υποψήφιους για αρχηγό του νέου φορέα (ΝΦ) και να αναδείξουν ως πρώτους την κ. Φώφη Γεννηματά (41,38%) και τον κ. Νίκο Ανδρουλάκη (24,81%).

Παρέδωσαν τα κλειδιά του ΝΦ, δηλαδή της μετεξέλιξης του ΠΑΣΟΚ, σε έμπειρους πολιτικούς του δικού τους χώρου για να τον οδηγήσουν στη νέα εποχή της συριζαϊκής αποκαθάρωσης. Όσοι πίστευαν (και ήταν πολλοί και έμπειροι) ότι η μαζικότητα της ψηφοφορίας θα προκαλούσε τεκτονικό ρήγμα και θα έφερνε στην κορυφή τους «μουσαφίρηδες» διαψεύστηκαν και ήταν λογικό, όχι μόνο εκ του αποτελέσματος, αλλά και εκ της πολιτικής αντιμαχίας που προηγήθηκε.

Διότι, τόσο ο δήμαρχος κ. Γ. Καμίνης όσο και ο επικεφαλής του Ποταμιού κ. Σ. Θεοδωράκης δεν είχαν τα φόντα για να διεκδικήσουν κάτι τόσο μεγάλο και σημαντικό. Ο πρώτος, διότι δεν έχει πολιτική εμπειρία, είχε μια κακή δεύτερη θητεία στον Δήμο της Αθήνας, δεν είχε στο παρελθόν σημαντικές πολιτικές παρεμβάσεις και κυρίως δεν ανέδειξε ένα ιδιαίτερο πολιτικό πρόσωπο ελκυστικό για τον ψηφοφόρο και φίλο του κεντροαριστερού χώρου. Η ατυχή προσπάθειά του να αναδειχθεί ως «ιδεολογικός ταγός της παρακμής» με αφορμή την τραγική κατάσταση της δημόσιας ζωής στο μεγαλύτερο Δήμο της χώρας, του έδωσε τη χαριστική βολή. Δυστυχώς γι' αυτόν και ευτυχώς για το χώρο οι ψηφοφόροι κατάλαβαν ότι ο αρχηγός του νέου φορέα, αν μη τι άλλο, πρέπει να είναι έμπειρος πολιτικός. Όπως νοούμε την πολιτική στην Ελλάδα και όχι μόνο.

Ο κ. Σ. Θεοδωράκης έφτιαξε ένα κόμμα, έκανε θαυμάσιο opening στις ευρωεκλογές, κρατήθηκε εντός βουλής στις δύο επόμενες εκλογές και σταδιακά το οδήγησε στην απαξίωση. Προσέλκυσε και έδιωξε ό,τι καλύτερο είχε να παρουσιάσει το πνευματικό δυναμικό της χώρας. Θεωρείται αποτυχημένος, όσο κι αν αυτό φαίνεται σκληρό για τον εργατικό και πεντακάθαρο επικεφαλής του Ποταμιού. Από την άλλη, οι εν πολλοίς φιλελεύθερες απόψεις του δεν συνάδουν ούτε με το κρατικιστικό παρελθόν του ΠΑΣΟΚ, ούτε με σοσιαλδημοκρατικό DNA του ευρύτερου χώρου. Εξάλλου οι φίλοι του κόμματός του δεν συμφωνούσαν με την κάθοδό του σε αυτό τον αγώνα, απόδειξη ότι ούτε αυτοί τον ψήφισαν.

Με δυο λόγια, οι ψηφοφόροι που στήθηκαν στις ουρές, κατά πλειοψηφία μιας κάποιας ηλικίας, φοβήθηκαν ότι η εκχώρηση της ηγεσίας σε ξένους προς τον πυρήνα του ΝΦ θα τον οδηγούσαν στη διάλυση και την απαξίωση. Ηγέτες χωρίς ικανό και έμπειρο πολιτικό προσωπικό, χωρίς γνώση των φυλών του κόμματος και χωρίς μια ιδιαίτερη πολιτική πρόταση δεν μπορούν να κάνουν και πάλι την παράταξη

μεγάλη. Και μάλλον έχουν δίκιο.

Για να προσελκύσεις ευρύτερα στρώματα στο χώρο αυτής της κεντροαριστεράς, εκτός των προαναφερθέντων, πρέπει να παρουσιάσεις και καθαρές λύσεις για τα μεγάλα προβλήματα της χώρας. Να πεις κάτι καινούργιο. Και οι επίδοξοι νέοι αρχηγοί δεν το είπαν. Συνεπώς και δεν τα προσέλκυσαν. Η υπόθεση έμεινε στον ιδεολογικό και πολιτικό χώρο του ΠΑΣΟΚ με τα γνωστά αποτελέσματα. Φυσιολογικά πράγματα.

Το ΠΑΣΟΚ είτε μόνο του είτε ως ΝΦ έχει δικαίωμα να επανέλθει στα σαλόνια του πολιτικού μας στερεώματος. Είτε με την κ. Γεννηματά, είτε με τον κ. Ανδρουλάκη θα αναζητήσει τρόπους και πολιτικές ώστε να προσεγγίσει παλιούς ψηφοφόρους του που «εξαπατήθηκαν» από το λαϊκισμό του ΣΥΡΙΖΑ. Αν πει την αλήθεια για την κατάντια της χώρας, αν κάνει ειλικρινή αυτοκριτική και αν παρουσιάσει πειστικές λύσεις φιλελεύθερης λαϊκής κατεύθυνσης θα σπάσει το δικομματισμό και θα προβάλει ως λύση. Είτε μόνο του, είτε ως συνεταιίρος της ΝΔ σε μια νέα κυβέρνηση. Και αυτό θα είναι ωφέλιμο για τον τόπο. Η μεγάλη συμμετοχή του κόσμου στις πρόσφατες εκλογές δηλώνει ότι μπορεί να εμβολίσει τον ΣΥΡΙΖΑ στο γήπεδο μιας σύγχρονης και παραγωγικής σοσιαλδημοκρατίας. Που μπορεί να διαλέγεται με τη φιλελεύθερη κεντροδεξιά, χωρίς να υποτάσσεται σ' αυτήν.

ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΕΙΤΕ ΜΟΝΟ ΤΟΥ ΕΙΤΕ ΩΣ ΝΦ ΕΧΕΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΕΙ ΣΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΣΤΕΡΕΩΜΑΤΟΣ

Αν όμως διανοηθεί να ντυθεί νέος ΣΥΡΙΖΑ, να προβάλει ένα νέο ήπιο λαϊκισμό, υποσχόμενο μέρες που πέρασαν και δεν θα ξαναρθούν, θα είναι επιζήμιο τόσο για τον εαυτό του όσο και για τον τόπο. Θα αφήσει όλο το χώρο στο δικομματισμό και θα καταλήξει παρίας του πολιτικού συστήματος.

Οι φίλοι του ανέστιου Left-Liberal υπόχωρου που είχαν μια ελπίδα ότι θα πάρουν τα νιά της

Κεντροαριστεράς δεν έχουν κανένα λόγο να ελπίζουν σε τίποτα. ΔΗΜΑΡ, «58», ΠΟΤΑΜΙ είναι τρεις διαδοχικές ήττες που βαραινούν στην πλάτη του. Καλές οι ιδέες αλλά χωρίς ικανό πολιτικό προσωπικό, χωρίς ηγέτη, χωρίς πολιτική πρόταση είναι αδύνατο να καρπίσουν σε μια χώρα που έχει μάθει να ζει υπό το πνεύμα και το σώμα του άκρατου κρατισμού. Ακόμα και ένας Μακρόν στην Ελλάδα δεν θα είχε τύχη. Ξέρουν όμως ότι το βέλος του χρόνου δείχνει πάντοτε προς την αύξηση της εντροπίας. Ως εκ τούτου κάποια πράγματα θα αλλάξουν στον τόπο μας νομοτελειακά αλλά πάντοτε με βαλκανικό τρόπο. Θα τα πραγματώσουν αναγκαστικά κόμματα όπως η ΝΔ ή το νέο ΠΑΣΟΚ. Δυσκοιλία; Συρόμενα; Ημιτελώς, ανεπαρκώς; Υπό επιτροπεία; Θα το δούμε. Αλλά ήδη βρισκόμαστε στη μετά ΣΥΡΙΖΑ εποχή.

Στη χώρα μας ένα 20% είναι ακροαριστερό, ένα 20% ακροδεξιό, ένα 20% «ψεκασμένο». Ένα γενικώς ορθολογικό 40% παλεύει να ηγεμονεύσει και συνήθως τα καταφέρνει. Με τον τρόπο που έχουμε ήδη ζήσει. Ας ελπίσουμε ότι το πάθημα έγινε μάθημα και μια καλύτερη εποχή ζημερώνει. Ας είμαστε συγκρατημένα αισιόδοξοι. **Α**

GALLIANO
aroma italiano

WE LOVE TO MAKE COFFEE
FOR PEOPLE WHO LOVE TO
DRINK IT

galliano
CELEBRATING
ANNIVERSARY

40
YEARS
1976 - 2016

TS COFFEE ΟΕ
Λαμπιλέτ 38, Πειραιάς – Καμίνια, 18541, ΑΤΤΙΚΗΣ
Τηλέφωνο: 2109609330, Φαξ: 2109609331
e-mail: sales@tscoffee.gr Website: www.tscoffee.gr
Facebook: TS Coffee - Galliano Espresso Italiano

100% MADE IN ITALY

Ο Βασίλης Παπαβασιλείου
με το μακιγιάζ της «Ελένης»

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Οι Έλληνες είτε εν γνώσει
είτε εν αγνοία είναι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

Η επανάληψη της εξαιρετικής παράστασής του για την «**Ελένη**» του Ρίτσου υπήρξε η αφορμή για μια συζήτηση που αφορά όχι μόνο το θέατρο, αλλά και τους λόγους που ζούμε σε κρίση

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Βασίλης Παπαβασιλείου δεν είναι μόνο ένας θεατρικός σκηνοθέτης, αλλά ένας διανοητής. Και η πιο απλή λέξη θα προκαλεί ένα στοχασμό που αναζητά τη ρίζα των προβλημάτων, η πολιτική θα εισχωρεί συνεχώς στη συζήτηση, ενώ πίσω από τη σκέψη του κρύβεται η φράση του Τσαρούχη «*Η Ελλάδα είναι έτοιμη να τιμωρήσει όποιον την πάρει στα σοβαρά*».

Μένοντας και οι δύο χαμηλά στο Παγκράτι, εκείνος από το '79, ξεκινήσαμε τη συζήτηση μιλώντας για το Βατραχονήσι – παλιά ονομασία της γειτονιάς. «*Σταθερή αξία. Νομίζω το στίγμα που κουβαλάει η περιοχή είναι η μνήμη που πάντα ορίζει τα πράγματα. Η γειτονιά ήταν η πίσω πλευρά των ανακτόρων. Το γεφυράκι που υπήρχε στο άγαλμα Τρούμαν οριοθετούσε τις δύο όχθες και από τη στιγμή που εκεί δεν επιτρέπονται καταστήματα, η εδω πλευρά αποτελεί την πηγή τροφοδοσίας της άλλης*».

Δεν ξέρω αν ισχύει ακόμη. Το λέω γιατί έχουν απομείνει ελάχιστα από τα παλιά καταστήματα –μανάβικα, κρεπωλεία, ψαράδικα– που αναφέρετε. Ναι, έχετε δίκιο σε αυτό. Όταν ξεκίνησε η κρίση είχα πει στον ιδιοκτήτη ενός ζαχαροπλαστείου της γειτονιάς «*εσείς δεν θα κινδυνεύσετε γιατί έχετε μια υπογραφή*». Δεν έχει κλείσει και κάθε φορά που με βλέπει μου λέει «*η υπογραφή*»!

Το πιστεύατε και συνεχίζετε να το πιστεύετε ότι η «υπογραφή» έσωσε και συνεχίζει να σώζει επαγγελματίες από τον αφανισμό; Το αν συνέβη δεν ξέρω να το πω. Είναι άλλου αρμοδιότητα να κάνει αυτό το σύνθετο πολιτικό και κοινωνιολογικό απολογισμό για τις επιχειρήσεις αυτής της κλίμακας που έχουν διασωθεί.

Για το θέατρο έχετε όμως μια εικόνα. Προσωπικά δεν θεωρώ ότι η ύπαρξη τόσο πολλών παραστάσεων μαρτυρά αναγέννηση ή «σωτηρία». Το επάγγελμά μας ανήκει στην παγκόσμια εκφραστική δημοκρατία. Είμαστε κομμάτι της οικονομίας με το δικό μας τρόπο. Δεν χρειαζόμαστε εναλλακτικό νόμισμα για να ζήσουμε εκτός ευρώ. Το δικό μας εναλλακτικό νόμισμα λέγεται δόξα, δηλαδή η γνώμη των άλλων.

Η δόξα δεν γεμίζει το στομάχι. Αναμφίβολα όχι. Όμως καλύπτει ένα κομμάτι της ψυχικής επικράτειας. Ο άνθρωπος είναι μυστήριο ζώο. Δεν του αρκεί μόνο να ζει και κυρίως, όπως λέει ο Πασκάλης, «δεν μπορεί να κάτσει μέσα στους τέσσερις τοίχους του σπιτιού του». Έχει την ανάγκη κι ενός πιστοποιητικού αναγνώρισης, που θα του το δώσει ο άλλος. Αυτό το νόμισμα δημιουργεί την πληθωριστική εκδήλωση, τουλάχιστον στο χώρο μου, της δοξο-φιλίας.

Αυτό το νόμισμα δεν έχει υποτιμηθεί; Η υποτίμηση είναι γενικό φαινόμενο. Ο χώρος μου όμως μπορεί να καμουφλάρει την υποτίμηση.

Ίσως γιατί δεν υπάρχει ένα αντικειμενικό «ποιοτικόμετρο»; Πολύ σωστό. Όμως σε πολλούς φτάνει που υπάρχουν έστω και στη στήλη των θεαμάτων. Που αφορούν θεατές ακόμα κι αν αυτοί έρχονται με προσκλήσεις. Διότι μη ξεχνάμε πως υπάρχουν θεατές για όλους. Άλλοι θα έρθουν να δουν την «Ελένη» και άλλοι θα πάνε να δουν το φίλο μου, τον Μάρκο Σεφερλή.

Χρησιμοποιώντας τον προσδιορισμό «φίλος» κυριολεκτείτε; Δεν είμαστε φίλοι. Το χρησιμοποιώ για

να δηλώσω ένα ακόμη λειτουργό της διασκέδασης που υπηρετεί μια ανθρώπινη υπαρξιακή ανάγκη...

Δεν σας αφορά αυτό που μεταφέρει στο κοινό; Να το αξιολογήσω ηθικολογώντας; Ποτέ δεν θα το κάνω. Ποτέ! Σας παρακαλώ. Δεν αναγνωρίζω στον εαυτό μου καμία είδους ανωτερότητα. Γνωρίζω ότι την ίδια ώρα που υπήρχαν αριστοκρατικές τελετές υπήρχαν και τα καρναβάλια. Το αισχρό έχει το δικαίωμα ύπαρξης ως εξορκισμός της επίσημης εκδοχής των πραγμάτων.

Αν το αισχρό εκπληρώνει μια ανάγκη, στην περίπτωση της «Ελένης» ποια ανάγκη σας εκπληρώνει; Η «Ελένη» είναι η σχεδία μου. Ξεκίνησε το '99 ως αναλόγιο, από το 2001 έως το 2003 υπήρξε αυτοτελώς, το '09 επαναλήφθηκε σε υπαιθρία εκδοχή και τώρα θα συνεχιστεί σε κλειστό χώρο. Ακολουθώ τα λόγια του φιλόσοφου που λένε «από την ώρα που το θέατρο δεν εξαιρείται από την αγορά, θέση θα υπάρχει μόνο για το μοναχικό διασκεδαστή και για την ιερόδουλο». Η επανάληψή της έχει να κάνει και με τη αέρας φυσάει πάνω από την παράσταση. Όταν πρωτοπαρουσιάστηκε στην ολοκληρωμένη μορφή ήταν από τις πρώτες παραστάσεις που το εισιτήριο ήταν σε ευρώ. Το 2009 ξεκίνησε να παίζεται πριν υπογραφεί το πρώτο μνημόνιο και συνεχίστηκε αφού είχε υπογραφεί. Τώρα, οκτώ χρόνια μετά, είμαστε εκεί που οδηγεί η πανωλεθρία της πολιτικής. Επαναλαμβάνοντας τα λόγια της Χάνα Άρεντ, εξαιτίας αυτής της πανωλεθρίας βαδίζουμε στην έρημο και δεν κάνουμε τίποτα άλλο παρά να δίνουμε ύπαρξη στους στίχους του Σεφέρη από το ποίημά του «Θεατρίνοι, Μ.Α.»: «*στίνουμε θέατρα και τα χαλούμε*». Σε αυτά ζούμε την εμπειρία μιας παράστασης και μετά πηγαίνουμε παρακάτω.

Ποιο είναι το παρακάτω για την Ελλάδα; Δεν γνωρίζω. Περιμένω απλά να κλείσει ο κύκλος των διακοσίων χρόνων από την Επανάσταση του '21, για να δούμε τι θα συμβεί με τη μονομαχία των πολιτικών λειψάνων. Με τις εκλογές του '15 και τη θαρραλέα στάση αυτοεξευτελισμού του Τσίπρα –πρέπει να του αναγνωριστεί η ποιοτική διάσταση της κωλοτούμπας του– τελείωσαν τα χρόνια δικασμού που ξεκίνησαν με τη δολοφονία του Καποδίστρια. Ο δικασμός αφορούσε και τη γλώσσα. Όταν δημιουργήθηκε το νεοελληνικό κράτος έπρεπε να δημιουργηθεί μια επίσημη γλώσσα. Αυτή δεν μπορούσε να ήταν η προφορική γλώσσα της «Βαβυλωνιάς» του Δημήτριου Βυζάντιου. Θα έπρεπε να είναι, ως ένα βαθμό, τεχνητή. Ανέλαβαν να τη δημιουργήσουν οι Έλληνες του εξωτερικού. Ερχόμενοι δημιουργήθηκε το δεύτερο μέτωπο. Ο Μακρυγιάννης ήταν σαφής: «*Εφαγαν αυτοί, ας φάγωμεν τώρα κι ημείς. Αν δεν φάγωμεν ημείς, ας πάει κατά διαόλου η Ελευθερία*». Από εδώ ξεκίνησε η διχαστική λογική πάνω στην οποία στηρίχτηκε η ύπαρξη του νεοελληνικού κράτους. Τώρα είμαστε στην ουρά του προλόγου, στον οποίο δίνω τον τίτλο «*Τα πρώτα διακόσια χρόνια είναι δύσκολα*».

Είστε ένα πολιτικό ον. Γιατί δεν δημιουργήσατε ένα σίκουελ της «πολιτικής» παράστασής σας «Σιχτίρ ευρώ, μπουντρούμ δραχμή, θα πεις κι ένα τραγούδι»; Φυσικά και το σκέφτηκα. Όμως έλαβα ένα email από τον Φωκίωνα Καπνίδη –σ.σ. τρόφιμος του ΑΑΨΟΥ (Άσυλο Ανιάτως Ψεκασθέντων Ολικής Στέρσης) και ήρωας του μονολόγου που έγραψε ο Β.Π. – όπου μου ανακοίνωνε τα εξής: «*Θα ήθελα να είμαι φέτος μαζί σου, αλλά η γενική συνέλευση του ΑΑΨΟΥ ψήφισε ομόφωνα ότι δεν επιτρέπεται καμία δημόσια εμφάνιση τροφίμου του Ασύλου ωστόσο η Ελλάδα βγει στις αγορές*». Γιατί δεν ξέρω αν προσέξατε το αφήγημα. Η κρίση είχε μια αρχή και μια μέση, άρα έχει και ένα τέλος. «*Συγγνώμη που γίνομαι αδιάκριτος, αλλά από πού το συμπεραίνετε αυτό;*» μπορείτε να ρωτήσετε. «*Το συμπεράναμε γιατί αναλάβαμε δράση ως σωτήρες*» απαντούν. «*Και τι σώσατε;*» αδι-

άκριτα ξαναρωτάς. «*Μα τον εαυτό μας!*» απαντούν. Δείτε τον τωρινό πρωθυπουργό μας. Προσωπικά τον θαυμάζω. Έρχεται από το τίποτα, δοξάζει το τίποτα και δεν έχει να χάσει τίποτα. Ξέρετε, η μόνη αλλαγή που έχει γίνει είναι ότι πλέον μπορούμε αντί να λέμε «*οι Έλληνες είτε εν γνώσει είτε εν αγνοία είναι ΠΑΣΟΚ*», να λέμε «*είτε εν γνώσει είτε εν αγνοία είναι ΣΥΡΙΖΑ*», ή μάλλον ΣΥΡΙΖΟΑΝΕΛ, γιατί μη ξεχνάμε κι αυτό το κυβερνητικό απόκομμα.

Την ειρωνία επιλέξατε ως το όπλο για να αντέξετε; Αναμφίβολα. Ξέρετε το νεοελληνικό κράτος, εκ γενετής, έχει το χαρακτήρα ενός ανεκδότου ή ενός πειράματος. Δυτικών Βασιλείων εν Ανατολή. Ποιητική αδεία αυτή η χώρα υπάρχει λόγω θαλάσσης και χρειαζόταν και μία πλαισίωση στεριάς που προστέθηκε σιγά-σιγά. Οντολογικά όμως η ύπαρξή της στηρίζεται στο νερό – βλέπετε το πώς μας ανακάλυψαν οι Κινέζοι, ο ρώσικος παράγοντας... Γ' αυτό και η χώρα είναι σε μια διαρκή ταραχή. Μια τέτοια χώρα δεν είναι ίσως ο κατάλληλος τρόπος για να δημιουργήσει κανείς σταθερότητα δημιουργίας. Νομίζω ότι ταιριάζει για την Ελλάδα αυτό που έλεγε ο Καζαντζάκης για την Κρήτη: «*Καλή η Κρήτη. Αλλά μόνο για να παίρνεις φόρα...*» (γέλια).

Η ποιητική αδεία είναι ιδανική για ωραία συζήτηση. Υπάρχει έστω κάτι ελάχιστο σε πρακτικό επίπεδο ώστε να αλλάξει κάτι; Δεν μπορούμε να προσπερνάμε το μεγάλο κάδρο που έχει να κάνει με το παγκόσμιο γίγνεσθαι. Την απόφαση για το αν και με ποια ταχύτητα θα κινηθούμε θα τη λάβουν άλλοι, ας μη γελιόμαστε.

Κατανοπτό, αλλά τι γίνεται με το περίφημο «εθνικό σχέδιο»; Άλλο ανέκδοτο κι αυτό. Αν δεν καταλάβουμε τι σημαίνει ανεξαρτησία δεν μπορούμε να προχωρήσουμε. Αποκτάω ανεξαρτησία σημαίνει και δίνω περιεχόμενο στις εξαρτήσεις που αποφασίζω να έχω. Τι σημαίνει αλήθεια εθνική κυριαρχία; Ότι θα είμαστε σε ελεύθερη τροχιά μόνοι μας μέσα στο σύμπαν; Η πολιτική μέχρι σήμερα φάνηκε ιδεολογικός στυλοβάτης της κακομοιριάς, στην πλάτη της οποίας κερδοσκοπήσε. Στηρίξε το μύθευμα «*Η πτωχή πλην τίμια Ελλάδα*». Πρέπει να γίνει αποτίμηση της ελληνικής μοναδικότητας που δεν έχει να κάνει με το διαφημιστικό σλόγκαν «*Ζήσε το μύθο σου στην Ελλάδα*» αλλά με το σλόγκαν «*Χάσε το χρόνο σου στην Ελλάδα*». Η Ελλάδα είναι ένα χρονοτριβείο. Όλοι πλέον πρέπει να γνωρίζουν ότι αυτή η χώρα επιβάλλει τη βραδυπορία. (σ.σ. Η φράση «*άνθρωπέ μου να σε προσκυνήσω*» που έρχεται από το διπλανό, στο καφέ που καθόμαστε, τραπέζι διακόπτει τη συζήτηση. Ο θαμώνας θα εκδηλώσει το θαυμασμό του για τη θέση του Β.Π. φέρνοντας στην κουβέντα τις δικές του εμπειρίες από εδώ και το εξωτερικό).

Μετά τη διακοπή αφεθήκαμε σε μία συζήτηση χωρίς μαγνητόφωνο. Μεταξύ άλλων του εξομολογήθηκα ότι δυσκολεύομαι πλέον να βλέπω θέατρο σε μια χώρα που ζει μέσα στο θέατρο. «*Σας καταλαβαίνω*» θα μου απαντήσει. «*Το '93 είχε έρθει ένα καινούργιος γερμανός μορφωτικός ακόλουθος που τον συνάντησα στο Goethe. Μου είχε πει, λοιπόν: "Είμαι τέσσερις μήνες στην Αθήνα και αναρωτιέμαι γιατί χρειάζεστε το θέατρο;" ακριβώς με τον τρόπο που το λέτε. Όμως, δεν θα απορρίψω την ανάγκη του αυθεντικού θεάτρου, ακόμα κι αν έχει να κάνει μόνο με το στοίχημα της ανθρώπινης συνύπαρξης. Μιλήσαμε για τον Γιάννη Ρίτσο και πόσο τον εγκλώβισε ο τίτλος του «*ποιητή της Ρωμιοσύνης*», καθιστώντας λιγότερο δημοφιλή τα «*μη πολιτικά*» ποιήματά του αλλά και την σχεδόν επιβαλλόμενη αποσιώπηση των ερωτικών πεζών του. Σταχυολογώ, ως καταληκτική φράση της κουβέντας μας, μια «*ατάκα*» από το έργο που δεν έχει γραφτεί (γράφει) ακόμα. Μου την είπε όταν αναφερθήκαμε στα κινητά και τα social media: «*Αν δεν γίνεις οθόννη δεν θα σε αγαπήσω ποτέ*». Υποκλίνομαι. **A***

INFO
«*Ελένη*» του Γιάννη Ρίτσου. Σκην.: Βασίλης Παπαβασιλείου. Παίζουν: Β. Παπαβασιλείου και Νίκος Σκαλιδής. Από 18/11, Θέατρο Τέχνης Κάρολος Κουν - Φρυνίχου, Φρυνίχου 14, Πλάκα, 2103222464 & 2103236732

ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΣ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΟΚΙΟ

Με αφορμή την παράσταση «**Υο-κι-χι, Το τραγούδι της αιώνιας θλίψης**», ο σκηνοθέτης Μιχαήλ Μαρμαρινός μάς μεταφέρει το Ζεν μιας πολύβουης πόλης

Επιμέλεια: ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Το έργο «**Υο-κι-χι**» στην ιαπωνική παράδοση του θεάτρου **No**, σε πρωτότυπη μουσική Φίλιππου Τσαλακούρη με έλληνες ηθοποιούς, θα παρουσιαστεί από τις 16 Νοεμβρίου για 16 παραστάσεις στην **Εναλλακτική Σκηνή της Λυρικής. Η κορυφαία ερμηνεύτρια Ρένη Πιττακή συναντιέται ξανά με τον Μαρμαρινό 20 χρόνια σχεδόν μετά τον «Αμλετ» ερμηνεύοντας το Πνεύμα της πριγκίπισσας Υο-κι-χι.**

«Χιλιάδες ζωές
ξεριζωμένες
Φεγγαράκι μου»
-Χάι-Κου, σπάραγμα

Τόκιο, αεροδρόμιο Ναρίτα. Υπάρχουν κι εδώ τρόποι να μεταφερθεί κανείς στην πόλη. Τρένο, λεωφορεία, που πραγματοποιούν τη μετάβαση προς τρεις κυρίως σταθμούς, κρίσιμους κόμβους της τεράστιας πόλης. Διάλεξα λεωφορεία.

Στη μικρή ουρά που σχηματίζεται, δύο νεαροί με στολή υποκλίνονται και ύστερα παίρνουν την αποσκευή σου να την τοποθετήσουν στα ύφαλα του λεωφορείου. Ο οδηγός βγαίνει από το όχημα. Φοράει λευκά γάντια. Οι δύο νεαροί υποκλίνονται σε αυτόν βαθιά.

Ο οδηγός υποκλίνεται. Παραλαμβάνει τη λίστα των επιβατών.

Αναχώρηση.

Η δεύτερη, οξεία εντύπωση, μετά τις σιωπηλές υποκλίσεις ή τα λευκά, κατάλευκα γάντια του οδηγού, ήταν μια ανακοίνωση κατά τη διαδρομή, στην ηλεκτρονική οθόνη ανακοινώσεων που βρίσκεται πάνω από τον οδηγό: Παρακαλώ να ελέγχετε την ένταση των ακουστικών σας, όταν ακούτε μουσική, ώστε να μη διαχέουν θόρυβο που θα μπορούμε να ενοχλήσει τους άλλους. (...)

Φτάνοντας στην πόλη, ήμουν ο μόνος που θα αποβιβαζόταν στον τελευταίο σταθμό του λεωφορείου, στη Ninja. Ο οδηγός κατέβασε και μου παρέδωσε την αποσκευή, όπως έκανε για κάθε έναν επιβάτη. Αφού υποκλίθηκε και αφού αποπειράθηκα κι εγώ ένα σπάσιμο του άνω κορμού προς εκείνον, του έδειξα τη διεύθυνση του ξενοδοχείου μου. Άρχισε να απασχολείται με τους χάρτες του κινητού του, πρόθυμα, προσπαθώντας να περιγράψει με τις λευκές χειρονομίες των γαντιών μια περίπλοκη διαδρομή σε γλώσσα δύσκολη. Κανείς δεν καταλάβαινε κανέναν. Ξαφνικά με καλεί να επιβιβαστώ. (...)

(Φανταστείτε το λίγο! Κάτι σαν, εκεί στο Σύνταγμα, τον οδηγό ενός X95 που μόλις έχει ολοκληρώσει το δρομολόγιο, να οδηγεί με το τεράστιο υπηρεσιακό λεωφορείο του αεροδρομίου ένα μοναχικό χαμένο Ιάπωνα στο ξενοδοχείο του, κάπου, περίπου, ας

πούμε στο Κουκάκι...)

Επιβιβάζομαι πάλι στο limousine bus. Μετά από κάποια λεπτά διασχίζοντας την πόλη, σταματάμε. Εγκαταλείπει –με φώτα αλάρμ– το τεράστιο όχημα στην άκρη του δρόμου, κατεβαίνουμε και με πηγαίνει, πεζή, μέχρι την πρώτη κάθετο δείχνοντάς μου το κτίριο που αναζητούσα. Η υπόκλιση μου αυτή τη φορά ήταν πολύ βαθιά, και πλήρης αισθήματος. Ζούσα μια αλλόκοτη εξαίρεση! Ο Hisashi μου έλεγε μετά: Είναι η απόλυτη εξαίρεση για την Ιαπωνία! Δύσκολο να συμβεί ποτέ σε κανέναν...

Στο Τόκιο, υπάρχουν δρόμοι όπου απαγορεύεται αυστηρά το κάπνισμα. Το σήμα αυτής της απαγόρευσης είναι τυπωμένο πάνω στα πεζοδρόμια, πάνω στην ασφάλτο. Αντίθετα επιτρέπεται σε πολλούς εσωτερικούς χώρους (...) Μετά από μια μεγάλη, εξαντλητική μέρα προβών, αργά, γύρω στα μεσάνυχτα ψάχναμε κάτι για φαγητό με την Εύα. Καταλήξαμε σε ένα εστιατόριο με αυλή. Όταν εκείνη άναψε τσιγάρο, εμφανίστηκε ευγενικά και έντρομα ένας σερβιτόρος προσκαλώντας μας να καπνίσουμε μέσα! Έξω απαγορεύεται.

Στον 7ο όροφο του ξενοδοχείου μου υπάρχει μια ταράτσα που μπορείς να θαυμάσεις τη θέα. Δίπλα σου, απολαμβάνει τη θέα ένας γιγάντιος Godzilla, διαφημιστική κατασκευή και σήμα κατατεθέν του ξενοδοχείου, μια και το τέρας φαίνεται, περίοπτο, από όλους τους δρόμους που οδηγούν στο ξενοδοχείο.

Λεπτομέρεια: Δύο φορές την ημέρα σε συγκεκριμένες ώρες, τα μάτια του φλογίζουν, ορατά από πολύ μακριά, και καπνοί εξέρχονται του στόματός του. Απ' όλους τους δρόμους που είναι ορατό, κόσμος στέκει και το φωτογραφίζει μανιωδώς με φωνούλες χαράς των παιδιών.

Λεπτομέρεια: Τα δωμάτια στο παράθυρο των οποίων η θέα εμποδίζεται από τον όγκο του τέρατος είναι ιδιαίτερα ακριβά.

Ψάχνουμε, σε μια αρκετά παλιά περιοχή δίπλα στα νερά κάποιο ιδιαίτερο μέρος για να πιούμε σάκε. Η περιοχή έχει μικρά μαγαζάκια, ταπεινά ουσιαστικά ποτεία, που εξειδικεύονται σε εξωτικές γεύσεις για να συνοδεύσουν το σπάνιο αυτό ποτό. «HISASHI, τόσες ποικιλίες σάκε, πώς ξέρει κανείς τι να διαλέξει, ποιο είναι καλύτερο;» «Το σάκε, το καλό σάκε, έχει ένα ιδανικό: να μοιάσει στο νερό. Σε διαφάνεια, ιξώδες, διακριτικότητα».

Βρήκαμε ένα πάνστενο μέρος –είχε άλλον ένα πελάτη μέσα– όπου με εικόνα έναν κόκορα περιέγραφε και εξηγούσε με διαγράμματα παραπομπής κάθε σημείο στο

σώμα του πτηνού που συνιστά γευστική εμπειρία. Τα πάντα τρώγονται, τα πάντα είναι πρωτεΐνη και δυνατότητα υψηλής γεύσης για τον Ιάπωνα.

Στους ναούς του Ζεν, ο πιστός δεν ζητάει ποτέ απ' το θεό κάποια χάρη.

Δεν είναι συναλλαγή η σχέση τους. Σπκώνει τα χέρια εκεί μπροστά στο Άδαιο –που είναι και μιας μορφής ιερό του ναού–, τα φέρνει πάνω απ' το κεφάλι του, τα χτυπά μεταξύ τους, 2, 3 φορές. Αυτό σημαίνει «είμαι εδώ, ήρθα!». Έτσι, να γνωρίζει ο θεός ότι «είμαι παρών, τον σκέφτομαι. Τίποτα άλλο». Η ποιότητα της επιζητούμενης σχέσης τους δεν καταδέχεται να ζητήσει μια εξυπηρέτηση, μια χάρη.

Στο κέντρο της πόλης, σε μια ανηφορική αστική περιοχή, απλώνεται ένα σπάνιο πάρκο. Άλσος για την ακρίβεια –υπάρχει συναρπαστική διαφορά σημασίας στις δύο λέξεις– το οποίο δημιουργήθηκε εκ του μηδενός, σε ένα απόλυτα χέρσο τοπίο, ως πειραματικός κήπος εξευγενισμού της γης μέσω της κλωρίδας (...) από δύο καθηγητές της Βοτανικής του Πανεπιστημίου του Τόκιο πριν 160 χρόνια περίπου. Το άλσος αυτό τελεί υπό την προστασία του αυτοκράτορα. Εισέρχεσαι περνώντας κάτω από μια αδρή ξύλινη αψίδα –που όλοι αγγίζουν για να αισθανθούν την ευεργεσία του πολυαγγιγμένου ξύλου– σε σχήμα κλασικά ιαπωνικό, ένα καμπύλο Π, σαν ιδεόγραμμα... Τεράστια δέντρα, πανύψηλα, τεράστιες αλέες. Βρέχει, ανεπαίσθητα, έχουν ανοίξει για οι ομπρέλες, τις βλέπετε άλλωστε. Μετά από 100, 150 μέτρα περιπάτου, μια διακριτική ανακοίνωση από τα μεγάφωνα του πάρκου: Καλώς ήλθατε! Επειδή πρόκειται για ιερό άλσος παρακαλείσθε να λάβετε υπ' όψιν σας ότι: Απαγορεύεται το κάπνισμα, να κάνετε σπορ, όπως και να εισέρχεστε στα παρτέρια. Πρέπει να γνωρίζετε ότι περνώντας στη βλάστηση, η παρουσία σας ταραξίζει σοβαρά τη κλωρίδα, την πανίδα και τα πνεύματα. (...)

Ο Hisashi: Τι κοιτάς έτσι; Τι δεν καταλαβαίνεις;

Λεπτομέρεια: Φυσικά δεν υπάρχουν διαφημίσεις στο πάρκο. Υπάρχουν όμως σε πολλά σημεία σε ένα διακριτικό ύψος, αυτές οι κατασκευές που θα μπορούσαν να

INFO

Εναλλακτική Σκηνή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής στο Κέντρο Πολιτισμού Στοΐδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΚΠΙΣΝ), Λεωφ. Συγγρού 364, Καλλιθέα, 21068091000. Εναρξη 20.30. Είσοδος: €15, 20, 10 ευρώ (Φοιτ. - παιδ.) Προπώληση: Ταμεία της ΕΛΣ στο ΚΠΙΣΝ, 2130885700, Public, Ticket Services, Πανεπιστημίου 39 & ticketsservices.gr. Στις 16, 17, 22, 23, 29, 30 Νοεμβρίου & 1, 6, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 16 Δεκεμβρίου.

υποδεχθούν γιγαντοαφίσες. Από μακριά έβλεπα αυτές τις λευκές επιφάνειες, λευκές, άδειες – σαν άδειες. Δεν καταλάβαινα. Όταν πλησιάσαμε διέκρινα πως επάνω τους υπήρχε τυπωμένο κάτι, ένα ποίημα. Με σχετικά μικρά γράμματα, που σε υποχρέωναν να πλησιάσεις. Να διαβάσεις από κοντά, να σταθείς. Διάφορες τέτοιες ταμπέλες, πολλές, διάσπαρτες μέσα στο τεράστιο πάρκο. Σελίδες ποίησης σε δημόσια θέα, ανάγνωση. Και άνθρωποι, 5, 7, 10 μαζί, να διαβάζουν σιωπηρά ένα ποίημα: Ένα γλυπτό. Ένα ζωντανό γλυπτό από αναγνώστες: «Άνθρωποι που διαβάζουν ένα ποίημα». (μεικτή τεχνική)...

Αντιλαμβάνεσαι μια πόλη, όταν την περπατάς. Όταν η ίδια σε διαλέγει απλώνοντας και προτείνοντας η ίδια τους δρόμους της κάτω από τα πόδια σου.

Το βάδισμα, η αναπνοή. Που προσδίδουν νιοή στην αντίληψη των πραγμάτων.

Εκεί, ανάμεσα στους ουρανοξύστες, πέφτεις επάνω σε παραδοσιακούς βουδιστικούς ναούς, ναούς του Zen μέσα σε πολύβουη πόλη.

Θύλακες Σιωπής, Ζωντανό ναοί, όπου ο οποιοσδήποτε μπορεί να εισέλθει, να αναπνεύσει ένα διάλειμμα πνευματικότητας και δόσεων σιωπής του εαυτού μέσα σε πολυάσχολη μέρα.

Βρέχεις λίγο το πρόσωπό σου, πιάνεις δροσερό νερό με την ξύλινη κούπα – ένα σκεύος στην αυλή που περιμένει τον επισκέπτη, τον προσκυνητή...

Παρατηρώ ένα μικρό ιερό – βωμό, – δεν έχω ακόμα τον κατάλληλο όρο. Επάνω του, σαν περίεργο έκθεμα, βούρτσες, πινέλα! «Τι είναι αυτό;»

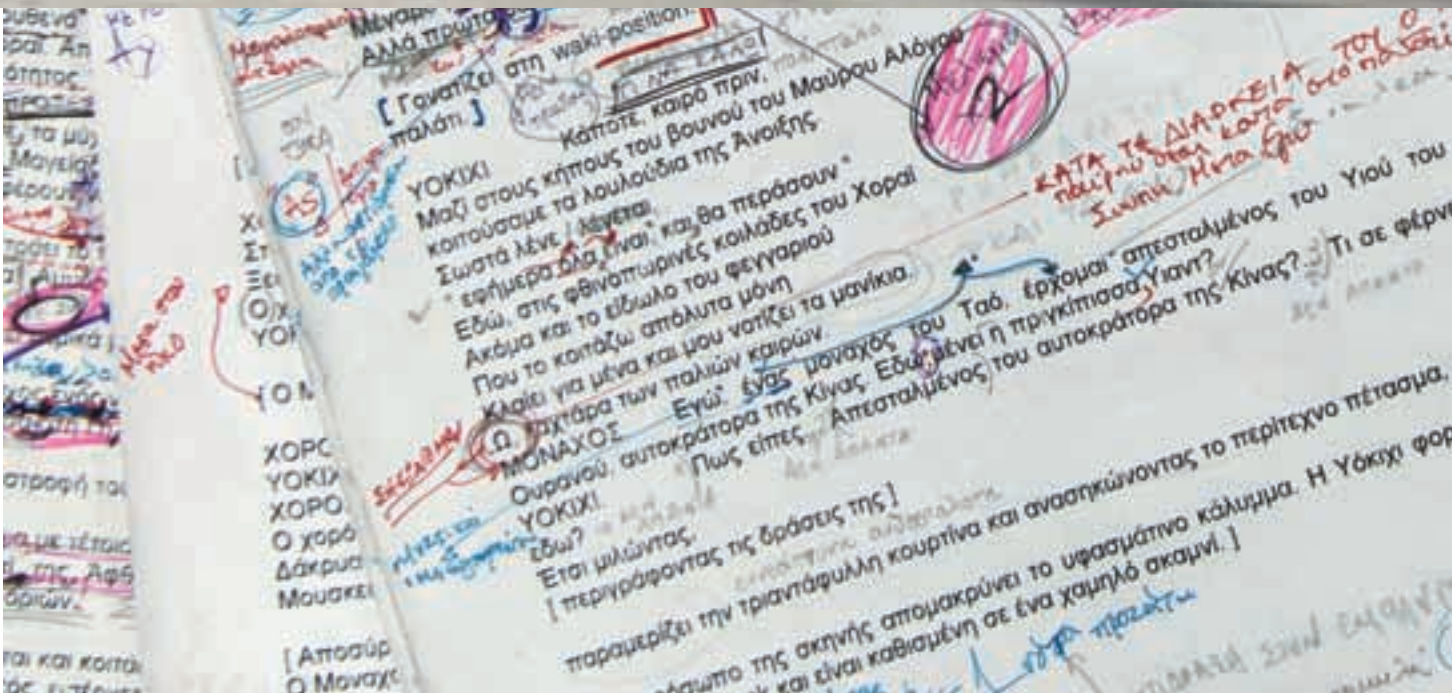
«Ένας βωμός, ένα αφιέρωμα σε αυτό το αντικείμενο. Τα πινέλα είναι ιερά αντικείμενα, σου αλλάζουν τη θέα της πραγματικότητας αποκαλύπτοντάς την. Όλα τα αντικείμενα που έχουν χρησιμοποιηθεί για καλό, που έχουν αγγιχθεί από χέρια εργασίας, είναι ιερά αντικείμενα, έχουν ψυχή».

Είναι ανιμιστές, πάει τελείωσε. Όπως οι Έλληνες – οι αρχαίοι (...)
Ο Hisashi γελάει.

Στο θέατρο NO, ένα από τα κρίσιμα πάντοτε, επικούρικα της δράσης και της ιστορίας πρόσωπα, είναι συνήθως ένας περιπατητής. Μπορεί να είναι μοναχός του Ταό, ιερέας ή ένας περιπλανώμενος σαμουράι που διασχίζει την επικράτεια βαδίζοντας, συνδέοντας κόσμους.

(Το αντίστοιχο στη αρχαία ελληνική τραγωδία είναι οι Αγγελιαφόροι...)

Το ρόλο ενός μοναχού, μοναχού του Ταό, παίζω λίγο εδώ εγώ για σας.
ΤΑΟ, σημαίνει δρόμος. **A**

QUIZ

ΠΟΣΟ ΚΑΛΑ ΞΕΡΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ;

Της ΕΛΕΝΑΣ ΝΤΑΚΟΥΛΑ

1. Σε ποιο καφέ/μπαρ της Αθήνας βρίσκεται ακόμη ο φοίνικας που είχε φυτέψει η βασίλισσα Αμαλία;

- α. Στο καφέ του Νομισματικού Μουσείου
- β. Στο Black Duck, στον κήπο του Μουσείου της Πόλης των Αθηνών
- γ. Στο καφέ «Ιλίσια» στο Βυζαντινό Μουσείο

2. Ποια οδός της Αθήνας είχε ονομαστεί για ένα διάστημα, μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο «Ουίνστον Τσώρτσιλ»;

- α. Η οδός Σταδίου
- β. Η οδός Πανεπιστημίου
- γ. Η οδός Ακαδημίας

3. Πού βρίσκεται το εστιατόριο «Το Καποδιστριακό»;

- α. Στη Φοιτητική Λέσχη του Πανεπιστημίου Αθηνών, Ιπποκράτους 15
- β. Στο κτίριο «Κωστή Παλαμά», στη συμβολή Σίνα και Α-

καδημίας

γ. Στο κτίριο της ΕΣΗΕΑ, Ακαδημίας 20 & Βουκουρεστίου

4. Πού βρίσκεται το νεοκλασικό κτίριο το οποίο είχε σχεδιάσει ο Ερνέστος Τσίλλερ για κατοικία του;

- α. Στην οδό Φειδίου 3
- β. Στη λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας 5
- γ. Στη Μαυρομικήλη 6

5. Ποιο εκκλησάκι χρησιμοποιήθηκε στα χρόνια της ελληνικής επανάστασης ως εργαστήριο κατασκευής φυσιγγίων;

- α. Η Καπνικαρέα, στην Ερμού
- β. Ο Άγιος Ελευθέριος, στην πλατεία της Μητρόπολης
- γ. Η Αγία Δύναμη, στη Μητροπόλεως 15

6. Σε ποια σχολή λειτουργούσε κατά τα χρόνια της Κατοχής παράνομος ραδιοφωνι-

κός σταθμός;

- α. Στο Χημείο, Σόλωνος 104 & Μαυρομικήλη
- β. Στη Νομική, Σόλωνος 57
- γ. Στο Πολυτεχνείο, Πατησίων 42

7. Σε ποιο αρχοντικό της εποχής πέρασαν την τελευταία τους νύχτα στην Ελλάδα τα γλυπτά του Παρθενώνα πριν σταλούν στη Μεγάλη Βρετανία;

- α. Στο αρχοντικό των Μπενιζέλων, στην οδό Αδριανού στην Πλάκα
- β. Στο αρχοντικό του Λογοθέτη, στην οδό Αρεως στη Πλάκα
- γ. Στο Μέγαρο Σταθάτου, στη συμβολή της λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας & Ηροδότου

8. Πού βρίσκεται το Μουσείο Ιστορίας Ελευθερίου Βενιζέλου, όπου εκτίθενται πολλά αντικείμενα από την προσωπική και πολιτική του ζωή;

ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

α. Στην Αγίων Ασωμάτων 31
β. Στη Χρήστου Λαδά 2
γ. Στη Νίκης 39

9. Σε ποιο δρόμο της Αθήνας υπάρχουν μερικά περίπτερα στα οποία μπορεί κάποιος να βρει σπάνιες εκδόσεις βιβλίων και περιοδικών;
α. Στην Ακαδημίας
β. Στη Σκουφά
γ. Στη Μητροπόλεως

10. Πού βρίσκεται η ιστορική νεοκλασική διώροφη κατοικία του 1890 η οποία πρόσφατα άνοιξε στο κοινό με μία έκθεση που διοργανώνει ο οργανισμός NEON;
α. Καπλανών 11
β. Φειδίου 5
γ. Παπαρρηγοπούλου 7

11. Πού βρίσκεται το Μέγαρο Β. Μελά;
α. Στην πλατεία Κοτζιά
β. Στην πλατεία Συντάγματος
γ. Στην πλατεία Κάνιγγος

12. Σε ποιο μουσείο υπάρχει σε πολλά σημεία ο μαιάνδρος, γνωστός και ως αγκυλωτός σταυρός ή σβάστικα;
α. Στο Κυκλαδικής Τέχνης
β. Στο Νομισματικό
γ. Στο Βυζαντινό

13. Από ποιο κτίριο της πλατείας Συντάγματος εκφώνησε ο Γεώργιος Παπανδρέου το λόγο του με αφορμή την απελευθέρωση της Αθήνας από τους Γερμανούς;
α. Από το Μέγαρο Πάλλη, Καραγιώργη Σερβίας 1 & πλατεία Συντάγματος

β. Από το ξενοδοχείο «King George»
γ. Από το ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρετανία»

14. Πώς ονομάζεται η εκκλησία η οποία βρίσκεται στην πλατεία Μοναστηρακίου;
α. Παναγία η Χρυσοσπηλαιώτισσα
β. Παναγία η Γρηγορούσα
γ. Παναγία Παντάνασσα

15. Σε ποια ταβέρνα της Πλάκας υπάρχει στη μέση της αίθουσας μία ρωμαϊκή κολόνα;
α. Στα «Μπακαλιαράκια του Δαμίγυ»
β. Στον «Πλάτανο»
γ. Στην «Ταβέρνα του Ψαρά»

16. Σε ποια πλατεία της Αθήνας είναι στημένο το υδροκινητικό γλυπτό του Γεωργίου Ζογγολόπουλου με τίτλο «Πεντάκυκλο»;
α. Πλατεία Κοτζιά
β. Πλατεία Συντάγματος
γ. Πλατεία Ομοιοίας

17. Πού βρίσκεται το σπίτι που γυρίστηκε η ελληνική ταινία «Η δε γυνή να φοβείται τον άνδρα» με τη Μάρω Κοντού και τον Γιώργο Κωνσταντίνο;
α. Στην Πλάκα, Τριπόδων 32
β. Στα Εξάρχεια, στην Καλλιδρομίου
γ. Στην Κυψέλη, στη Φωκίωνος Νέγρη

18. Σε ποιον αρχαιολογικό χώρο βρίσκονται τα ερείπια του Ωδείου του Αγρίππα;
α. Στη Ρωμαϊκή Αγορά
β. Στην Αρχαία Αγορά

γ. Δίπλα στο Θέατρο του Διονύσου

19. Ποιο κτίριο είναι γνωστό και ως τα «Παλαιά Ανάκτορα»;
α. Το Μέγαρο Μαξίμου
β. Το Κοινοβούλιο
γ. Το Προεδρικό Μέγαρο

20. Σε ποιο σταθμό μετρό βρίσκεται η γλυπτική σύνθεση με τίτλο «το Ωρολόγιο του Μετρό»;
α. Στο σταθμό Συγγρού-Φιξ
β. Στο σταθμό του Συντάγματος
γ. Στο σταθμό της Ακρόπολης

21. Σε ποιον άγιο είναι αφιερωμένος ο Καθολικός Ναός των Αθηνών, στην Πανεπιστημίου;
α. Στον Άγιο Παύλο
β. Στον Άγιο Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη
γ. Στον Άγιο Δημήτριο

22. Τι παριστάνει το γλυπτό του Δημήτρη Αρμακόλα που βρίσκεται στη συμβολή των οδών Ερμού και Νίκης στο Σύνταγμα;
α. Ένα γυμνό γυναικείο σώμα
β. Ένα παιδί που τρώει σταφύλια
γ. Έναν παλαιστή

23. Ποιο ήταν το πρώτο φαρμακείο της Αθήνας;
α. Το Φαρμακείο του Δαμβέργη
β. Το φαρμακείο του Μπακάκου
γ. Το φαρμακείο του Κρίνου

24. Ποιο ιστορικό καφενείο επαναλειτούργησε και βρίσκεται στην πλατεία Δημοκρατίας

ΠΟΣΟ ΚΑΛΑ ΞΕΡΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ;

ρίου, στη Μητροπόλεως 59;
 α. «Η Ωραία Ελλάς»
 β. «Ο Μαύρος Γάτος»
 γ. «Το Πατάρι του Λουμίδη»

25. Τι στεγάζεται στο ισόγειο νεοκλασικού κτιρίου του Τσίλλερ στην πλατεία Αγίας Ειρήνης, όπου στο εσωτερικό του υπάρχει σκαλιστή εικόνα του αρχιτέκτονα;

α. Το Τμήμα Αρχαιολογικών Μουσείων και Συλλογών
 β. Το καφέ-μπαρ Tailor-Made
 γ. Τον πολυχώρο Faust

26. Σε ποιο μέρος στην Αθήνα μπορεί κάποιος να βρει τα παγωτορολά, τα οποία φτιάχνονται μπροστά τα μάτια του με υλικά και γεύσεις της αρεσκείας του;

α. Στη Chocotopia, στη Στοά Νικολούδη, Πανεπιστημίου 41
 β. Στη Matonella, Ερμού 82, Πλατεία Μοναστηρακίου
 γ. Στο Cremino, Νίκης 50A

27. Σε ποιο πολιτιστικό κέντρο της Αθήνας υπάρχει ο πίνακας του Γεωργίου Ροΐλου με τίτλο «Οι ποιηταί»;

α. Στο Μουσείο της Πόλης των Αθηνών, Παπαρρηγοπούλου
 β. Στην Αρχαιολογική Εταιρεία, Πανεπιστημίου
 γ. Στο κτίριο του Φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσός» στην πλατεία Καρύτση

28. Ποιο κτίριο του 19ου αιώνα βρισκόταν στη θέση που σήμερα βρίσκεται το ξενοδοχείο Athens Plaza;

α. Το Μέγαρο Κορομπλά
 β. Η Οικία Βούρου
 γ. Το Ξενοδοχείο «Νέον Αγγλίας»

29. Πού βρίσκεται το διαχρονικό μπαρ Galaxy;

α. Στη στοά Μπολάνη, Βουλής 5
 β. Εντός της στοάς Λεμού, Σταδίου 10
 γ. Στη στοά Γκαλερία, στην πλατεία Κοραή

30. Ποιο σινεμά της Αθήνας βρίσκεται δίπλα σε χώρο που κατά τα χρόνια της γερμανικής κατοχής ήταν κρατητήριο;

α. Ο κινηματογράφος «Ελλην», Ακαδημίας 64
 β. Ο κινηματογράφος «Αστύ», Κοραή 4
 γ. Ο κινηματογράφος «Ιντεάλ», Πανεπιστημίου 46 ●

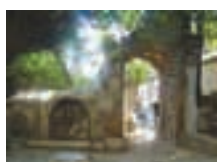
Νεοκλασικό που γνώρισε το κοινό από έκθεση του NEON

Το «Καποδιστριακό»

Ο ναός της Αγίας Δυνάμειος

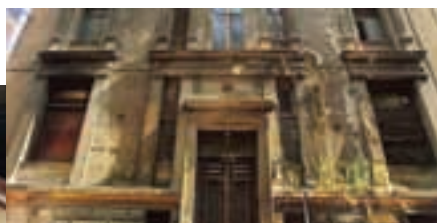
Το αρχοντικό από όπου έφευγαν τα γλυπτά του Παρθενώνα

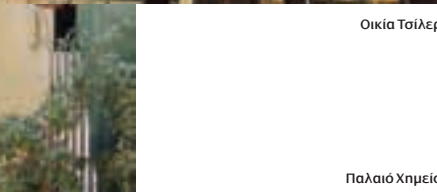
Ο φοίνικας που φύτεψε η Βασίλισσα Αμαλία

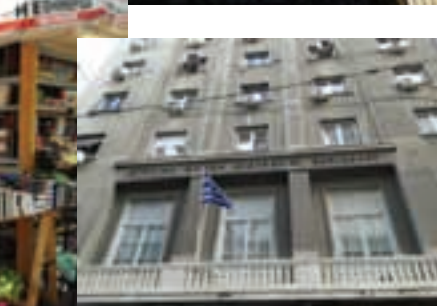
Οδός Σταδίου

Οικία Τσίλλερ

Παλαιό Χημείο

Μουσείο Ιστορίας Ελευθερίου Βενιζέλου

ΣΩΣΤΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1 (β) Ο Όθωνας, μετά το γάμο του με την Αμαλία, το 1836, έμεινε προσωρινά σ' ένα νεοκλασικό αρχοντικό, ιδιοκτησίας της οικογένειας Στ. Δεκόζη Βούρου, στη σημερινή πλατεία Κλαυθμώνος. Το κτίριο αυτό μαζί με τις διπλανές οικίες Μαστρονικόλα και Αφθονίδη λειτούργησε μέχρι το 1843, σαν ανάκτορο. Η βασίλισσα Αμαλία οργάνωσε τους κήπους γύρω από την προσωρινή αυτή κατοικία, οι οποίοι έφταναν μέχρι την πλατεία Κολοκοτρώνη. Εκεί που βρίσκεται σήμερα το «Black Duck» είναι ένα πολύ μικρό κομμάτι εκείνων των πολύ μεγάλων κήπων, με ζωντανό ακόμη τον φοίνικα που φύτεψε η Αμαλία. Από το 1980, το αρχοντικό του Δεκόζη Βούρου στεγάζει το «Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών», που ίδρυσε ο Λάμπρος Ευταξίας, δισέγγονος του Σταματίου Δεκόζη Βούρου.

2 (α) Η οδός Σταδίου ονομάστηκε λίγο μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο οδός Ουίστον Τσώρτσιλ, προς τιμή του Βρετανού ηγέτη.

3 (β) Το εστιατόριο «Το Καποδιστριακό» με την ιδιαίτερη διακόσμηση και τους υπέροχους εσωτερικούς χώρους, βρίσκεται στο νεοκλασικό κτίριο του Κέντρου «Κωστής Παλαμάς», επί της οδού Ακαδημίας 48. Το κτίριο, χρονολογίας 1857, λειτούργησε αρχικά σαν ιδιωτικό λύκειο και μετά αγοράστηκε από το Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο για να στεγασθούν σ' αυτό Εργαστήρια Ιατρικών και Φυσικών Επιστημών, αίθουσες διδασκαλίας και αργότερα Πανεπιστημιακά Μουσεία. Μετά από ανακαίνιση με δωρεά του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος έχει διαμορφωθεί σε χώρο κατάλληλο για να φιλοξενήσει πολιτιστικές δράσεις, αλλά και μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας.

4 (γ) Το διώροφο νεοκλασικό το οποίο έχτισε ο Ερνέστος Τσίλλερ για σπίτι του βρίσκεται στην οδό Μαυρομιχάλη 6. Εκεί, έμεινε με την ελληνίδα σύζυγό του, μουσικό Σοφία Δούδου - Τσίλλερ και το σαλόνι τους υπήρξε στέ-

κι καλλιτεχνών και διανοούμενων της εποχής. Το κτίριο έπαθε πολύ μεγάλες ζημιές που προκλήθηκαν από φωτιά το 1977, όταν το είχε η Λυρική Σκηνή και το χρησιμοποιούσε σαν βεστιαριο και αποθήκη. Σήμερα ανακαινίζεται και θα αποτελέσει παράρτημα του Βυζαντινού και Χριστιανικού Μουσείου.

5 (γ) Ο Ναός της Αγίας Δυνάμειος, του 16ου αιώνα, βρίσκεται στην οδό Μητροπόλεως 15 και Πεντέλης, στην παλιά συνοικία Ροδακίου, και σχεδόν εξαφανίστηκε όταν το 1961 χτίστηκε εκεί το κτίριο του Υπουργείου Παιδείας. Είναι αφιερωμένο στην Αγία Δύναμη, προστάτρια των επίτοκων γυναικών. Ο ναός αυτός επικοινωνούσε υπογείως με την οικία του πυροτεχνίτη Μαστροπαυλή, ο οποίος προμήθευε με πυρομαχικά τον οθωμανικό στρατό. Όταν όμως ξέσπασε η επανάσταση και οι Φιλικόι της Αθήνας τού ζήτησαν να ετοιμάζει φυσιγγία και για τους Έλληνες αυτός την ημέρα έφτιαχνε πυρομαχικά για τους Τούρκους και το βράδυ για τους Έλληνες.

6 (α) Στο ισόγειο του Παλαιού Χημείου λειτούργησε στα χρόνια της κατοχής ο παράνομος ραδιοφωνικός σταθμός ο οποίος τώρα βρίσκεται μεταξύ των εκθεμάτων του Μουσείου Φυσικών Επιστημών και Τεχνολογίας που στεγάζεται στο χώρο αυτό. Το Παλαιό Χημείο χτίστηκε την περίοδο 1887-1889 σε σχέδια του Τσίλλερ. Ιδρυτής του Χημείου ήταν ο Αναστάσιος Χρηστομάνου.

7 (β) Στο αρχοντικό του Βρετανού προξένου Λογοθέτη, στην οδό Αρέως (απέναντι από τη βιβλιοθήκη του Αδριανού), του οποίου σήμερα σώζεται ένα πάρα πολύ μικρό τμήμα, λέγεται ότι μετέφερε ο λόρδος Έλγιν τα γλυπτά από τον Παρθενώνα, για να συσκευάσει σε ζύλινα κιβώτια και να τα φορτώσει στο πλοίο «Μέντωρ» για την Αγγλία. Το συγκεκριμένο αρχοντικό βρισκόταν στην «Αυλή των Θαυμάτων», γειτονιά που ορίζεται από τις οδούς Αρεως, Αδριανού, Κλάδου και Βρυσακίου.

Hondos Center®

Υπέροχο ταξίδι ομορφιάς

#50yearsHondosCenter

www.hondoscenter.com

8 (β) Το Μουσείο Ιστορίας Ελευθερίου Βενιζέλου βρίσκεται στον πρώτο όροφο κτιρίου επί της **Χρήστου Λαδά 2** και λειτουργεί στο χώρο που στεγαζόταν η λέσχη του κόμματος των φιλελευθέρων. Στο Μουσείο εκτίθενται πολλά αντικείμενα από την ιδιωτική και πολιτική ζωή του Ε. Βενιζέλου, όπως το αρχείο του, επιστολές, μετάλλια, χαρτοφύλακες, κοσμήματα, συλλογή γραμματοσήμων. Σε μία προθήκη υπάρχουν τα ρούχα που φορούσε κατά την απόπειρα δολοφονίας του στο σταθμό της Λυών το 1920, στα οποία φαίνονται οι τρύπες από τις σφαίρες. Υπάρχει επίσης το πάνω μέρος του αυτοκινήτου του, μάρκας Πάκαρ με εμφανή τα σημάδια από τις σφαίρες της δεύτερης απόπειρας δολοφονίας του το 1933.

9 (α) Στην **οδό Ακαδημίας** και σχεδόν απέναντι από το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων υπάρχουν περιπτερά όπου μπορεί κάποιος να βρει βιβλία τελευταίων ετών σε πολύ χαμηλές τιμές, αλλά και σπάνια βιβλία και περιοδικά.

10 (α) Στο νεοκλασικό κτίριο επί της οδού **Καπλανών 11**. Το κτίριο αυτό οικοδομήθηκε το 1891 και αγοράστηκε από τον Παύλο Κουντουριώτη, πλοίαρχο και μετέπειτα ναύαρχο του Πολεμικού Ναυτικού και Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Το 1908 αγοράστηκε από τον πολιτικό και μεγαλέμπορο Παναγιώτη Ζούζουλα και υπήρξε πολιτιστικό στέκι της εποχής, λόγω της έντονης δραστηριότητας της συζύγου του, Ελένης Ζούζουλα-Κανελλοπούλου με τη λογοτεχνία αλλά και τη συλλογή έργων λαϊκής και βυζαντινής τέχνης. Από το 1939 έως το 1981 φιλοξένησε το ίδρυμα θηλέων «Οίκος της Φοιτήτριας». Οι σημερινοί ιδιοκτήτες είναι απόγονοι της οικογένειας Ζούζουλα και από το 1995 μέχρι το 2003 έχουν γίνει πολλές εργασίες ανακαίνισης.

11 (α) Βρίσκεται πάνω στην **πλατεία Κοτζιά**, περικλειόμενο από τις οδούς Αιόλου, Σοφοκλέους, Στρέιτ και Κρατίνου. Οικοδομήθηκε το 1874, σε σχέδια του Τσίλλερ, και ήταν το μεγαλύτερο ιδιωτικό κτίριο της εποχής. Αρχικά στέγαζε το Grand Hotel d' Athenes. Αργότερα και για πολύ λίγο το Χρηματιστήριο (1881) και από το 1887 την Αθηναϊκή Λέσχη. Με τη διαθήκη του, το 1883, ο

Β. Μελάς είχε ορίσει ότι «την μεγάλην οικίαν μου την επί της πλατείας Λουδοβίκου κειμένην, [...] κληροδοτώ μετά την αποβίωσιν της συζύγου μου, [...] όπως εκ των ετησίων αυτής προσόδων, [...] δαπανώσι προς ίδρυσιν και συντήρησιν νηπιαγωγείων».

Ετσι, ιδρύθηκε το Νηπιακό Επιμελητήριο Μελά (Ν.Ε.Μ.) και από το 1895 μέχρι σήμερα ανοικοδομήθηκαν με δαπάνες του πάνω από διακόσια σχολικά κτίρια, ενώ επισκευάστηκαν και συντηρήθηκαν περί τα εκατό υπάρχοντα κτίρια, μία πολιτική που συνεχίζεται ανελλιπώς.

Το 1990 και μέχρι το 1973 εκεί στεγάστηκε το Κεντρικό Ταχυδρομείο της Αθήνας και από το 1977 έχει ενοικιαστεί από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος. Χαρακτηριστικά αρχιτεκτονικά στοιχεία του κτίσματος είναι οι τέσσερις πύργοι στις γωνίες του, και τα τοξωτά ανοίγματα στο ισόγειο. Το 1974 το κτίριο κρίθηκε διατηρητέο από το Υπουργείο Πολιτισμού.

12 (β) Στο **Νομισματικό Μουσείο**, επί της οδού Πανεπιστημίου 12. Το σύμβολο αυτό συναντάται ως στοιχείο διακόσμησης σε πολλούς αρχαίους λαούς. Ο Σλήμαν το ανακάλυψε στις ανασκαφές του στη Τροία και το μετέφερε στην οικία του, «Ιλίου Μέλαθρον», το σημερινό Νομισματικό Μουσείο. Σε πάρα πολλά σημεία του κτιρίου, από τα κάγκελα μέχρι τις τοιχογραφίες και τα πατώματα, παρουσιάζεται ο μαϊάνδρος, γνωστός και ως αγκυλωτός σταυρός ή σβάστικα... Λέγεται ότι αυτός ήταν ο λόγος που κατά τη διάρκεια της Κατοχής οι Γερμανοί επέταξαν το κτίριο.

13 (α) Από τον εξώστη του Μεγάρου **Κ. Πάλλη (Καραγιώργη Σερβίας 1 & πλατεία Συντάγματος)**, στις 18 Οκτωβρίου 1940 εξεφώνησε ο πρωθυπουργός Γεώργιος Παπανδρέου το λόγο του με αφορμή την απελευθέρωση της Αθήνας από τους Γερμανούς. Το κτίριο αυτό, σε σχέδια του Α. Μεταξά, αντικατέστησε το 1911 τη διώροφη κατοικία του στρατηγού Πάλλη, η οποία είχε χτιστεί εκεί στα μέσα του 19ου αιώνα. Σήμερα, εκεί στεγάζεται το πολυκατάστημα Public.

14 (γ) Ονομάζεται **Παναγία Παντάνασσα**. Η εκκλησία,

Νομισματικό Μουσείο

Παναγία η Παντάνασσα

Το «Πεντάκυκλο» του Γ. Ζογγολόπουλου

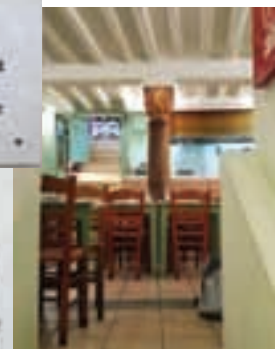
Οβείο του Αγρίππα

«Το Ωρολόγιον του Μετρό»

Μέγαρο Μελά

«Τα μαπακαλιάρικα του Δαμίγου»

κτίσμα του 11ου ή 12ου αιώνα αφιερωμένη στην Κοίμηση της Θεοτόκου, είναι το μόνο που σώζεται από το Μοναστήρι της Παντάνασσας που υπήρχε εκεί και το οποίο όταν έχασε τα περιουσιακά του στοιχεία, υποβαθμίστηκε σε μικρό μοναστήρι και ονομάστηκε Μοναστηράκι, δίνοντας το όνομα όχι μόνο στην πλατεία αλλά και στην ευρύτερη περιοχή.

15 (α) Στην ιστορική ταβέρνα της Πλάκας, τα **«Μπακαλιάρικα του Δαμίγου»**, στην οδό Κυδαθηναίων 41, με σπεσιαλιτέ μπακαλιάρο από τη Νορβηγία. Η ταβέρνα λειτουργεί από τα τέλη του 19ου αιώνα.

16 (γ) Το υδροκινητικό γλυπτό του Γ. Ζογγολόπουλου, με τίτλο «Πεντάκυκλο», ύψους 15 μέτρων, βρίσκεται ανατολικά της **πλατείας Ομονοίας**, μεταξύ των οδών Πανεπιστημίου και Σταδίου.

17 (α) Στην **Τριπόδων 32**, διώροφη οικία γνωστή ως σπίτι του ζευγους Κοκοβίκου από τη γνωστή ελληνική ταινία «Η δε γυνή να φοβήται τον άνδρα». Είναι από τα ελάχιστα αρχοντικά της οθωμανικής εποχής και το έλεγαν το «σπίτι του καθή» μια και εκεί ήταν η έδρα του τελευταίου καθή της Αθήνας, του Χατζή Χαλήλ Εφένδη, ο οποίος αρνήθηκε να υπογράψει τη φετρά για να θανατωθούν 3.000 Αθηναίοι πάνω των 17 ετών, που του ζήτησαν οι Οθωμανοί.

18 (β) Τα ερείπια του Ωδείου του Αγρίππα βρίσκονται στην **Αρχαία Αγορά**. Το Ωδείο, το πιο επιβλητικό ρωμαϊκό κτίσμα στην Αγορά, ήταν χωρητικότητας 1.000 θέσεων. Χτίστηκε περίπου το 15 π.Χ. και καταστράφηκε από πυρκαγιά το 267 μ.Χ.

19 (β) Το **Κοινοβούλιο** είναι γνωστό ως τα «Παλαιά Ανάκτορα» μια και κατασκευάστηκε (στο διάστημα 1836-1847) για να λειτουργήσει ως ανάκτορο του Όθωνα. Το 1910, τα Παλαιά Ανάκτορα σταμάτησαν να χρησιμοποιούνται σαν βασιλική κατοικία. Από το 1929 έγιναν η έδρα του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

20 (β) Το «Ωρολόγιον του Μετρό», έργο του διεθνώς γνωστού γλύπτη Θόδωρου Παπαδημητρίου (γνωστός απλά, ως Θόδωρος), βρίσκεται στο **σταθμό του Συντάγματος**, στο επίπεδο έκδοσης εισιτηρίων.

21 (β) Ο Καθολικός Ναός των Αθηνών, επί της οδού Πανεπιστημίου, είναι αφιερωμένος στον Άγιο Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη.

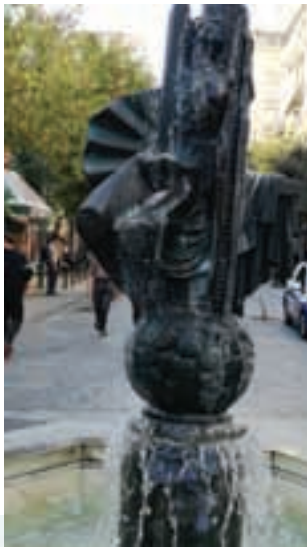
22 (α) Το μπρούτζινο γλυπτό με τίτλο «Η αναδυομένη II», αναπαριστά ένα αποσπασματικό **γυμνό γυναικείου σώματος**. Φιλοτεχνήθηκε το 1975, αγοράστηκε από τον Δήμο Αθηναίων και το 2003 τοποθετήθηκε σε σημείο στη συμβολή των οδών Ερμού και Νίκης όπου με το νερό δημιουργεί ένα μικρό σιντριβάνι.

23 (γ) Το πρώτο φαρμακείο της Αθήνας, άνοιξε το 1855 από τον φαρμακοποιό Σταμάτη Κρίνου, σ' ένα διώροφο κτίριο επί της οδού Αιόλου 87. Το 1923 το κτίριο αγοράστηκε από τον Μηνά Κασιμάτη πρόσφυγα από τη Σμύρνη, ο οποίος διατηρώντας την επωνυμία «Κρίνος» άνοιξε εκεί ένα ζαχαροπλαστείο το οποίο έγινε το σημείο αναφοράς των Μικρασιατών της Αθήνας. Ο «**Κρίνος**» λειτουργεί μέχρι σήμερα και είναι γνωστός για τους φρέσκους λουκουμάδες του, με την τρύπα στη μέση, καθώς και την μπουγάτσα και το παγωτό.

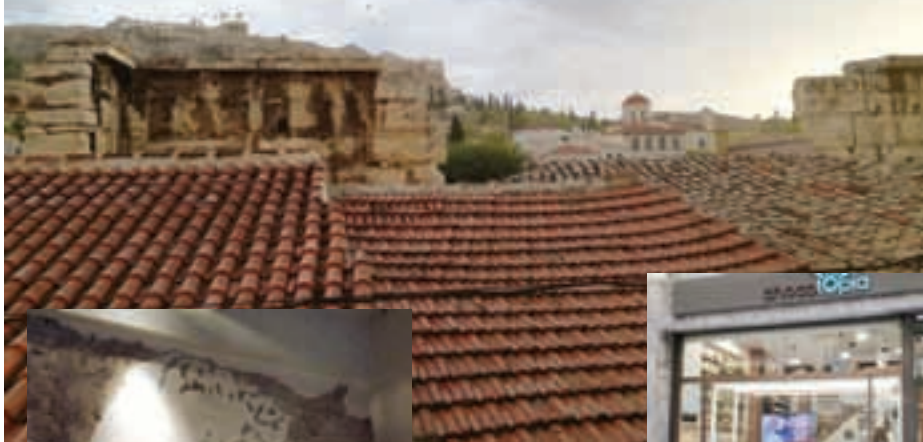
24 (α) Το καφενείο «**Ωραία Ελλάς**» βρίσκεται από το 1980 στη νέα του θέση, επί της οδού Μητροπόλεως 59, στην πλατεία Δημοκρατίου – ανάμεσα στις οδούς Μητροπόλεως, Κηρυκείου, Πανδρόσου και Αιόλου. Γύρω από την πλατεία λειτούργησαν τα πρώτα οθωνικά χρόνια πολλά καφενεία και τώρα υπάρχουν εκεί καφέ και εστιατόρια. Το καφενείο «Ωραία Ελλάς», χώρος ο οποίος διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην κοινωνική και πολιτική ζωή της Αθήνας, ήταν αρχικά (1836) στη συμβολή των οδών Αιόλου και Ερμού, στο ισόγειο της οικίας Βρυζάκη. Υπήρξε στέκι πολιτικών, αγωνιστών, λογοτεχνών, περιηγητών, δημοσιογράφων. Το 1879 έκλεισε και επαναλειτούργησε στην οδό Μητροπόλεως 59 ως εντευκτήριο του «Κέντρου ελληνικής Παράδοσης», στο βάθος του 1ου ορόφου, δίπλα σε συλλογές από αντικείμενα λαϊκής τέχνης. Η θέα από τα παράθυρά του προς στο βράχο της Ακρόπολης, πάνω από τις κεραμοσκεπές της Πανδρόσου και τη Ρωμαϊκή Αγορά, είναι μοναδική.

25 (β) Στο ισόγειο ενός από τα πιο όμορφα νεοκλασικά του Τσίλερ, που βρίσκεται στην πλατεία Αγίας Ειρήνης, στεγάζεται το καφέ-μπαρ

Γλυπτό στη συμβολή Ερμού & Νίκης

Εδώ στεγάστηκε το πρώτο φαρμακείο της πόλης

Επιτομία εικόνα του Τσίλερ

«Ποιητές του 1880»

Ξενοδοχείο Athens Plaza

Κινηματογράφος Αστυ

Tailor-Made. Σ' έναν εσωτερικό τοίχο κυριαρχεί η σκαλιστή μορφή του διάσημου αρχιτέκτονα.

26 (α) Σ' ένα μικρό χώρο μέσα στην ιστορική **στοά Νικολούδη (Πανεπιστημίου 41)** μπορεί κάποιος να βρει φρέσκο, αγνό, χειροποίητο παγωτό της στιγμής, χωρίς συντηρητικά στοιχεία, με βάση το γάλα και το μέλι. Το παγωτό φτιάχνεται μπροστά στον πελάτη, όπως ακριβώς φαίνεται στο βιντεάκι που προβάλλεται στη βιτρίνα. Εκτός από τα παγωτορολλά, εκεί φτιάχνονται και χειροποίητες σοκολάτες, ροφήματα και βουτήματα σοκολάτας.

27 (γ) Στο **Φουαγιέ του Φιλολογικού Συλλόγου ο «Παρνασσός»**, στην πλατεία Καρύτοπ, φιλοξενείται ο Πίνακας του Γεωργίου Ροΐλου, ενός από τους σημαντικότερους Έλληνες ζωγράφους της «Ομάδας του Μονάχου», με τίτλο «Οι ποιηταί». Απεικονίζονται οι μεγάλοι ποιητές του 1880 και μέλη του Συλλόγου: ο Γεώργιος Στρατήγης, Γεώργιος Δροσίνης, Ιωάννης Πολέμης, Κωστής Παλαμάς, Γεώργιος Σουρής και Αριστομένης Προβελέγγιο.

28 (β) Στη θέση που βρίσκεται σήμερα το ξενοδοχείο Athens Plaza (Σταδίου & Βασ. Γεωργίου Α') ήταν η **οικία του ιατρού Ιωάννη Βούρου**, η οποία χτίστηκε τη δεκα-

ετία του 1870 και κατεδαφίστηκε τη δεκαετία του 1960. Στο ισόγειο της οικίας Βούρου είχε στεγαστεί από το 1895 μέχρι το 1963 το ιστορικό, θρυλικό, πολυτελές καφέ-ζαχαροπλαστείο του Ζαχαράτου, ο οποίος είχε ήδη ένα ακόμη καφενείο, στο ισόγειο της ακριβώς απέναντι οικίας Γιαννόπουλου (Καραγιώργη Σεργίας και Σταδίου). Το καφενείο του Ζαχαράτου ήταν πόλος έλξης για τους Αθηναίους και ιδιαίτερα ανθρώπων των γραμμάτων και των τεχνών αλλά και πολιτικών. Μέσα εκεί γίνοντουσαν έντονες πολιτικές συζητήσεις και αντιπαραθέσεις, ανεβοκατέβαιναν κυβερνήσεις και το καφενείο είχε χαρακτηριστεί από τον Γεώργιο Παπανδρέου, ως «το δεύτερο και πιο ελεύθερο κοινοβούλιο. Ο δημοσιογράφος Πάυλος Παλιολόγος είχε γράψει ότι... «Από τα μπρίκια του βγαλμένου η σύγχρονη ιστορία του έθνους!».

29 (β) Το bar Galaxy (όχι του ξενοδοχείου Χίλτον) άνοιξε το 1972 στην οδό Σταδίου 5 και από το 1990 βρίσκεται στη **στοά Λεμού, στην οδό Σταδίου 10**. Είναι ένα κλασικό, αυθεντικό, ατμοσφαιρικό μπαρ που θυμίζει τα αμερικανικά, με μεγάλη ξύλινη μπάρα και τοίχους γεμάτους αφίσες, φωτογραφίες με θαμνώνες και παλιές διαφημίσεις. Ένα ωραίο, διαχρονικό στέκι με κλασική, σταθερή και φανατική πελατεία.

30 (β) Ο κινηματογράφος **Άστυ**, χαρακτηρισμένος ως διατηρητέο μνημείο, στεγάζεται σε μέρος του υπογείου ενός κτιρίου, στην οδό Κοραή 4. Το κτίριο αυτό χτίστηκε την περίοδο 1934 - 1938 από την Εθνική Ασφαλιστική. Μετά την κήρυξη του πολέμου το κτίριο επιτάχθηκε από τους Γερμανούς και εκεί εγκαταστάθηκαν διάφορες υπηρεσίες καθώς και η Kommandatur. Τα αντιαεροπορικά καταφύγια μετατράπηκαν σε φυλακές των ΕΣ-ΕΣ και ήταν κέντρα μεταγωγών. Οι τοίχοι των υπογείων ήταν γεμάτοι από διάφορα μηνύματα, χρονολογίες, στίχους, σχέδια των φυλακισμένων οι οποίοι τα χάραζαν με κάποιο αιχμηρό αντικείμενο, αφήνοντας έτσι το αποτύπωμά τους ανεξίτηλο μέσα σ' αυτό το χώρο μαρτυρίου. Το υπόλοιπο μέρος του υπογείου λειτούργησε από την αρχή σαν κινηματογράφος και τα χρόνια της γερμανικής κατοχής προέβαλε ταινίες και επίκαιρα για τη διασκέδαση των στρατευμάτων. **Α**

ΠΗΓΕΣ - ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. http://www.eie.gr/archaeologia/gr/arxeio_more.aspx?id=36
2. 3. <https://www.cityofathens.gr/>
1. Γιούλας Θανάσης, Καφετζάκη Τόνια, ΑΘΗΝΑ, Ικνηλατώντας την πόλη με οδηγό την ιστορία και την λογοτεχνία, Αθήνα, εκδ. ΕΣΤΙΑ, 2013
2. Καιροφύλλας Ιωάννης, Περιπατώντας στους δρόμους της Αθήνας, Αθήνα, εκδ. ΦΙΛΙΠΠΟΤΗ, 2008
3. Μιχελή Λίζα, Η Αθήνα των Ανωμόμων, Αθήνα, εκδ. ΔΡΩΜΕΝΑ, 1990.
4. Σκουμπούρδη Άρτεμις, Τα Καφενεία της Παλιάς Αθήνας, Δήμος Αθηναίων, Πολιτιστικός Οργανισμός, 2002
4. Σκουμπούρδη Άρτεμις, ΑΘΗΝΑ, μία πόλη μαγική, Αθήνα, εκδ. Ι. ΣΙΔΕΡΗΣ, 2004
5. Σκουμπούρδη Άρτεμις, ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ-ΠΛΑΚΑ, Οι γειτονιές των Θεών, Αθήνα, εκδ. Πατάκη, 2016
6. ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ, Διαδρομή στην ιστορία της Αθήνας, Αθήνα, 2004

Ολοι ξέρουμε ότι οι προβολές στο «Αττικόν» και τον «Απόλλωνα» της οδού Σταδίου σταμάτησαν το ζοφερό εκείνο Φεβρουάριο του 2012, όταν άγνωστοι «μπάχαλοι», μετά από μεγάλη «αντιμνημονιακή» διαδήλωση, έβαλαν φωτιά στο διατηρητέο του Τσίλερ, καταστρέφοντας –ευτυχώς– μόνο την πρόσοψη και την είσοδο. Γιατί όμως, ενώ πλησιάζουν να κλείσουν έξι χρόνια από τότε, τα σινεμά δεν λειτουργούν; Η απλή απάντηση είναι: ο ιδιοκτήτης του χώρου βαρύνεται με χρέη και δεν μπορεί να προχωρήσει σε επισκευή, τη στιγμή μάλιστα που τα σινεμά δεν λειτουργούν και δεν παράγουν πια έσοδα.

Στην πραγματικότητα, η κατάσταση είναι πιο σύνθετη, η απάντηση λιγότερο απλή και η λύση πολύ δύσκολη, καθώς στην υπόθεση μπλέκονται τουλάχιστον τέσσερις μεγάλοι και τρεις μικρότεροι «παίχτες»: Σε πρώτη γραμμή είναι το «**Ίδρυμα Σταματίου Δεκόζη - Βούρου**» (ΙΣΔΒ, ιδιοκτήτης του ακινήτου), το «**Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών - Ίδρυμα Βούρου - Ευταξία**» (ΜΠΑ - ΙΒΕ, στο οποίο το ΙΣΔΒ χρωστάει πολλά χρήματα), το «**Κέντρο Πολιτισμού - Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος**» (ΚΠΙΣΝ, που είχε δηλώσει χορηγός της επισκευής αλλά πρόσφατα αποσύρθηκε) και το Δημόσιο (στο οποίο το ΙΣΔΒ έχει χρέη). Κι από κοντά η «**Εθνική Ασφαλιστική**» (στην οποία το ακίνητο ήταν ασφαλισμένο για 670.000 ευρώ), ο Δήμος Αθηναίων (ο δήμαρχος κ. Γιώργος Καμίνης μεσολάβησε δύο φορές μεταξύ των Ίδρυμάτων) και οι **αδερφοί Τσακαλάκη** (οι κινηματογραφικοί επιχειρηματίες που εκμεταλλεύονται τα δύο σινεμά).

Ας προσπαθήσουμε να ξετυλίξουμε το κουβάρι για να καταλάβουμε την μπερδεμένη αυτή αστική υπόθεση.

Το ΙΣΔΒ και το ΜΠΑ - ΙΒΕ βρίσκονται σε μακροχρόνια δικαστική διαμάχη επί 28 χρόνια, γιατί το πρώτο χρωστάει στο δεύτερο περίπου 26 εκ. ευρώ. Όσο τα σινεμά λειτουργούσαν, η συμφωνία ήταν ότι το 40% των εσόδων πήγαινε για την εξόφληση του χρέους. Όταν όμως, μετά τον εμρησμό, έπαψαν να λειτουργούν, άρα έπαψαν να υπάρχουν έσοδα, το πρόβλημα εντάθηκε. Το ΙΜΠΑ - ΙΒΕ απαίτησε κατάσχεση πάνω στα ασφάλιστρα της Εθνικής Ασφαλιστικής, έναντι των χρεών του ΙΣΔΒ. Στη συνέχεια, με τη μεσολάβηση Καμίνη, τα δύο ιδρύματα κάθισαν στο ίδιο τραπέζι και ήρθε αρωγός το ΚΠΙΣΝ, αναλαμβάνοντας χρέη και επισκευή. Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες, όμως, η δωρεά του ΚΠΙΣΝ είχε τον όρο ότι, μετά την επισκευή, το

ακίνητο δεν θα βγει σε πλειστηριασμό για 5 χρόνια, δηλαδή για 5 τουλάχιστον χρόνια θα είναι οπωσδήποτε σινεμά. Αλλά η πλευρά του ΙΜΠΑ - ΙΒΕ διαφώνησε: αν αυτός ο όρος γινόταν δεκτός, θα ήταν νομική «απιστία». Έτσι το ΚΠΙΣΝ απέσυρε τη δωρεά του.

Σα μα μην έφτανε αυτό, το ΙΣΔΒ χρωστάει και στο Δημόσιο, το οποίο προχώρησε σε δέσμευση της περιουσίας του. Μάλιστα, το Δημόσιο δέσμευσε και τον προσωπικό λογαριασμό του προέδρου του ΔΣ κ. Τίμου Χριστοδούλου, εξαναγκάζοντάς τον σε παραίτηση. Έτσι, το ΙΣΔΒ είναι «ακέφαλο» και θα πρέπει να διοριστεί προσωρινή διοίκηση από το Πρωτοδικείο, ώστε το ΙΣΔΒ να αποκτήσει ξανά νομική εκπροσώπηση.

Φαίνεται λοιπόν ότι η υπόθεση του ακινήτου των σινεμά «Αττικόν - Απόλλων» ξαναρχίζει από την αρχή.

Αλλά ίσως όχι εντελώς από την αρχή. Γιατί: Νομικές εκτιμήσεις λένε ότι η 28χρονη δικαστική διαμάχη των δύο Ίδρυμάτων πλησιάζει προς το τέλος της, με πιθανή διάρκεια ένα χρόνο ακόμα.

Μετά, το ακίνητο θα βγει σε πλειστηριασμό και, ανάλογα με την απόφαση του δικαστηρίου, από το ποσό της πώλησης (εφόσον υπάρξει αγοραστής) ίσως ικανοποιηθούν στον ένα ή στον άλλο βαθμό οι απαιτήσεις του Δημοσίου και του ΙΜΠΑ - ΙΒΕ. Υπάρχει εξάλλου η πιθανότητα οι ενδιαφερόμενοι να τα βρουν ενδιάμεσα και να συμφωνήσουν σε απευθείας πώληση, χωρίς να γίνει πλειστηριασμός (και πάλι, εφόσον υπάρξει αγοραστής).

Σε κάθε περίπτωση, ο δήμαρχος Αθηναίων κ. **Καμίνης** έχει αναλάβει αυτές τις μέρες ακόμα μια πρωτοβουλία, την τρίτη κατά σειρά, για να υπάρξει συμβιβασμός ανάμεσα στους ενδιαφερόμενους και τα ασφάλιστρα να χρησιμοποιηθούν για την επισκευή του κατεστραμμένου μέρους της οικοδομής, κάτι που θα έπαιρνε λίγους μήνες και μόνο. Οι αδερφοί Τσακαλάκη συνεχίζουν να διατηρούν το χώρο των δύο σινεμά άψογο, έτοιμο να λειτουργήσει αμέσως μόλις επισκευαστούν οι ζημιές της πρόσοψης.

Συμπέρασμα: ακόμα κι αν τα νομικά ζητήματα λυθούν, είναι αβέβαιο ότι το ακίνητο θα συνεχίσει να στεγάζει τα δυο σινεμά. Αυτό θα εξαρτηθεί από τη βούληση του επόμενου ιδιοκτήτη, που κανείς δεν ξέρει ποιος θα είναι ή αν θα υπάρξει καν. Το ρεπορτάζ μας ενάμιση χρόνο πριν, σ' αυτή την εφημερίδα, ήταν πολύ αισιόδοξο.

Όπως γράφω στο βιβλίο μου «*Τα σινεμά της Αθήνας 1896-2013. Ιστορίες του αστικού τοπίου 1896 - 2013*», αυτό το «Αττικόν» (γιατί το αρχικό είχε λειτουργήσει για ένα μικρό διάστημα απέναντι) είχε ξεκινήσει το 1916, όταν ο αρχιτέκτονας Αλέξανδρος Νικολούδης μετασκέυασε παλιότερη νεοκλασική οικοδομή που ο Ερνέστος Τσίλερ είχε χτίσει για λογαριασμό του τραπεζίτη Σταμάτη Δεκόζη Βούρου. Το «Αττικόν» ήταν πάντα ένα από τα επισημότερα σινεμά της πόλης, με πολλές τεχνολογικές πρωτιές. Στην Κατοχή είχε επιταχτεί από τους Γερμανούς και λειτουργούσε ως Soldaten Kino «Victoria». Από την άλλη, αυτός ο «Απόλλων» (γιατί υπήρχε κι άλλος, παλιότερος, αλλά επιχειρηματικά άσχετος, επίσης απέναντι) είχε ξεκινήσει το 1960, αξιοποιώντας τα υπόγεια του «Αττικού», όπου μέχρι τότε στεγάζονταν τα ΓΑΚ (Γενικά Αρχεία του Κράτους). Ήταν πολύ πιο μοντέρνος σε κατασκευή.

Οι δύο κινηματογράφοι αποτέλεσαν ένα ισχυρό αθηναϊκό δίδυμο (αρχιτεκτονικό, ιδιοκτησιακό, επιχειρηματικά και φυσικά καλλιτεχνικό), μέχρι την καταστροφή του 2012. **A**

d.fyssas@gmail.com

ΘΑ ΞΑΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΑΤΤΙΚΟΝ - ΑΠΟΛΛΩΝ;

Οι δικαστικές διαμάχες παρατείνουν το πρόβλημα

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Alpamayo Pro Outdoor SportsGear

Το ALPAMAYO PRO είναι ένα ιδιαίτερο κατάστημα. Εύκολα μπορεί κάποιος να το ερωτευτεί πρωταγωνтиρίζοντάς το, καθώς μπαίνει στο εμπορικό κέντρο Atrium της οδού Χαριλάου Τρικούπη. Ιδιαίτερα αν ανήκει σε αυτούς που συχνά «δραπετεύουν». Εδώ και 28 χρόνια οι ιδιοκτήτες του πίστεψαν στο κέντρο της πόλης και η συνεχής του επιτυχημένη παρουσία αποδεικνύει περίτρανα ότι και το κέντρο (και όχι μόνο) πίστεψε σε αυτούς... Χαζεύοντας έξω από την τεράστια βιτρίνα του αντιλαμβάνεσαι ότι εντός επικρατεί ένας άλλος, «ευρωπαϊκός αέρας», που παντρεύει έντεχνα τα σπορ με τις κάθε είδους ορεινές δραστηριότητες και αθλήματα, διαθέτοντας χώρο για να περιηγηθείς αλλά και χρόνο για να ταυτιστείς μαζί του. Η περιπέτεια, η φύση, η εναλλακτική ζωή είναι παντού παρούσες αλλά χωρίς τις ακρότητες και τα στεγανά που συναντάς σε αντίστοιχα μαγαζιά με

ειδικό εξοπλισμό. Με την είσοδό σου φιλικά και πολύ ενημερωμένα «τυπάκια» θα σε πλησιάσουν για να σε καλωσορίσουν ή να σε βοηθήσουν να παρκάρεις το ποδήλατό σου εντός του, για να νιώσεις οικεία από την πρώτη στιγμή. Μαζί τους θες να πεις ιστορίες, θες να μοιραστείς τα σχέδιά σου, να τους συμβουλευτείς για να αγοράσεις ρούχα και παπούτσια ή κατάλληλο εξοπλισμό για να πας οπουδήποτε. Φοβερή ποικιλία από in-brands αλλά και άλλα, άγνωστα στους πολλούς, πάντα με έμφαση στις ποιοτικές επιλογές που κάνουν το χόρνο να λάμψει από ενέργεια και με όλο το προσωπικό να πασχίζει να σε κάνει να νιώσεις ότι μόλις ανακάλυψες ένα νέο spot και τον καλύτερο δρόμο «για να βγεις έξω».

[Χαριλάου Τρικούπη 6, 2130227730, www.alpamayopro.gr](http://www.alpamayopro.gr), fb: Alpamayo PRO

«Γεννήθηκα στο κέντρο της Αθήνας, και μεγάλωσα στον πέμπτο όροφο μιας από τις πολλές εργολαβικές πολυκατοικίες της πόλης. Στη γωνία της Ιπποκράτους, το δρόμο που κατεβάζει τα αυτοκίνητα των προαστίων, με τη Βαλτετσίου, που ενώνει την πλατεία Εξαρχείων με το Κολωναίκι. Πρόσοτρομα-χτικός και άδειος φάνταζε από εδώ ο κόσμος. Η θέα απ' το μικρό, βρώμικο από κουτσουλιές μπαλκόνι μου. Μέσα στον α-κάλυπτο με ορίζοντα όχι πάνω από 10 μέτρα, περικυκλωμένος από το ξεπλυμένο μπλε, τον ήχο από τον εξερισμό του καφέ μπαρ στο ισόγειο και τα περαστικά αυτοκίνητα να χτυπάνε ρυθμικά τη λαμαρίνα που σκέπαζε δίθεν προσωρινά τα έργα στο δρόμο. Ξεκίνησα βουτώντας προς την Ομόνοια ή το Μοναστη-

ΒΑΣΙΛΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ
Ιδρυτής bios, Ρομάντσο, Latraac

σι(;) γκοθάδες της πόλης. Αν και τα βράδια παίζουν ριμπάουντ οι κυρ-Γάλλη για βραδινή φιλοκαταλήγουν στη στοά απέναντι από την παλιά Βουλή στο κέντρο της πόλης. Αλλά και τις νύχτες στο ντελέκτσουαλ γαλαξία του κυρ-Γάλλη για βραδινή φιλοσοφία, ακουμπώντας στο μαξιλαράκι της μπάρας. Είναι δύσκολο να διαλέξω ένα μέρος ως το αγαπημένο μου και δεν έχει σημασία αν είναι όλα μέρη συνάντησης με όλους αυτούς τους ανθρώπους, σταθερούς, περαστικούς, παλιούς και νέους της πόλης που δίνουν νόημα και ζωή στον κόσμο μου και με κάνουν κάθε μέρα να θέλω να πάω για μια βόλτα στο κέντρο».

Η πόλη δεν θα ήταν ίδια χωρίς τους ανθρώπους της.
11 Αθηναίοι που ζουν και δραστηριοποιούνται
στο κέντρο της μιλούν για όσα αγαπούν σε αυτό.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

ΜΑΡΙΛΟΥ ΚΑΤΣΩΝΗ

Ιδιοκτήτρια της εταιρείας Karavan Clothing

«Γεννήθηκα στην Αθήνα και μεγάλωσα στο Γαλάτσι. Δεν μπορώ να ανακαλέσω την πρώτη μου επαφή με το κέντρο της Αθήνας. Φαντάζομαι θα ήμουν πολύ μικρή, μιας και μου ήταν πάντα γνώριμο. Περνάω τουλάχιστον 10 ώρες τη μέρα στο Σύνταγμα, οπότε όταν θέλω να βγω δεν είναι στις πρώτες μου επιλογές. Το κέντρο, όμως, παραμένει για μένα το πιο οικείο μέρος».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΓΡΙΤΖΙΚΟΣ

Καλλιτεχνικός διευθυντής και συν-ιδιοκτήτης του **six d.o.g.s**

«Μεγάλωση στη Νεάπολη Νέας Ιωνίας. Ήταν ένα debate το οποίο δεν λύθηκε ποτέ με κανέναν ταξίτζη: "μα εκεί είναι Περισσός" λέγαμε. Αλλά είναι Νέα Ιωνία. Οι πρώτες μου επίσημες γειτονιές στο κέντρο από επιλογή ήταν του Ψυρρή και το Ιστορικό Τρίγωνο, στο οποίο ακόμα κατοικώ και είναι η γωνιά του κέντρου που μου αρέσει περισσότερο από κάθε άλλη. Εμείς, των... "προαστίων", δεν το λέγαμε ποτέ κέντρο βέβαια. Λέγαμε "Πάμε στην Αθήνα". Με τα χρόνια συμβιβάστηκα και εγώ και άρχισα να το λέω κέντρο, αλλά πάντα προτιμούσα το "Αθήνα".

Έχω άπειρες πρώτες αναμνήσεις από το κέντρο της Αθήνας, γιατί η δουλειά του μπαμπά μου ήταν στη Σοφοκλέους και κάναμε συνεχείς επισκέψεις στα πέριξ. Θυμάμαι βέβαια τις πρώτες βόλτες που έκανα ως ανεξάρτητος, δηλαδή με δική μου πρωτοβουλία (χωρίς γονική συναίνεση), όπου κρυφά παίρναμε τον ΗΣΑΠ από Νέα Ιωνία για Ομόνοια και πηγαίναμε με τον Χριστόφορο στο Harpening, στο Metropolis, στο Rock City και τα υπόλοιπα δισκάδικα της περιοχής. Αλλά αυτό που μου έκανε πραγματική εντύπωση ήταν το φαγητό και οι λικουδιές που συναντούσαμε μέχρι να φτάσουμε στα δισκάδικα. Θεέ μου!

Το στέκι μου είναι φυσικά το six d.o.g.s! Μου αρέσει τόσο πολύ που επιστρέφω κάθε μέρα και νύχτα τα τελευταία 8+ χρόνια. Πραγματικά μοναδικό μέρος.

Θα ακουστεί τραγικό, γραφικό και σιχαμένα κλισέ, αλλά για μένα ο πυρήνας αυτής της πόλης είναι ο τόπος που αναπνέω, το μέρος που όποτε είμαι εκτός αυτού και επιστρέφω, νιώθω ότι γυρνάω σπίτι μου, νιώθω ασφάλεια και θαλπωρή. Δεν είμαι (πολύ) εμμονικός τύπος, τριγυρνάω παντού, αλλά το ευρύτερο ντάουν τάουν είναι μάλλον η καλύτερη μεγάλη γειτονιά που υπάρχει στον κόσμο. Αλλάζει συνεχώς. Άλλαξε φέτος, άλλαξε το 2000, άλλαξε το 2004, άλλαξε το 2008 και θα συνεχίσει να αλλάζει. Και κάποτε θα γίνει η μοναδικά δύστροπη και ταυτόχρονα γοητευτική μητρόπολη που πάντα έπρεπε να είναι. Και μετά θα αλλάξει ξανά. "Αθήνα, σ' αγαπάω να της λες", που λέει και ο άνθρωπος που είναι το ζωντανό soundtrack αυτής της πόλης».

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΦΩΤΟ: ΣΤΕΛΙΑ ΠΑΝΑΓΩΠΟΥΛΟΥ

ΦΩΤΟ: ΘΕΝΙΑ ΠΕΤΣΑΒΑ

ΧΡΥΣΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

Υπεύθυνη Τύπου **Gagarin 205**

«Γεννήθηκα στην Αθήνα, και συγκεκριμένα στην Κυψέλη (όπου ζω ακόμα), οπότε πέρασα παιδική ηλικία και εφηβεία στο Πεδίο του Άρεως και τη Φωκίωνος Νέγρη. Επειδή όταν κάτι το έχει δεδομένο δεν το εκτιμάς, άρχισα να τη βλέπω με νέα μάτια φέτος που διάβασα για πρώτη φορά και πολύ καθυστερημένα Χρήστο Βακαλόπουλο.

Η πρώτη ουσιαστική επαφή μου με το κέντρο ήταν οι άσκοπες βόλτες που έκανα με τη μητέρα μου στο τρίγωνο Ερμού/Αιόλου/Αγίου Μάρκου και τα γύρω δρομάκια – το μέχρι εξα-ντλήσεως περπάτημα συνοδευόταν από ιστορίες για τα 70s που συνήθως επαναλαμβάνονταν, και θυμάμαι να αναρωτιέμαι “μα καλά, τι της βρίσκει αυτής της περιοχής;”. Χρόνια μετά, φυσικά, δικαιώθηκε.

Πριν φτιάξουμε το δικό μας μαγαζί δεν είχα στέκια. Θα πω όμως σαν κλασικό στέκι το Au Revoir, επειδή μεγαλώνοντας ήταν η μοναδική επιλογή για το “πάμε κάπου εδώ κοντά με τις φόρμες” και επειδή “η ζωή μας είναι η Πατησίων”.

Τώρα πια κέντρο σημαίνει ότι παίρνω ταξί για “Ψυρρή, επί της Αθηνάς” και από εκεί που δεν έχω κανονίσει με κανέναν, βλέπω όλους όσους θέλω να δω στην Πρωτογένους, στο Barrett και το Syd Records, όπου φίλοι και πιστοί θαμώνες συμμετέχουμε σε μια περίεργη κατάσταση ιδρυματισμού».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΛΑΣ

DJ (Barrett, GinJoint)

«Ξεκίνησα να κλωτσάω και να σπάω νερά στη Νέα Σμύρνη, γεννήθηκα σε ένα μαιευτήριο στο Μαρούσι, τρεις μέρες μετά με ξαναγύρισα στη Νέα Σμύρνη. Τι θεωρώ ακόμα γειτονιά μου και σε κάθε νέα γειτονιά που πάω ψάχνω στοιχεία της. Μετά ήρθε το Θησείο μέχρι τα 30 και τελικώς, ελπίζω, προορισμός μου τα σύνορα Καισαριανή/Παγκράτι.

Με τη μητέρα μου να εργάζεται για χρόνια στο κέντρο της Αθήνας, μία από τις πρώτες εικόνες που έχω φωτογραφικά στο μυαλό μου είναι το άγαλμα του Κολοκοτρώνη, που το θεωρούσα ως το πιο εντυπωσιακό πράγμα στον κόσμο (μου). Αν και άνθρωπος που δεν αντέχει το θόρυβο και τις εντάσεις, πάντα με τραβούσε το χάος και η κίνηση στους δρόμους, οι κόρνες, τα αυτοκίνητα και η κοσμοσυρροή με έναν ξεκάθαρα φετιχιστικό τρόπο. Η πουχία των προαστίων πάντα με άγχωνε περίεργα. Μέχρι τώρα, είχα την τύχη να μην αναγκαστώ να παίξω μουσική σε μπαρ που δεν θα έκανα ο ίδιος στέκι. Σε αυτά τα μπαρ επιστρέφω ακόμα και σε μέρες αργίας, νιώθω πιο οικεία και μπορώ να παρατηρώ τον κόσμο λίγο πιο αντικειμενικά. Εκεί μπορώ χωρίς ραντεβού και μηνύματα να συναντήσω τους ανθρώπους μου. Το κέντρο της Αθήνας για μένα είναι τα ερείπια των καμένων σινεμά στη Σταδίου, η καρδιά και η ανοιχτή πληγή της πόλης μου».

ΦΩΤΟ: ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΑΡΚΟΥ

ΛΑΚΗΣ ΚΑΙ ΑΡΗΣ ΙΩΝΑΣ / THE CALLAS / VELVET ROOM

Εικαστικοί, μουσικοί, σκηνοθέτες

«Γεννηθήκαμε στον Βύρωνα, μετά πήγαμε οικογενειακώς στη Γλυφάδα, πήγαμε σχολείο στη Νέα Σμύρνη, βγαίναμε κέντρο. Όταν ξεκινήσαμε τους στούντιο μας είτε λίγο πιο στη Μιλιτιάδου, είτε μέσα στο studio μας είτε λίγο πιο μετά, καμιά 30αριά μέτρα πιο πάνω, σ' ένα πανέμορφο μικρό μοντερνιστικό διαμέρισμα με την απίστευτη λεπτομέρεια πως είχε και ένα μικρό τζάκι όπου έζησε θρυλικές στιγμές ποτού και μασας. Τα τελευταία 10 χρόνια μένουμε στο Μετς και το λατρεύουμε.

Οι πρώτες μας εντυπώσεις από προγλωσσική ακόμα ηλικία είναι η Λεωκάρους και η Κολοκοτρώνη όπου ήτανε το φωτογραφικό στούντιο του πατέρα μας, τα τυροπιτάδικα Άριστον στη Βουλής και Μαμ δίπλα στο Χρηματιστήριο, και το δισκοπωλείο Happening. Το studio μας στη Μιλιτιάδου, το Velvet Room, είναι το κέντρο της ζωής μας εδώ και πάνω από 15 χρόνια και πολύ πριν ξεκινήσει η “ανάπλαση”. Από εδώ αρχίζουν τα πάντα για μας. Το ότι έχουν περάσει από εδώ τα περισσότερα συγκροτήματα της Αθήνας, πάμπολλοι καλλιτέχνες, φίλοι και γνωστοί –όλοι μια οικογένεια πια με κάποιο τρόπο–, μας κάνει να νιώθουμε υπέροχα.

Έχουμε γυρίσει όλο το κέντρο με τα πόδια αμέτρητες φορές είτε για βόλτες, είτε για διανομές των εντύπων μας, είτε για βραδινές εξόδους, είτε γιατί έτσι, χωρίς λόγο. Κάθε στροφή ή γωνία μπορεί να συνδεθεί με μια μικρή ή μεγάλη ιστορία. Για μας όλο αυτό σημαίνει μια σχέση. Μια σχέση αγάπης και δοσίματος, αφοσίωσης και έμπνευσης και αγάπης ξανά».

ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΡΕΧΑΣ ΑΚΑ THE DREAMER

Καλλιτέχνης, ιδρυτής του **Neon Raum** και εκδότης του **Fluffer Everyday**

«Γεννήθηκα στην Αθήνα και μεγάλωσα στον Βύρωνα. Τώρα κατοικώ στο Γαλάτσι και η δουλειά μου, το Neon Raum, είναι στο κέντρο.

Η πρώτη μου, πιο έντονη μάλλον, ανάνηψη από το κέντρο είναι η πρώτη επίσκεψή μας στο Μινιόν όπου είχαμε πάει με τους γονείς μου και μου αγόρασαν μια μεγάλη φιγούρα power ranger. Βασικά το κέντρο πάντα το είχα στο μυαλό μου ως προσρισμό για ψώνια όσο ήμουν μικρός.

Σήμερα, η πρώτη μου εντύπωση από το κέντρο της Αθήνας είναι χάος. Ένα βρώμικο πολύχρωμο χάος που κρύβει θησαυρούς. Το μόνο μέρος που έχω ονομάσει στέκι μου στην Αθήνα ήταν το ΠΟΠ, το οποίο δεν λειτουργεί πλέον. Πηγαίναμε κάθε μέρα, χορεύαμε, γελάγαμε. Μας λείπει. Έκτοτε δεν έχω γιώσει την ίδια αγάπη για άλλο μαγαζί. Βέβαια δεν βγαίνω όπως έβγαινα πιο μικρός, οπότε δύσκολα να αποκτήσει κάτι την ίδια αξία με το ΠΟΠ.

Το κέντρο της Αθήνας είναι όλη μου η ζωή. Από νωρίς το πρωί μέχρι αργά το βράδυ, περνάω ολόκληρη τη μέρα

μου στο ιστορικό τρίγωνο. Επιλέξαμε να κάνουμε το Neon Raum στο κέντρο, καθώς αυτό μας λύνει τα χέρια σε πολλές περιπτώσεις. Τα πάντα είναι δίπλα οπότε απλά πετάγεσαι λίγο πιο πέρα. Προμηθευτές, συνεργάτες, πελάτες, όλα είναι δίπλα. Πέρα από την πρακτικότητα του να δουλεύεις κεντρικά, πιστεύω πως γενικότερα το κέντρο μιας πόλης έχει πάντα μια ενέργεια την οποία δεν μπορείς να βρεις σε κάποια άλλη συνοικία. Από τα πιο mainstream μέχρι τα στενά χωμένα σοκάκια, παντού υπάρχουν θησαυροί οι οποίοι θα σε εξτάρουν. Δεν μπορώ να με φανταστώ αλλού».

ΙΩΑΝΝΑ ΧΑΤΖΗΑΝΔΡΕΟΥ

Φωτογράφος

«Γεννήθηκα στη Θεσσαλονίκη. Ήρθα στην Αθήνα το 2009 και η πρώτη μου αλλά και τωρινή γειτονιά είναι οι Αμπελόκηποι.

Θυμάμαι ότι ερχόμενη το καλοκαίρι του '08 για να ψάξω για σπίτι, έμεινα σε ξενοδοχείο πολύ κοντά στην Ομόνοια και ενώ ερχόμουν στην Αθήνα και παλιότερα, αλλά για 3ήμερα και όχι μόνιμη διαμονή, η αίσθηση του ότι αυτή θα ήταν η πόλη μου από δω και πέρα με έκανε να παρατηρήσω περισσότερο το μέγεθος των αντιθέσεων που βιώνει κανείς στο κέντρο. Από την απόλυτη ωμότητα και σκοτεινή πλευρά των ανθρώπων, μέχρι την πιο φωτεινή και αισιόδοξη. Συναισθήματα που μπορεί να αλλάξουν σε δευτερόλεπτα απλώς επειδή έστριψες στο άλλο στενό.

Μου αρέσει η Αθηνάς σε όλο το μήκος της πρωί και βράδυ. Έχει φόντο την Ακρόπολη από τη μία και την πλατεία Ομόνοιας από την άλλη, συνδέει δύο κομβικά και χαρακτηριστικά σημεία του κέντρου που είναι το Μοναστηράκι και η Ομόνοια και ειδικά την ημέρα με όλα τα μαγαζιά ανοικτά, σου προσφέρει άπειρη πληροφορία και μυρωδιά παλιάς Αθήνας. Επίσης οποιαδήποτε ταράτσα στο κέντρο γιατί μ' αρέσει να παρατηρώ την πόλη από ψηλά.

Το κέντρο για εμένα είναι μια όμορφη δίνη στην οποία ακόμη κι αν δεν θέλεις, κάποια στιγμή θα πρέπει να βουτήξεις το κεφάλι σου και να αφήσεις να σε πάρει μαζί της στο δικό της ρυθμό. Αν δεν φοβηθείς ότι θα πνιγείς, θα περάσεις πολύ ωραία».

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΑΔΗ /DUDETTE

Pr Expert, Event Planner, Dj, Accessories Designer

«Μεγάλωσα στην πλατεία Βικτωρίας και τα τελευταία 10 χρόνια ζω ακόμα πιο κεντρικά. Για μένα η καρδιά της πόλης είναι η γειτονιά μου. Είναι το περιβάλλον στο οποίο μεγάλωσα, οπότε ήταν κάτι φυσικό για μένα. Απολαμβάνω πάντα να περπατάω τους δρόμους της Αθήνας, ενώ ο πατέρας μου, όντας γέννημα θρέμμα του κέντρου (γεννηθείς στο Μεταξουργείο), είχε πάντα μια ιστορική αναδρομή να μας κάνει για κάθε γωνιά, κτίριο, δρόμο ακόμα και στενάκι της πόλης. Το Noel το αγάπησα από την πρώτη στιγμή που άνοιξε. Έχω περάσει και περνάω μοναδικές στιγμές σε κάθε του γωνιά και με ηρεμεί ενώ απολαμβάνω κάθε φορά που αναλαμβάνω το ρόλο του Dj. Το κέντρο της Αθήνας είναι η ζωή μου. Η καθημερινότητά μου. Η γειτονιά μου. Ξυπνάω, κινούμαι, ζω σε αυτό. Ποτέ δεν θέλησα να το απαρνηθώ, άλλωστε».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΞΑΝΘΟΥΛΗΣ

Έμπορος - θύμα της κρίσης και νυν συντάκτης στην ιστοσελίδα travelbytravelers

«Η ελεύθερη Αθήνα»

«Έφυγα από την Αλεξανδρούπολη μικρός, το 1970, αφήνοντας πίσω μου, εν μέσω χούντας, μια επαρχιακή πόλη με πολλές λάσπες, κρύο, εθνικές επετείους, παρελάσεις και αγιασμούς.

Έφτασα στο Παγκράτι, φρεσκοασφαλτοστρωμένο τότε, με τη σκόνη των παλιών κωματοδρόμων να αιωρείται ακόμα στην ατμόσφαιρα. Μεγάλη απελευθέρωση. Από τη χουντική επαρχία, έπεσα με τα μούτρα στη ζωή της πρωτεύουσας με πολύ sex and drugs and rock and roll.

Η διαδρομή της εποχής ήταν Παγκράτι, Ζάππειο, Σύνταγμα που την εποχή εκείνη ήταν στις δόξες του, Πλάκα κυρίως – ήταν η εποχή των μπαρ και των πρώτων night clubs και λίγο Κολωνάκι. Πήγα να τότε στη σχολή Βακαλό, στην οδό Βουλής, όπου και επέστρεψα και ζω τα τελευταία χρόνια. Ήταν η Αθήνα που γνώρισα μικρός και εξακολουθώ να αγαπώ.

Τώρα που τίποτα πια δεν έχει μείνει όρθιο και όσο πάει τα πράγματα πηγαίνουν προς το χειρότερο, αυτό το κέντρο εξακολουθεί να με κάνει να αισθάνομαι ασφαλής. Είναι το σπίτι μου και δεν διανοούμαι πια να βγω έξω από αυτό.

Αγαπημένη μου διαδρομή, οδός Βουλής, Πραξιτέλους, κεντρική αγορά στο στομάχι της πόλης, και πάλι πίσω.

Στέκι δεν έχω, καμιά φορά τα πρωινά, ή μεσημέρια κυρίως, πηγαίνω στον Zonar's που από τα παλιά – Απότσορ, Ορφανίδης, Φλόκας, Μπραζιλίαν, αλλά και Ταρό, Αλκυόνη, Παπασπύρου, Αμερικάνικο – είναι το μόνο που απέμεινε και κρατάει κάτι από τον παλιό κόσμο».

Gshop

Δεν γίνεται να περάσεις από την οδό Κολοκοτρώνη και να μη σταματήσεις να χαζέψεις τη βιτρίνα του Gshop. Είναι ο showstopper του εναλλακτικού κέντρου, αφού μπαίνεις και σου φτιάχνει η διάθεση. Με το που ανοίγεις την πόρτα σε υποδέχονται οι φωτεινές μπάλες από fiberglass, τα πολύχρωμα χειροποίητα φωτιστικά, ενώ χαζεύεις τη συλλογή από έπιπλα με vintage feel και τα αμέτρητα διακοσμητικά. Εδώ θα βρεις υπέροχα κομμάτια για να φωτίσεις, ή να διακοσμήσεις το σπίτι σου, αλλά και μοναδικά δώρα για τους αγαπημένους σου. Μερικά από τα πιο στιλάτα μπαρ, ξενοδοχεία και εστι-

ατόρια της Αθήνας έχουν φωτιστεί από τις δημιουργίες του, ενώ κάρη στη σελίδα του στο etsy.com και το instagram, το Gshop έχει γίνει γνωστό και στο εξωτερικό, στέλνοντας φωτιστικά σε όλες τις μεριές του κόσμου. Στα συν είναι και οι προσιτές τιμές του, ενώ υπάρχουν μόνιμα προσφορές για να ικανοποιήσουν και το στενότερο πορτοφόλι. Πλέον, ξέρουμε που θα ψωνίζεις δώρα τα Χριστούγεννα...!

Κολοκοτρώνη 15, Σύνταγμα,
www.gshopspot.gr, 2103233181, etsy.com/shop/GshopAthens,
fb: GshopAthens

ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Η δική μου «**Σουσού**» από το στραπάτσο κάτι θα μάθει και θα συνεχίσει να ονειρεύεται

Του ΜΑΚΗ ΠΡΟΒΑΤΑ - Φωτό: ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΜΑΣΟΥΡΗ

B

ρεθήκαμε με τη Δήμητρα Παπαδοπούλου την Παρασκευή το βράδυ, μετά την παράστασή της «Μαντάμ Σουσου» στο Παλλάς. Περαισμένα μεσάνυχτα. Γνωρίζομαστε πλέον είκοσι χρόνια, οπότε η δυσκολία του να πάρεις συνέντευξη από μια φίλη σου έχει άλλα θετικά...

«Μάκρη μου, θέλω να πάμε σε ένα πολύ ήσυχο μπαρ. Να μην υπάρχει άνθρωπος». Δηλαδή, θέλεις να πάμε σε μπαρ που ο ιδιοκτήτης του να είναι έτοιμος να του βάλει λουκέτο. «Ναι. Ξέρεις κανένα τέτοιο;» Νομίζω ότι ξέρω ένα πολύ ήσυχο. Μόλις αρχίσαμε να ανεβαίνουμε με τα πόδια τη Βουκουρεστίου, λέει: «Είμαι τόσο κουρασμένη που κι αυτή η ανηφόρα μου φαίνεται σα να ανεβαίνω το Αραράτ». Όμως, αμέσως μετά, σταμάτησε σε μια βιτρίνα.

«Κοίτα τι φοράει αυτή η κούκλα στη βιτρίνα. Διτυρωτό καλσόν, γιατί είμαι και λίγο ξεαυτό, παπούτσι άρβυλο γιατί είμαι και Εξάρχειο και τα σπάω όλα, διαφανές φόρεμα να φαίνεται και το μπουτί μου γιατί είπαμε ότι είμαι ξεαυτό, ζακετούλα συντηρητική γραμματέα που κουμπώνει μέχρι πάνω γιατί έχω και αρχές, και από πάνω ένα μπουφάν άσχετο».

Μετά από λίγο φτάσαμε στο μπαρ. Μόνο ένα ζευγάρι ήταν μέσα. Αριστούργημα ψυχία. Είπαμε για κανένα τέταρτο διάφορα δικά μας και μετά ξεκινήσαμε να μιλάμε με ύφος συνέντευξης.

Βλέποντάς σε ως μαντάμ Σουσου ένιωσα ότι παίζεις το ρόλο κάπως σαν μέσα στη μεγαλομανία της να έχει μια επίγνωση της όλης κατάστασης. Ναι, μπορεί, γιατί μέσα στη μαντάμ Σουσου βλέπω μια μεγάλη κατηγορία γυναικών, και από το κοντινό μου περιβάλλον, που δεν ζει αυτό που θέλει. Αυτό είναι και το βασικό που με ευαισθητοποίησε σε σχέση με αυτή τη γυναίκα. Συν ότι όλο αυτό βγάζει γέλιο, δεν είναι για να μελαγχολήσουμε.

Εσύ στη ζωή, εν πολλοίς, αυτό που ήθελες το έχεις κάνει. Ναι, ένα 70 με 80 τοις εκατό. Πολύ καλά πάμε έτσι;

Πλάκα κάνεις; Αυτό είναι μεγάλο ποσοστό. Άντε, επειδή πήρα τώρα θάρρος, θα το κάνω 85. Νομίζω ότι ο βασικός λόγος που δεν κάνουμε αυτό που θέλουμε, άντρες, γυναίκες και παιδιά, είναι ότι υπάρχει ένα πρωτόκολλο στη ζωή, και ο φόβος που έχουμε μήπως δεν το τηρήσουμε.

Αυτό που φοβάται περισσότερο ο Έλληνας μήπως δεν τηρήσει από το πρωτόκολλο της ελληνικής κοινωνίας, ποιο λες ότι είναι; Ότι πρέπει περίπου στην τάδε ηλικία να παντρευτώ και να γίνω πατέρας ή μάνα. Πολλοί άνθρωποι το ακολουθούν χωρίς να είναι γι' αυτό, και εκεί είναι το δράμα των ανθρώπων. Όλων μας. Και αν υπάρχει κάποιος που έχει πάει από την ανάποδη, ακόμα κι αυτός στα κρυφά νιώθει ότι του λείπουν στοιχεία από το πρωτόκολλο. Οπότε όλοι έχουμε μία εκκρεμότητα με αυτό που ζούμε.

Το πρόβλημα είναι ότι όλοι στο τέλος λογαριασμό δίνουμε στην ψυχή μας και δυστυχώς αυτή ξέρει την πραγματική έννοια των λέξεων. Πες μια έννοια που ξέρει η ψυχή.

Ότι θέλει να ερωτευτεί. Διαφωνώ. Και να αγαπήσει θέλει. Είναι βαβούρα ο έρωτας. Είναι δυνατόν η ψυχή να ψάχνει τη βαβούρα;

Ναι, αλλά ναγάπη έχει άλλη βαβούρα. Μετά ψάχνεις

κάποιον να ερωτευτείς. (Γυρίζει στον μπάρμαν) Μας φέρνετε μερικά κριτσίνια; Σοβάρεψε η κουβέντα.

Με την κρίση σου μοιάζει σα να έχουν αυξηθεί οι χαρακτήρες «μαντάμ Σουσου»; Ναι, γιατί αλλιώς τα περιμέναμε κι αλλιώς μας βγήκαν. Αλλιώς ονειρεύτηκαν τη ζωή τους πριν μερικά χρόνια οι άνθρωποι, με τη μεγάλη ευμάρεια. Έπεσε πολλή πίσινα και πολύ τζίπ απότομα, οπότε τώρα που πάει κι η πίσινα, πάει και το τζίπ, να η κατάθλιψη. Γι' αυτό υπάρχει θυμός και στα παιδιά αυτών των ανθρώπων. Οι έλληνες γονείς έχουν θέμα με τη γονεϊκή παροχή, και επειδή δεν μπορούν να παρέχουν στα παιδιά τους, τους μεταφέρουν θυμό γι' αυτό.

Όμως ο τωρινός δεκαπεντάχρονος δεν θυμάται την ευμάρεια για να είναι θυμωμένος. Το θυμό του τον μεταφέρουν οι γονείς του. Εννοείται. Μα όλοι οι θυμωμένοι δεκαπεντάχρονοι όλων των εποχών ήταν από πλήθιους γονείς. Εγώ όταν ήμουν μια θυμωμένη δεκαπεντάχρονη στα Εξάρχεια είχα άποψη για το κατεστημένο; Σε αυτές τις ηλικίες εξαρτάται πάρα πολύ από την οικογένεια και το περιβάλλον σου, κι αν σου έχει δώσει κάποιες απαντήσεις στα βασικά.

Τη «Σουσου» την συναντάς περισσότερο σε άντρες ή γυναίκες; Και στους δύο, αλλά λίγο περισσότερο στις γυναίκες, γιατί υπάρχει και ο ναρκισσισμός.

Είναι ένα φαινόμενο που υπήρχε από παλιά, αν σκεφτείς ότι το έργο γράφτηκε το 1939. Είχε τρελό σουξέ εκείνη την εποχή το έργο, γιατί πρέπει να ήταν πολύ εμφανής ο σουσουδισμός, να έβγαζε μάτι. Τώρα εμείς τον ψυχαναλύουμε και τον βλέπουμε. Τώρα δεν θα δεις εύκολα μία να είναι τόσο βλαμμένη, τότε πρέπει να ήταν πολλές.

Τώρα δεν φαίνονται γιατί είμαστε όλοι λίγο βλαμμένοι ή γιατί αυτοί που είναι ξέρουν να το κρύβουν; Έχει αλλάξει η εποχή. Διαβάζοντας τον Ψαθά καταλαβαίνω ότι υπάρχει και μια μυθοποίηση του λαϊκού, τίμιου, αγνού ανθρώπου σε σχέση με τον ξιπασμένο που δεν μπορεί τον λαϊκό. Εκείνη την εποχή ο καλός λαϊκός άνθρωπος ήταν μία γενικότητα. Τώρα δεν υπάρχει αυτό.

Στην προετοιμασία για την παράσταση, υπήρξε κάποια δυσκολία που να ήταν δική σου, προσωπική, και να μην την αντιλαμβάνεται το κοινό; Η μεγάλη μου δυσκολία είναι αυτό ακριβώς που έλεγα. Η μυθοποίηση του καλού λαϊκού ανθρώπου που είναι από χέρι δικαιωμένος. Εκεί δυσκολεύτηκε, γιατί δεν το πιστεύει και το θεωρώ υπεραπλουστευμένο. Κι όλο το έργο είναι βασισμένο στην επιστροφή αυτής της γυναίκας, πτημένης πίσω στον καλό λαϊκό άνθρωπο.

Δεν πιστεύεις ότι οι άνθρωποι, όταν πττώνται, πρέπει να γυρνάνε πίσω στην προηγούμενη καλή κατάσταση; Είναι σα να τιμωρείται η Σουσου και να γυρνάει πτημένη. Έχω μία αντίρρηση ότι πρέπει να τιμωρηθεί. Σαφώς κάθε «ύβρις» τιμωρείται, θες δε θες, αλλά η υπεραπλούστευση σε αυτό το σημείο στο έργο λίγο με προβλημάτισε.

Εσύ έδωσες αυτό το τέλος που είδα στην παράσταση; Ναι. Τη βάζω να λέει: «εγώ θα αποπειραθώ ξανά». Η διαφορά στη δική μου «Σουσου», έτσι όπως την ονειρεύτηκα, είναι ότι από το στραπάτσο κάτι θα μάθει και θα συνεχίσει να ονειρεύεται. Ενώ στον Ψαθά τρώει το στραπάτσο και γυρνάει στη φωλίτσα της και κάθεται ήσυχη. Εγώ την ονειρεύτηκα να ψαχτεί να δει τι έγινε και να της ξαναδοθεί η ευκαιρία να ονειρευτεί. Εκεί είναι που συγκρούστηκα και άνοιξα διάλογο με τον αείμνηστο.

Τον είδες καθόλου στον ύπνο σου όλο αυτό τον καιρό; Στον ύπνο μου όχι, αλλά τον είδα πάρα πολύ

στον ξύπνιο μου. Διάβασα πάρα πολύ προσεκτικά το βιβλίο.

Μια πθοποιός με τα δικά σου ταλέντα θα μπορούσε να βγάλει μια εξαιρετική παράσταση και χωρίς να τον διαβάσει τόσο προσεκτικά. Όχι, δεν δικαιούμαι. Αυτοί είναι οι δασκαλοί μας. Πήγα σπίτι του, για να καταλάβεις. Με κάλεσαν η κόρη του και η εγγονή του, είδα το χώρο του, είδα το γραφείο του. Με κάλεσαν για να φάμε αλλά εγώ «μύρισα» το χώρο. Ήταν δυνατόν να μη σεβαστώ τον Ψαθά; Βέβαια εδώ παίρνουν τον Αισχύλο και δεν τον σέβονται. Γι' αυτό εγώ δεν αγγίζω τέτοιους συγγραφείς. Αν αποφασίσω να ασχοληθώ με τέτοιους συγγραφείς θα μου πάρει μια ζωή.

Υπάρχει πιθανότητα να ασχοληθείς κάποια στιγμή; Με τον Αισχύλο ειδικά όχι, μπορεί με τον Αριστοφάνη. Μπορεί, δεν ξέρω. Αλλά γενικά έχω κόλλημα με το να σέβεσαι τα κείμενα. Ας πούμε, βλέπω κάτι σκηνοθέτες που παίρνουν ένα έργο και του αλλάζουν τα φώτα, και σκέφτομαι «ρε φίλε, αν είναι να του αλλάξεις τα φώτα, γιατί δεν γράφεις ένα δικό σου έργο;».

Μπορεί να το κάνει για να δηλώσει ότι «εκτός από τον Αισχύλο και τον Αριστοφάνη υπάρχουν κι εγώ και η δική μου άποψη». Ε, κάνε ένα δικό σου έργο τότε. Αλλιώς άσε με να καταλάβω τι θέλει να πει ο συγγραφέας. Πες μου και τη δική σου άποψη, αλλά πρώτα να καταλάβω τι θέλει να πει ο συγγραφέας. Αυτό προσπάθησα στο έργο. Πρώτα οι θεατές να καταλάβουν τον Ψαθά. Βέβαια, εγώ ό,τι και να γίνει είμαι με το συγγραφέα, δεν είμαι ούτε με τον πθοποιό ούτε με το σκηνοθέτη. Βαθιά μέσα μου αγαπάω το συγγραφέα.

Συνήθως, βέβαια, για να παραμυθιάσεις τους άλλους πρέπει πρώτα να πείσεις τον εαυτό σου. Πρώτα κοιτάζεις στον καθρέφτη και λες «φτου σου, τι όμορφος που είσαι», και μετά βγαίνεις στους δρόμους... Ε ναι! Αλλιώς άμα γιαουρτωθείς μόνος σου δεν γίνεται δουλειά. Αλλά αυτό είναι καλό, μην το θεωρείς κακό.

Όμως ο καθένας για τον εαυτό του την αλήθεια την ξέρει. Αν έρθει κάποιος που με ένα μαγικό τρόπο γνωρίζει τα πάντα για σένα και σου βάλει ένα πιστόλι στον κρόταφο και σου πει «ξέρω τα πάντα για σένα, πες μου εσύ», νομίζω ότι όλοι θα μιλήσουν αληθινά για τον εαυτό τους. Συμφωνώ. Όμως μπορεί να ισχύει και το ανάποδο. Κάποιος να πιστεύει για τον εαυτό του πολύ λιγότερα από την πραγματικότητα, οπότε αυτός με το πιστόλι να του πει «καλά μαλάκας είσαι;».

Πώς γίνεται οι περισσότεροι να θεωρούν τον εαυτό τους αδικημένο από τη ζωή; Εγώ δεν το νιώθω. Ίσα ίσα νιώθω ότι ήταν πολύ γενναιόδωρη. Σε κάποιους το μείζον δε, μου έδωσε απανωτά δωράκια.

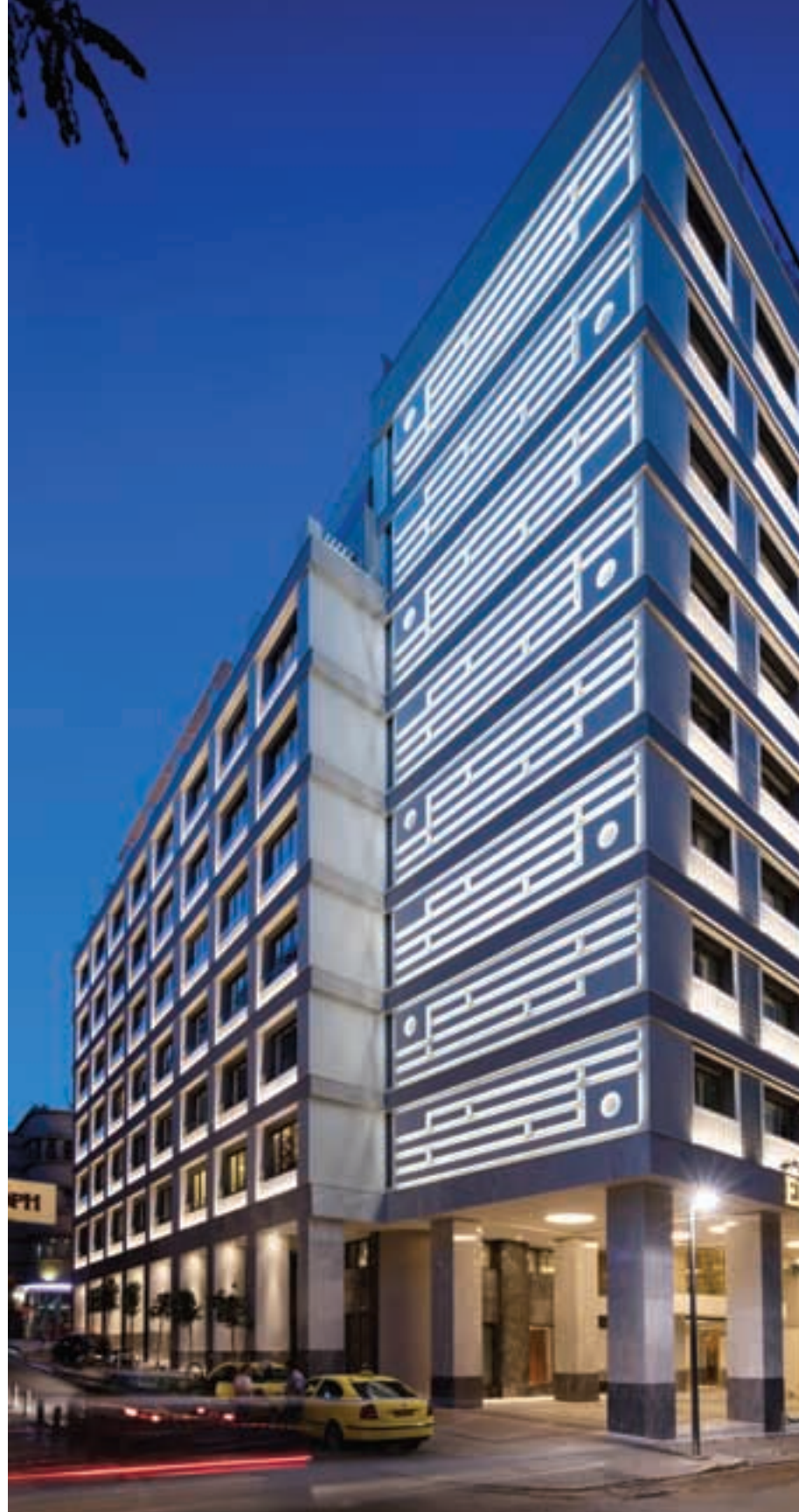
Ναι, αλλά χωρίς τη δική σου προσπάθεια δεν θα γινόταν. Σε κάποια σημεία είναι και προσπάθεια, αλλά μπορεί και να είναι ένα ταξίδι της ψυχής πολύ μακρινότερο από αυτό που βλέπουμε εμείς, και να κάνει τη δουλίτσα της σε άλλους κύκλους που δεν καταλαβαίνουμε. Τώρα σου λέω μεταφυσικές κουλαμάρες, δεν ξέρω.

Ούτε εγώ ξέρω να σου πω με σιγουριά. Και τώρα τι κάνουμε; Δύο που δεν ξέρουμε, πάμε να φύγουμε, γιατί έχουμε μείνει τελευταίοι και ο μπάρμαν περιμένει να την κάνουμε για να κλείσει. **A**

INFO

«Μαντάμ Σουσου» του Δημήτρη Ψαθά. Σκην.: Γιάννης Κακλέας. Παίζουν: Δ. Παπαδοπούλου, Αλ. Κούρκουλος, Κ. Κόκλας κ.ά. Παλλάς, Βουκουρεστίου 5 (City Link), Κέντρο, 2103213100

ΕΠΕΣΕ ΠΟΛΛΗ ΠΙΣΙΝΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΤΖΙΠ ΑΠΟΤΟΜΑ, ΟΠΟΤΕ ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΠΑΕΙ ΚΙ Η ΠΙΣΙΝΑ, ΠΑΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΤΖΙΠ, ΝΑ Η ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ. ΓΙ' ΑΥΤΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΥΜΟΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ.

ΤΑ ΝΕΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΑΛΛΑΖ

Ο τουρισμός ξανανθίζει, το city life ζωντανεύει

Της ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Η πόλη που αναβάθμισε τις τουριστικές της υπηρεσίες με αφορμή τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, είδε τα αμέσως επόμενα χρόνια πολλά από τα μεγάλα της ξενοδοχεία να παρακμάζουν ή και να βάζουν λουκέτο. Στις μέρες μας, όμως, με τον τουρισμό να γνωρίζει άνθηση και την Αθήνα να φιγουράρει στους καλύτερους προορισμούς του κόσμου, το χαμόγελο επιστρέφει στο στόμα κάθε παλιού ή και νέου ξενοδόχου. Το κέντρο έχει τα τελευταία 2-3 χρόνια τρανταχτά νέα openings, ξενοδοχεία που παρέμειναν κλειστά ετοιμάζονται πυρετωδώς για μια νέα ζωή, σχεδόν όλα ανακαινίζονται για να ανέβουν στο εξηρές που θα τα διακτινίσει στη σύγχρονη εποχή. Και όλα αυτά τα θαυμάσια δεν αφορούν φυσικά μόνο τους τουρίστες. Αν παλιότερα το ξενοδοχείο ήταν το εσωστρεφές κέλυφος που θέλει εντός του να ξεκουράσει τον ταξιδιώτη, σήμερα «ανοίγει» προς τα έξω, φτιάχνει lobby, café, roofs, έχει ένα (ή και

παραπάνω) ωραίο εστιατόριο, προσφέρει πρωινό, brunch, γεύμα ή δείπνο, ποτό σε τσάρα με θέα, όσα δηλαδή μας αρέσουν να βρούμε μπροστά μας μια καθημερινή που θα πάμε στο κέντρο για δουλειές, σόπινγκ ή απλώς για βόλτα.

Στο Σύνταγμα και τα στενά του ιστορικού κέντρου

Εντυπωσιακό ξεκίνημα της νέας εποχής έκανε το **Electra Metropolis**, που μετέτρεψε το παλιό Υπουργείο Παιδείας σε σύγχρονο πολυτελές ξενοδοχείο προσελκύοντας τουρίστες αλλά και Αθηναίους στα μοντέρνα καφέ και εστιατόρια που διαθέτει. Το **N.J.V. Athens Plaza** στην καρδιά του Συντάγματος κάνει εδώ και μήνες ολοκληρωτικό και σούπερ φρεσκάρισμα στο εσωτερικό (δωμάτια, σουίτες, lobby, resto, café), αλλά κάνει και την κίνηση ματ βγάζοντας για πρώτη φορά τραπεζάκια πάνω στη Σταδίου, προ-

σελκύνοντας κάθε περαστικό σε μια στάση για καφέ με θέα την πλατεία Συντάγματος. Πανεπιστημίου και Κριεζώτου γωνία, στο παλιό κτίριο –θεωρείται «φιλέτο» για τα αθηναϊκά δεδομένα– της Αγροτικής Τράπεζας (ακόμα παλιότερα εκεί ήταν το ξενοδοχείο George Palace), πρόκειται να κατασκευαστεί νέο μεγάλο ξενοδοχείο – οι φήμες λένε πως νέος ιδιοκτήτης είναι η Λάμπσας Α.Ε. που έχει και τη Μεγάλη Βρετανία. Στα στενά του ιστορικού κέντρου είναι πολλά τα κτίρια που ανακαινίζονται για να προσφέρουν πολυτελείς υπηρεσίες Airbnb, αλλά και πολλά παλιά νεοκλασικά μετατρέπονται σε σύγχρονα ξενοδοχεία. Το **The Zillers** ας πούμε, στη Μητροπόλεως, ανακαίνισε το πανέμορφο κτίριό του ανοίγοντας στην αρχή το roof του με ένα εστιατόριο με φαγητό-ποτό και θέα στη Μητρόπολη κι έπειτα από λίγους μήνες λειτούργησε και τα δωμάτιά του. Το 4 αστέρων **Athens Cypria Hotel** στην οδό Διομείας έκανε πρόσφατα α-

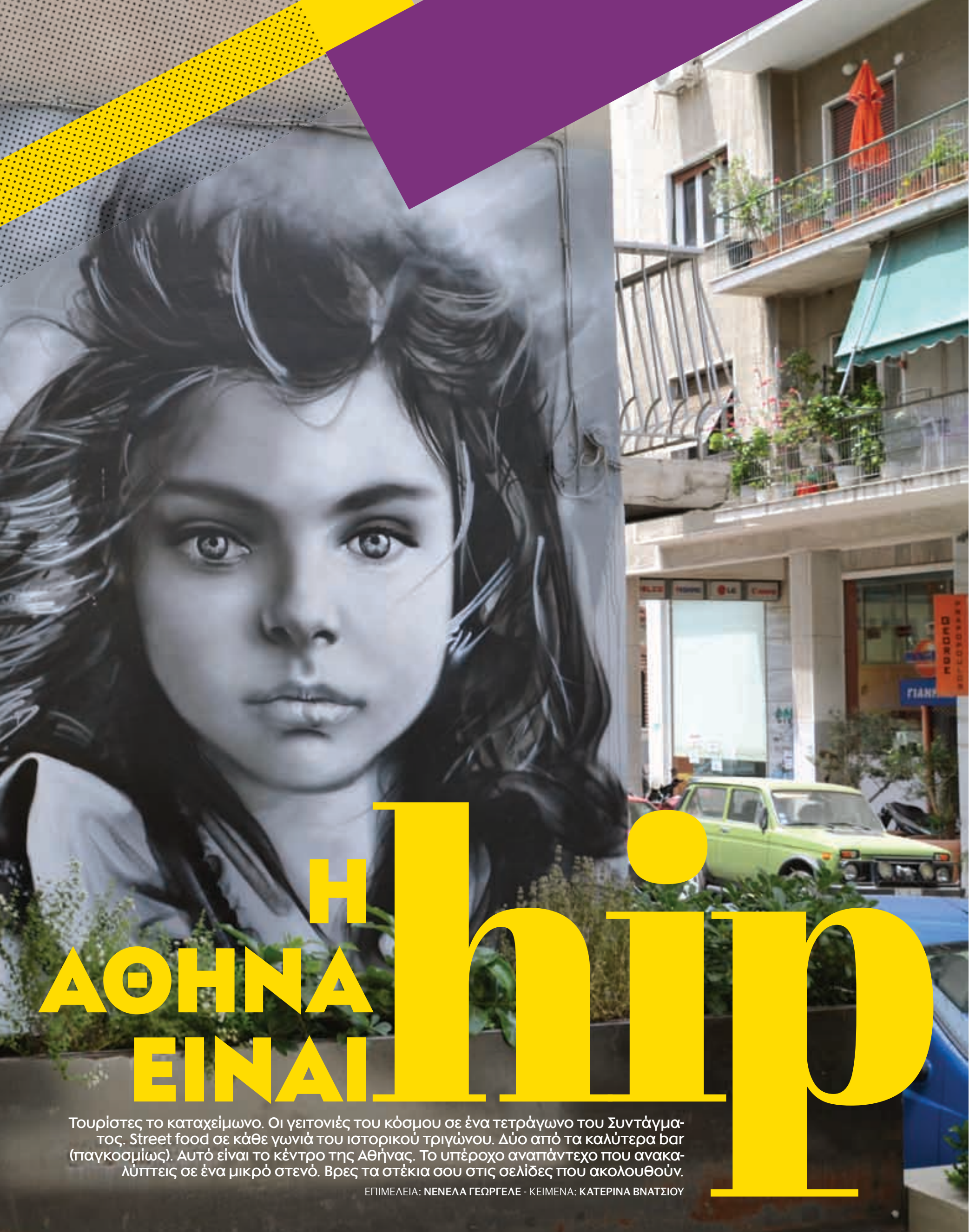
ΚΟΥΝ ΤΗΝ ΟΨΗ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

νακαινισή, έστψσε και το Acropolis View Bar στο roof συγκεντρώνοντας Αθηναίους που κινούνται στο κέντρο από το πρωί μέχρι αργά το βράδυ, για καφέ ή για ποτό με συναρπαστική θέα Ακρόπολη. Γύρω στα 2,5 χρόνια έχει που ανακαινίστηκε και το ατμοσφαιρικό **Inn Athens** στη Στοά Ράλλη (την πολύ όμορφη αυλή του βλέπεις, όταν κάθεσαι στο By the Glass). Σε πολυτελές boutique hotel 45 δωματίων μετατρέπεται και θα είναι έτοιμο μέχρι το '19 από τον όμιλο Intracom και το κτίριο στη γωνία της Κολοκοτρώνη με τη Βουλής. Και πάλι στη Βουλής, στο 29, ανοίγει (μέχρι τέλη του μήνα) το **V 1935** που ανακαινίσει το παλιό κτίριο συνδυάζοντας την εποχή του (μεσοπόλεμος) με σύγχρονες πινελιές. Στην κορυφή έβαλε ένα roof garden που υπόσχεται σπουδαίες στιγμές στους ταξιδιώτες αλλά κυρίως σε όλους τους Αθηναίους. Πιο κάτω, ένα πολύ γνωστό μας αθηναϊκό κτίριο, ο Χυτήρογλου, γίνεται κι αυτό boutique hotel

της **Grecootel** –έτοιμο την άνοιξη του '18–, ενώ και στην πλατεία Καπνικαρέας φήμες θέλουν να ετοιμάζεται γοργά κι ένα ακόμη boutique hotel. Αιόλου και Αγίου Μάρκου και μέχρι τα τέλη Νοεμβρίου θα ανοίξει τις πόρτες του και το beautiful hotel **Athens Mansion**, που στο ανακαινισμένο νεοκλασικό έδωσε στη παλιάς Αθήνας μαζί με μια ρομαντική παριζιάνικη εσάνς. Στη Σταδίου, απέναντι από το ακόμη μπαρουτοκαπνισμένο Αττικόν, βρίσκεται το παλιό, τεράστιο και με δυνατότητα για πολλές κλίνες ξενοδοχείο **Esperia** – ετοιμάζεται κι αυτό για τη νέα του εποχή– και πληροφορίες θέλουν τον όμιλο Σαββίδη στο ιδιοκτησιακό του καθεστώς.

Στο κέντρο του... κέντρου, την Ομόνοια
Ανοιχτό ήδη από το καλοκαίρι, το **Kubik Athens Hotel** είναι το πρώτο smart ξενοδοχείο της Αθήνας. Οι τυχεροί του ένοικοι ρυθμίζουν τα πάντα μέσα από

το tablet ή το κινητό τους – να γιατί το βλέπουμε να αλλάζει συνέχεια χρώματα, ξεκινάνε από το χρωματισμό του δωματίου τους... Κτίριο από χάλυβα και γυαλί, 24ωρο μπαρ, σύγχρονη τεχνολογία, μοντέρνες παροχές, γεμάτο από την ώρα που άνοιξε. Το **La Mirage**, με πάνω από 200 δωμάτια, ήταν το «εμβληματικό» της πλατείας. Κλειστό από το 2008 που η περιοχή από εμπορικό κέντρο γνώρισε την πλήρη υποβάθμιση, έχει ήδη περάσει στα χέρια του νέου του ιδιοκτήτη και οι προβλέψεις λένε πως θα είναι έτοιμο μέσα στο καλοκαίρι. Πάνω στην Ομόνοια άνοιξε το καλοκαίρι του '16 και το **Athens Tiare** (πρώην Fashion Hotel) και ήδη σημειώνει αξιόλογες αποδόσεις. Λίγο πιο πέρα, το 5άστερο και 276 κλινών **Wyndham Grand Hotel** άνοιξε στην εκπνοή του 2016 με πολυτελή δωμάτια, εστιατόριο, μπαρ, πισίνα-καταράκτη στο roof και συνεδριακούς χώρους στοχεύοντας και στο business και στο leisure. **A**

Η ΑΘΗΝΑ ΕΙΝΑΙ **hip**

Τουρίστες το καταχειμνω. Οι γειτονιές του κόσμου σε ένα τετράγωνο του Συντάγματος. Street food σε κάθε γωνιά του ιστορικού τριγώνου. Δύο από τα καλύτερα bar (παγκοσμίως). Αυτό είναι το κέντρο της Αθήνας. Το υπέροχο αναπάντεχο που ανακαλύπτεις σε ένα μικρό στενό. Βρες τα στέκια σου στις σελίδες που ακολουθούν.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΝΕΝΕΛΑ ΓΕΩΡΓΕΛΕ - ΚΕΙΜΕΝΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Athens Cypria Hotel
introduces the new amazing Roof Top "Acropolis View Bar".

Διομείας 5, πλ. Συντάγματος, 210 3238034-8, www.athenscypria.com, fb AthensCypriaHotel2

ΦΩΤΟ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

**ΠΛΑΤΕΙΑ
ΑΓΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ:**

post- hipster

**ΕΠΟΧΗ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ**

Η πλατεία που αποτελεί μια ορόσημο της πόλης. Με τη μεγάλη της έκρηξη να γίνεται γύρω στο 2011, δεν άργησε να γίνει πόλος έλξης της τελευταίας διακριτής φυλής της Αθήνας, των hipsters. Τα νέα καφέ-μπαρ και εστιατόρια έδωσαν ξανά ζωή στην πλατεία όπου η ιστορία «σκοντάφτει» συνεχώς στο σήμερα. Η εκκλησία της υπήρξε η πρώτη μητρόπολη, κάποτε εκεί βρισκόταν η κεντρική αγορά λουλουδιών της πόλης (το τελευταίο κατάστημα γεωπονικής που βρίσκεται στην πλατεία μέχρι και σήμερα άνοιξε τις πόρτες του το 1903), ενώ το πιο *sui generis* σουβλάκι της Αθήνας αποτελεί εδώ και 70 χρόνια τον ακλόνητο πυλώνα της. Έκτοτε η «Αγίας Ειρήνης» εξελίσσεται αδιάκοπα. Νέα στέκια ξεπηδούν εκεί που πιστεύεις ότι δεν υπάρχει μια χώρα, οι επιλογές στο φαγητό έχουν διευρυνθεί τόσο που μπορείς μέσα στα λίγα τετραγωνικά της να γευτείς κουζίνες του κόσμου, μικροπωλητές που φτιάχνουν χειροποίητα κοσμήματα στήνουν τους πάγκους περιμετρικά της. Η ανθρωπογεωγραφία της μεταλλάσσεται συνεχώς και σήμερα ζει την post-hipster εποχή της, εφόσον προσελκύει κάθε Αθηναίο και μπορεί να τον κρατήσει άνετα στην μικρόκοσμο της όλες τις ώρες της ημέρας. -Φ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Μαργαρίτα Μειτάνη

Χειρόγραφα Κοσμήματα

Το 2014 ένα παλιό μπακάλικο στη Λέκκα άρχισε να μεταμορφώνεται. Με πολλή δουλειά, φαντασία, προσωπικό κόπο και μεράκι, έγινε στην καρδιά του κέντρου της Αθήνας ένας χώρος που ταιριάζει απόλυτα στη γειτονιά και το νεοκλασικό ύφος του κτιρίου. Την πρόσοψη κοσμούν εντυπωσιακά γκράφιτι, ενώ στον ίδιο χώρο βρίσκεται και το εργαστήριο για να βλέπεις live τη δημιουργία των κοσμημάτων. Ίσως αυτό να είναι ο ένας λόγος που η Μαργαρίτα Μειτάνη έχει σταθερή πελατεία. Ο άλλος είναι σίγουρα επειδή ο κόσμος ξέρει πως εδώ μπορεί να προσωποποιήσει τα δώρα για τους

αγαπημένους του. Πάνω στα κοσμήματα γράφουν στίχους από ποιήματα, όλα στο χέρι—γι' αυτό λέγονται και «χειρόγραφα»—, επομένως μπορείς να διαλέξεις το στίχο ή την αφιέρωση που θέλεις, κάνοντας το δώρο σου μοναδικό. Είτε θέλεις να διαθέσεις €10 είτε €100, στη Μαργαρίτα θα βρεις το τέλειο δώρο. Τα Χριστούγεννα ψάξε και για τα πολύ ωραία γούρια με ιδιαίτερες ευχές.

Λέκκα 30, Σύνταγμα, 2103242483,
6972301477, www.meitani.gr

Popeye loves Olive

Tattoos & Jewels

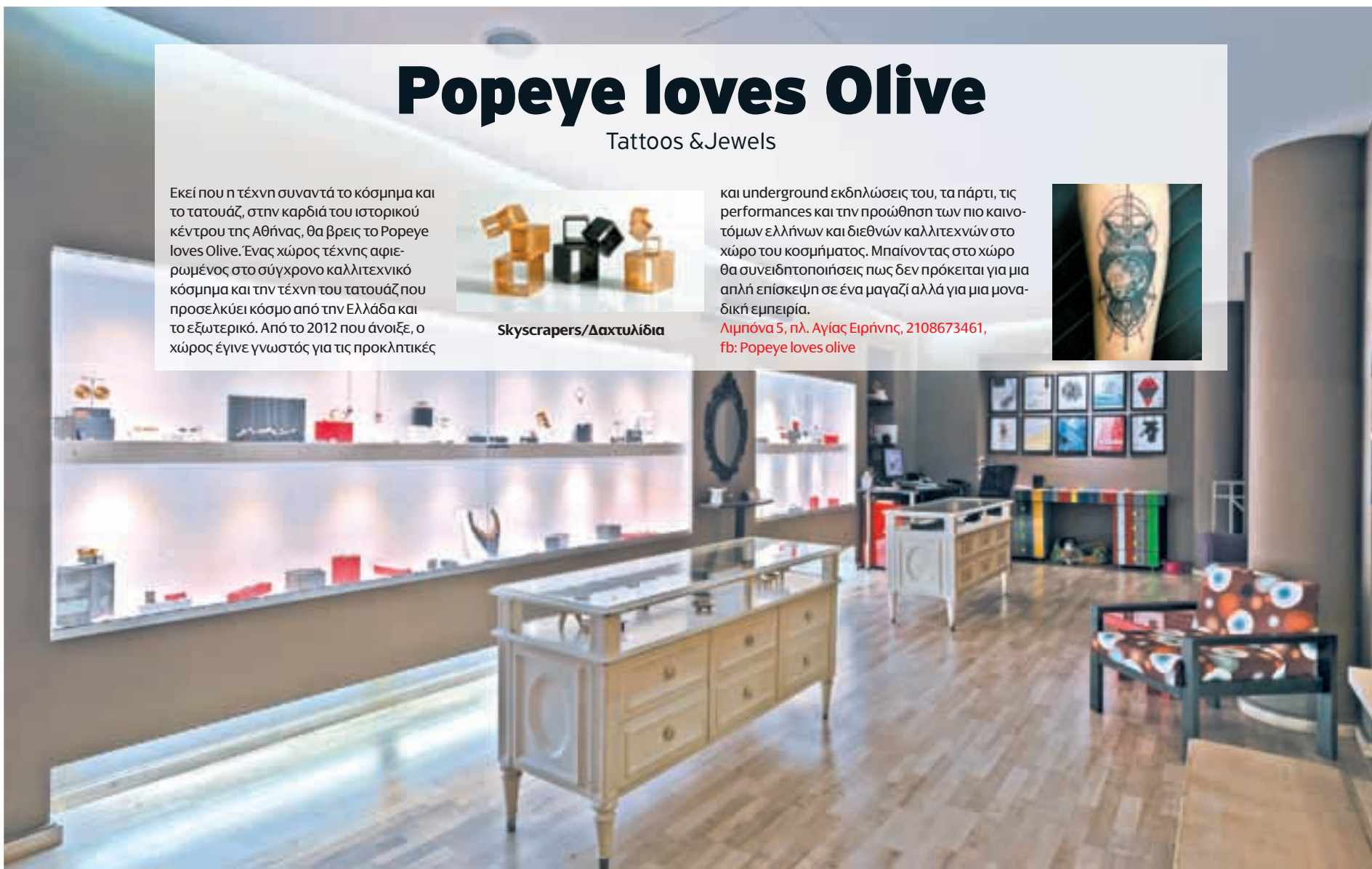
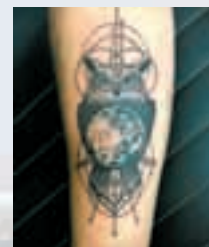
Εκεί που η τέχνη συναντά το κόσμημα και το τατουάζ, στην καρδιά του ιστορικού κέντρου της Αθήνας, θα βρεις το Popeye loves Olive. Ένας χώρος τέχνης αφιερωμένος στο σύγχρονο καλλιτεχνικό κόσμημα και την τέχνη του τατουάζ που προσελκύει κόσμο από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Από το 2012 που άνοιξε, ο χώρος έγινε γνωστός για τις προκλητικές

Skyscrapers/Δαχτυλίδια

και underground εκδηλώσεις του, τα πάρτι, τις performances και την προώθηση των πιο καινοτόμων ελλήνων και διεθνών καλλιτεχνών στο χώρο του κοσμηματος. Μπαίνοντας στο χώρο θα συνειδητοποιήσεις πως δεν πρόκειται για μια απλή επίσκεψη σε ένα μαγαζί αλλά για μια μοναδική εμπειρία.

Λιμνόνα 5, πλ. Αγίας Ειρήνης, 2108673461,
fb: Popeye loves olive

ΦΩΤΟ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΜΙΚΡΑ ΣΤΕΝΑ - ΜΕΓΑΛΗ ΖΩΗ

Η Αθήνα έχει τρεις λιλιπούτειους πεζόδρομους (αληθινούς, όχι γιαλα-ντζι), που άνθισαν στα ξαφνικά και έφεραν τα πάνω κάτω στη ζωή του κέντρου. Την αρχή έκανε η **Ηπίτου**, ένας από τους πλέον κλασικούς ποτο-δρόμους. Στρίβοντας από την έρημη **Απόλλωνος** μπαίνεις σε ένα πολύχρωμο, νυχτόβιο πανηγύρι και σχεδόν δεν μπορείς να πιστέψεις ότι ένα τόσο μικρό στενό μπορεί να χωρέσει τόσο κόσμο (στα αλήθεια δεν χωράει, αλλά βολευόμαστε και στο πεζοδρόμιο).

Τη σκυτάλη πήρε η **Ρόμβης**, όταν άνοιξε το θεσσαλονικιώτικο **Estrella** (στη θέση του **Pure Bliss**). Τα πρώτα Σαββατοκύριακα έβλεπες ουρά για μια θέση στα τραπέζια του και μια μπουκιά από το φημισμένο brunch. Δίπλα ακριβώς άνοιξε πριν λίγους μήνες και το **Join Juice Bars** προσφέροντας αποτοξίνωση στα γρήγορα μέσα από τους χυμούς του. Και βέβαια το **Baba Au Rum** συνέβαλε με το δικό του τρόπο στην περατζάδα, όταν ανακηρύχθηκε το 3οστό καλύτερο bar στον κόσμο.

Τελευταίος δρόμος-αποκάλυψη, η μικροσκοπική **Πετράκη**. Μόλις ένα χρόνο πριν ήταν σχεδόν έρημη, χρήσιμη μόνο για να κόψεις δρόμο. Για δοκίμασε να ξαναπεράσεις τώρα! Παρέες πίνουν ένα ποτήρι κρασί στο **Heteroklito**, ζευγάρια τσιμπολογάνε μεζεδάκια στο **Σερσέ Λα Φαμ**, προχωρώντας στα άδυτα θα συναντήσεις μια γκαλερί, ένα ξενοδοχείο (με roof garden), ένα μεξικάνικο εστιατόριο μέχρι και... χαβανέζικο sushi (στο **Poke**). Όλα αυτά δημιουργούν τις δικές τους πιάτσες, μικρές πολιτείες μέσα στην πόλη που σου αποκαλύπτονται εκεί που καθόλου δεν το περιμένεις. Αλλά, έτσι αρχίζουν όλες οι καλές ιστορίες...

Μητροπόλεως 34,

Αθηναϊκόν

Το 1932 η οδός Σανταρόζα έγινε μάρτυρας της γέννησης του πιο γνωστού ουζερί της Αθήνας. Το Αθηναϊκόν μεγάλωσε σε αυτή την ιστορική οδό και το 1985 μεταφέρθηκε στον πεζόδρομο της Θεμιστοκλέους, εκεί όπου λειτουργεί μέχρι και σήμερα. Είναι τόσο κλασικό στέκι που η Αθήνα μάλλον θα ήταν άλλη πόλη χωρίς την παρουσία του. Οι αγαπημένες γεύσεις του μεγάλωσαν γενιές Αθηναίων και το παρεϊστικό κλίμα το έκαναν σημείο συνάντησης για τις καλλιτεχνικές και πολιτικές μορφές της πόλης. Από το 2013 απέκτησε αδελφάκι σε ακόμη έναν εμβληματικό δρόμο της Αθήνας, στην οδό Μητροπόλεως. Εδώ θα γευτείτε ελληνική και μεσογειακή κουζίνα στην καλύτερη εκδοχή τους, αλλά σε προσιτές τιμές. Το Αθηναϊκόν δεν ποντάρει σε άλλη μια μόδα που θα έρθει και θα παρέλθει, αλλά στην αληθινή γεύση, εκείνη που ξυπνά αναμνήσεις και δημιουργεί νέες ιδέες. Με δυο λόγια, πρόκειται για ένα διαχρονικό εστιατόριο που θα εκτιμήσουν όλοι οι λάτρες του αυθεντικού, καλού φαγητού.

Πανεπιστημίου & Πεζόδρομος
Θεμιστοκλέους 2, 210 3838485 και
Μητροπόλεως 34, Σύνταγμα, 210 3252688,
www.athinaikon.gr

Πανεπιστημίου & Πεζόδρομος,
Θεμιστοκλέους 2

House Of Spices

Ένας μαγικός κόσμος αρωμάτων και γεύσεων στην καρδιά της πόλης που θα σας μύσει στο μαγικό κόσμο των μπαχαρικών και των βοτάνων. Σε ένα ξεχωριστό και πολύ ζεστό χώρο θα βρείτε μπαχάρια από την Ασία και την Αφρική, βότανα από την Ελλάδα και τα Βαλκάνια για αφεψήματα αλλά και για συνταγές, καθώς και μοναδικές ποικιλίες τσαγιού, με εξαιρετικά brands όπως τα γερμανικά Yogi Tea και τα γαλλικά Kusmi Tea. Μαζί με αυτά, πικάντικες ινδικές σάλτσες για μαγειρέματα που θα ξεχωρίσουν, εξαιρετικής ποιότητας ρύζι μπασμάτι, πιπέρια κάθε είδους, κάρι, σπάνια αλάτια, έλαια για μαγειρική χρήση αλλά και για περιποιήσεις ομορφιάς, μέχρι και το κορυφαίο ποιότητας Butter Ghee, το εξαγνισμένο βούτυρο από την Ινδία. Πρέπει να το ανακαλύψετε.

Νίκης 11, 210 3231277, www.houseofspices.gr
www.facebook.com/houseofspicesgr/
www.instagram.com/https://www.instagram.com/houseofspices/

ΒΡΑΔΙΕΣ ΖΩΝΤΑΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ EXPLORER'S BAR

Απολαύστε μοναδικά cocktails, premium επιλογές ποτών και εμπνευσμένα finger food.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ & ΣΑΒΒΑΤΟ 22:00 - 01:00

* κάθε Παρασκευή

* Παρασκευή & Σάββατο

πλ. Συντάγματος, Αθήνα • Τ: 210 3552400 •
E: welcome@nyathensplaza.gr • www.nyathensplaza.gr

ΦΩΤΟ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Cocktail

LA-LA-LAND!

Αν τα cocktails της πόλης σου φαίνονται λίγο μυστήρια τον τελευταίο καιρό, είναι γιατί φλερτάρουν επικίνδυνα με την τέχνη της γαστρονομίας. Κλέβουν τα υλικά της, μερικές φορές και τις τεχνικές της, και δημιουργούν ένα μικρό θαύμα στο ποτήρι σου. Αρώματα εσπεριδοειδών, πουρές μήλου, περίτεχνα λικέρ, και πάντα κάποιο βότανο ή βρώσιμο άνθος να στολίζει το ποτήρι. Και φυσικά οι πειραματισμοί δεν μένουν μόνο στα cocktails. Ακόμη και τα τζιν τόνικ γίνονται όλο και πιο ενδιαφέροντα, έτσι όπως αρωματίζονται με αρμπαρόριζα, βιολέτα, λεμόνι ή άρωμα πεύκου (τα ήπιαμε στο *Kolokotroni 9*), ενώ οι ολοένα και πιο ευρηματικοί κατάλογοι των μπαρ αποκτούν τη δική τους ιστορία που σε ταξιδεύει σε όλο τον κόσμο (απλά τσέκαρε την *Passport List* στο *The Bank Job*).

Τα cocktail bars της Αθήνας δεν είναι μόνο μια ακόμη απολαυστική τάση που ενισχύει τα νυχτοπερπατήματά μας (να τα λέμε κι αυτά...). Είναι το κατώφλι μιας νέας μητρόπολης που χτυπά (επιτέλους) στον παλμό του υπόλοιπου κόσμου και τα καλύτερα βρίσκονται μέσα στα στενά του κέντρου. Κανείς δεν θα μπορούσε να φανταστεί το Λονδίνο, τη Νέα Υόρκη ή το Βερολίνο, χωρίς τα φημισμένα cocktail bars τους. Αν το bar δίνει χαρακτήρα σε μια πόλη, το cocktail δίνει τη γεύση της.

Κι αν πεις ότι εμείς ούτε Λονδίνο είμαστε, ούτε Βερολίνο, πόσο μάλλον Νέα Υόρκη, θα σου απαντήσω ότι έχουμε δύο bars που φιγουράρουν στη λίστα με τα καλύτερα του κόσμου. Στο No 30 το πολύχρωμο *Baba Au Rum*, στο No 6 το τρομερό *The Clumsies* (www.worls50bestbars.com). Λες να ήρθε η ανάπτυξη; -κ.β.

The Bank Job

Ας υποθέσουμε ότι ένας ληστής κλέβει μια τράπεζα και έπειτα ταξιδεύει σε όλο τον κόσμο. Δεν θα μπορούσε να αποκλείσει την Ελλάδα από τα ταξίδια του, οπότε έρχεται στην Αθήνα και του συστήνουν ένα από τα καλύτερα bar της πόλης για να πιει το ποτό του. Έτσι καταλήγει στο The Bank Job. Μπαίνει μέσα και τι βλέπει; Γυμνά τούβλα στους τοίχους, ορατές σωληνώσεις και στο κέντρο το ορόσημο του σκανταλιάρικου bar: το παλιό χρηματοκιβώτιο της Τράπεζας του Μετοχικού Ταμείου, όπου και στεγάζεται το The Bank Job. Η καρδιά του χτυπά ήδη δυνατά όταν πιάνει την cocktail list στα χέρια του και συνειδητοποιεί ότι στην ουσία πρόκειται για ένα διαβατήριο μιας ιδιότυπης δημοκρατίας, της Republic

of Cocktail Lovers. Καταλαβαίνει ότι όλο το bar αλλά και το έξυπνο Passport Menu με τα 12 signature cocktails (που συνέθεσαν ο Θάνος Τσεκούρας, ο Δημήτρης Τσάλας και ο Κωνσταντίνος Μαρμαράς) είναι εμπνευσμένα από τον ίδιο και τις περιπέτειές του. Συγκινημένος, παρασύρεται από την party μουσική, χορεύει με όλους και μόνο όταν είναι πολύ αργά παρατηρεί το συρμάτινο πλέγμα στο ταβάνι που θυμίζει φυλακή... Αυτή η ιστορία έχει μια γερή δόση αλήθειας. Ο μόνος τρόπος να μάθεις τη συνέχεια της, όμως, είναι να πιεις το "The Great Escape" στον αριθμό 13 της οδού Κολοκοτρώνη. Ραντεβού εκεί μέχρι την επόμενη ληστεία. [Κολοκοτρώνη 13, 6940634363](tel:6940634363), www.thebankjob.gr, [Fb: The-Bank Job](https://www.facebook.com/The-Bank-Job)

Booze Cooperativa

Δεν είναι ένα μπαρ, δεν είναι ένα καφέ, ένα θέατρο ή μια γκαλερί. Είναι όλα αυτά και πολλά ακόμα από την πρώτη στιγμή που ξεκίνησε να λειτουργεί, το 1989, ως ο πρώτος εναλλακτικός, καλλιτεχνικός συνασπισμός της Αθήνας. Το Booze στεγάζεται σε ένα εκπληκτικό κτίριο του 1867 και μοιάζει με μικρή πολιτεία. Στο ισόγειο θα πιεις καφέ τα πρωινά και θα παίξεις σκάκι. Στο BaseGALLERY θα συναντήσεις εικαστικές εκθέσεις (πάντα με ελεύθερη είσοδο). Ο πρώτος και ο δεύτερος όροφος, γνωστοί ως :UPstairs και :Stage, είναι οι χώροι που γίνονται παραστάσεις της

πειραματικής σκηνής, σεμινάρια σκηνοθεσίας και κινηματογράφου ή παρουσιάσεις βιβλίων. Πάντα κάτι τρέχει στο Booze (ρίξε μια ματιά στην ιστοσελίδα του). Αλλά αυτό που πρέπει να κρατήσεις, κυρίως, είναι ότι εδώ χτυπά η καρδιά του κέντρου τα ανήσυχα βράδια της Αθήνας. Η μπάρα του δεν κλείνει ποτέ πριν τις 3, ενώ τις Παρασκευές και τα Σάββατα όλο και κάποιο party θα σκαρώσει για να σε ξεσηκώσει. Σύντομα έρχονται και live jazz βραδιές. [Κολοκοτρώνη 57, 2114053733](tel:2114053733), www.boozecooperativa.com, [Fb: Booze Cooperativa](https://www.facebook.com/Booze-Cooperativa)

Κολοκοτρώνη 9

Έλα από τις 10 το πρωί για καλό καφέ ή λαχταριστά σάντουιτς. Χαλάρωσε στο σαλόνι του πάνω ορόφου διαβάζοντας όποιο από τα 500 βιβλία σου κινήσει την περιέργεια. Αλλά ό,τι κι αν κάνεις μην αργήσεις να ψιθυρίσεις το σύνθημα: cocktails. Ο πλανήτης αυτού του μπαρ, που αγαπάει την τέχνη, είναι ένας μαγικός κόσμος όπου τα τζιν τόνικ αρωματίζονται με τα πιο μυστηριώδεις βότανα, τα cocktails είναι δημιουργικά και το fine drinking ζει την καλύτερη στιγμή του. Εκμεταλλεύσου το happy hour (10.00-20.00) για να δοκιμάσεις το βραβευμένο (στην Ελλάδα και στο εξωτερικό) "La Llorona" ή το ανατρεπτικό "In The Pines" και έπειτα παραδόσου στους jazz, funk και electro ήχους (από διαφορετικό dj κάθε βράδυ) μέχρι το τις μικρές ώρες. Θα το αγαπήσεις.

Κολοκοτρώνη 9, Fb: @Kolokotroni9

Loser

All day cafe bar που από τον Ιούνιο έχει τον τρόπο του να φτιάχνει τις μέρες και τις νύχτες μας στο κέντρο της πόλης. Ατμοσφαιρικό και ζεστό, ανοικτό από τις 10 το πρωί με εξαιρετικά χαρμάνια καφέ, φρέσκους χυμούς και ποικιλίες τσαγιών. Το απογευματάκι γίνεται ιδανικό meeting point για cocktail μετά τη δουλειά ή τα ψώνια και το βράδυ στην φιλόξενη μπάρα του χορεύουμε ακούγοντας σουλ και φρανκ μουσικές. Ακολούθησε το στο Facebook γιατί συχνά προσκαλεί guest djs και διοργανώνει live και άλλα events.

Βουλής 45-47, 2130448535, fb: Loser bar

Mask

Στο νεοκλασικό που κάποτε υπήρξε κατοικία του Όθωνα επέλεξε να βάλει τη «μάσκα» του αυτό το τελείως ιδιαίτερο all day bar-restaurant. Σε ένα υπέροχα δομημένο σουρεάλ σκηνικό, με εντυπωσιακούς καναπέδες στο κόκκινο της πορφύρας, φλοράλ υφάσματα και σταυρούς με πολύτιμες πέτρες, και μια από τις πλέον επιβλητικές μπάρες της πόλης να δεσπόζει στο κέντρο, θα γευτείτε ένα από τα πιο διάσημα brunch της Αθήνας, ενώ στη συνέχεια της ημέρας θα απολαύσετε δημιουργική μεσογειακή κουζίνα σε πολύχρωμα σερβίτσια, μαζί με εξαιρετικά aperitifs, signature cocktails και επιλεγμένες ετικέτες κρασιών, σε έναν ατμοσφαιρικό χώρο που συχνά διοργανώνει parties και διάφορα events.

Καλαμιώτου 16-18, Πλ. Αγίας Ειρήνης, 2103314676, 6987454777, www.maskathens.com

Fb: Mask,
Instagram: maskathens

Rabbit Hole

Από τις πιο ωραίες μουσικές εκπλήξεις του κέντρου. Κρυμμένο στη στοά της Λέκκας, το Rabbit Hole ανοίγει από τις 10 το πρωί σερβίροντας στη μαγευτική υπαίθρια αυλή του speciality coffee, λαχταριστά cakes (δηλαδή carrot cake και red velvet cake να πεθαίνεις) και κολασμένες σοκολάτες. Για να χορτάσεις την πείνα σου θα βρεις πληθωρικά σάντουιτς με ζυμωτό ψωμί ή ολικής άλεσης και φρέσκα υλικά (όπως γραβιέρα Κρήτης, χοιρινό καπνιστό, μοτσαρέλα, προσούτο κ.ά.), αλμυρές και γλυκές χειροποίητες πίτες και σούπες ημέρας. Το βράδυ όμως ξηπνά η πραγματική μαγεία. Στο Rabbit Hole θα ακούσεις όλα τα ανερχόμενα είδη μουσικής (dance electronic από punk rock μέχρι indietronica και synthwave), θα πιεις φαντασμαγορικά cocktails από τον mixologist Οδυσσέα Τσενόγλου και θα φύγεις το ξημέρωμα.

Λέκκα 12, 2103222559, www.rabbitholebar.gr,
Fb: @rabbithole.Athens

Ora All Day Restaurant Bar

Και τώρα ήρθε η ώρα για κάτι διαφορετικό. Το «Ora All Day Restaurant Bar» φέρει την υπογραφή του αγαπημένου εστιατορίου «Όρα Ελλάδος» και δημιουργήθηκε για να ταράξει τα νερά του κέντρου. Σε περιμένει από νωρίς το πρωί με αρωματικό καφέ και υπέροχα γλυκά για ένα ζαχαρένιο ξεκίνημα. Από το μεσημέρι και μετά τα νιάτα της γεύσης αναλαμβάνει το πολυποίκιλο μενού μεσογειακής και ελληνικής κουζίνας ενώ η πλούσια πολύχρωμη κάβα του σε ταξιδεύει στους ελληνικούς αμπελώνες την ίδια στιγμή που η προσεγγί-

επιλογή μουσικής δημιουργεί την τέλεια "late night" ατμόσφαιρα. Προτίμησέ το για ένα lunch break, για το εταιρικό ραντεβού «εκτός γραφείου» ή για μια γρήγορη απόδραση από την καθημερινότητα. Και φυσικά μην παραλείψεις να επισκεφθείς τα φημισμένα live του κάθε Παρασκευής, Σάββατο και Κυριακή. Ένα μικρό μυστικό: θα ανακαλύψεις έναν άνετο χώρο με υπέροχη θέα στην Ακρόπολη...

Άστιγγος 13-15, Μοναστηράκι, 215559137, www.ora.com.gr, Fb: @restaurant.ora

Quartier d'Athenes

Πράσινα μαρμάρινα τραπέζια, άνετες, φινετσάτες πολυθρόνες, μια εντυπωσιακή μπάρα και στο βάθος αυτή η ανθισμένη αμυγδαλιά που φέρνει την άνοιξη μέσα στο καταχείμωνο. Το Quartier d'Athenes είναι τα παριζιάνικα bistrot που πάντα ζήλευες. Μόνο που αυτό εδώ δεν βρίσκεται στις όχθες του Σηκουάνα αλλά στην καρδιά της Αθήνας. Ανοίγει από τις 8 το πρωί (9 τα Σαββατοκύριακα), δίνει έμφαση στον καλό καφέ (θα βρεις μονοποικιλιακούς καφέδες από τη Βραζιλία και την Αιθιοπία) και μέχρι τις 13.00 σεββίρει πλούσια πρωινά. Croque monsieur και croquet madame, αυγά σε χωριάτικο ψωμί, scrambled eggs και πολλές ακόμα νοστιμιές που εμπλουτίζονται ακόμη περισσότερο στο καθε-

ρωμένο brunch του Σαββατοκύριακου (9.00-17.00). Στο a la carte μενού από την άλλη θα βρεις αρκετές επιλογές για να γεμίσεις τα αθηναϊκά σου απογεύματα. Best sellers είναι πάντως η αποδομημένη σπανακόπιτα αλλά και η ταλιάτα από κόντρα μόσχου, ενώ από τα γλυκά ξεχωρίζουν το μιλφέιγ και η τάρτα λεμονιού. Την νύχτα το όμορφο bistrot βγάζει ακόμα έναν άσο από το μανίκι κι αυτός δεν είναι άλλος από την cocktails list που δημιούργησε ο Αλέξανδρος Γκικόπουλος. Εδώ θα ανακαλύψεις 8 cocktails που καλύπτουν κάθε γούστο και που τόσο πολύ ταιριάζουν με τις funk, jazz, soul μουσικές. Πλατεία Αγίων Θεοδώρων, 2155003850, Fb: Quartier d'Athenes

ΦΩΤΟ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ethnic

**ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ
ΣΤΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ**

Από το Σύνταγμα μέχρι το Μοναστηράκι περνάει μια πολυεθνική αρτηρία που τροφοδοτεί με ρολάκια, ταντούρι, κεμπάπ και τόσα άλλα το στομάχι του αθηναϊκού κέντρου. Στην Ξενοφώντος φτερουγίζουν τροπικοί παπαγάλοι και σε κερνάνε βενεζουελάνικες arepas (στο εξωτικό Los Loros). Στη

Βουλής ο Αλί από το Μαράς ανοίγει μπροστά σου πεντάφρεσκες πίτες (στο λιλιπούτειο Pide). Δύο βήματα πιο εκεί, στη Σκούφου, το Sushimou είναι πάντα γεμάτο και στη Βουλής ο Ελληνογιαπωνέζος Σωτήρης Κοντιζάς ενώνει την Ελλάδα με την Ιαπωνία και τον κόσμο όλο. Μην κλαις που έκλεισε το Furin Kazan. Στη θέση του μόλις άνοιξε το Gaku με τέλειο sushi!

Το βλέπεις και εσύ έτσι; Μπορείς να κάνεις το γύρο του κόσμου απλά περπατώντας στο κέντρο της Αθήνας. Κράτα προύνη αντί για διαβατήριο, περπάτησε στις Νίκης-Μητροπόλεως-Βουλής (η άτυπη China Town του κέντρου) και τα άλλα στενά για να μυρίσεις τα noodles που μόλις βγήκαν από το τηγάνι και τις raellas που πριν λίγο ξεφουρνίστηκαν (στο Guara) αποφασίζοντας ποιο θα είναι το επόμενο ταξίδι σου.

ΤΣΟΥΓΚΡΙΖΟΝΤΑΣ ΜΕ ΞΕΝΟΥΣ

Πώς λες «Στην υγεία σου» σε διάφορες γλώσσες

- «Cheers» με Βρετανούς
- «Santé» με Γάλλους
- «Prost» με Γερμανούς
- «Kanpai» με Γιαπωνέζους
- «Skål» με Δανούς
- «Salud» με Ισπανούς
- «Cin-cin» με Ιταλούς
- «Ganbei» με Κινέζους
- «Egészségére!» με Ούγγρους
- «Na zdrowia» με Πολωνούς
- «Skal» με Σουηδούς
- «Kippis» με Φινλανδούς

Athens Beer Restaurant

Ένας πολύ ζεστός και φιλόξενος χώρος στο κέντρο της πόλης, όπου κυριαρχούν το ξύλο και η πέτρα και φυσικά οι μπίρες. Μπίρες όλων των ειδών, η ποικιλία είναι πραγματικά μεγάλη, αλλά οι άνθρωποι εδώ έχουν μια ιδιαίτερη αγάπη για τις μικρές ελληνικές μικροζυθοποιίες – ρωτήστε τους να σας πουν λεπτομέρειες. Το Athens Beer Restaurant είναι προορισμός από το πρωί, για καφέ και πρωινό, ενώ η κουζίνα του βγάζει κάποια πολύ δυνατά πιάτα, από ζυμαρικά, πίτσες και σαλάτες, έως κυρίως πιάτα, ποικιλίες, θαλασσινά αλλά και γλυκά. Οι ετικέτες των κρασιών είναι επιλεγμένες, η κάβα ποτών απόλυτα ενημερωμένη, το πατάρι μοιάζει ιδανικό για σεμινάρια, εταιρικά meetings και άλλες τέτοιες εκδηλώσεις.

Νίκης 20, Σύνταγμα, 2103210790, www.athensbeer.gr

Zuccherino

Τα οικογενειακά ζαχαροπλαστεία που εδώ και χρόνια εμπιστευόμαστε για την άριστη ποιότητα των προϊόντων τους. Με αληθινό πάθος για δημιουργία και νέες γεύσεις, τα Zuccherino θα σας προτείνουν απολαυστικά χειροποίητα γλυκά, καθώς και παγωτά σε πολλές γεύσεις, τα οποία παρασκευάζονται από 100% φρέσκο γάλα. Θα βρείτε ακόμη εκπληκτικά σοκολατάκια, κέικ και βουτήματα που θα σας μείνουν αξέχαστα, τάρτες, αλλά και γλυκά χωρίς γλουτένη. Must και οι τούρτες γενεθλίων, η τέλεια πρόταση για να σας γλυκάνουν τη βάπτιση, το παιδικό πάρτι, το γάμο σας και κάθε άλλη εκδήλωση

Μοναστηράκι, Μητροπόλεως 80, 2103213015 / Ν. Σμύρνη, 2ας Μαΐου 12, 2109357590 / Π. Φάληρο, Αγ. Αλεξάνδρου 41 & Ναϊάδων, 2109830049, Πρωτέως & Σειρήνων 48, 2109830869, www.zuccherino.gr
www.facebook.com/zuccherino.gr/

Chocotopia

Αν σου αρέσει η σοκολάτα, η Chocotopia είναι για εσένα ό,τι και το εργοστάσιο σοκολάτας για τον Τσάρλι. Γιατί εδώ θα βρεις αποκλειστικά τις καλύτερες σοκολάτες του κόσμου. Σοκολάτες Valrhona και σοκολατάκια του Chocolat Manufactur (του κορυφαίου σοκολατοποιού της Ευρώπης), της Antica Dolceria Bonajuto (ένα εργαστήριο σοκολάτας με ιστορία 500 χρόνων), της Bonnat. Το ακόμα καλύτερο; Όλες αυτές οι θρυλικές σοκολάτες λιώνουν και δημιουργούν το πιο νόστιμο ρόφημα σοκολάτας που έχεις πιει ποτέ, μπαίνουν σε αφράτα κρουασάν που ξεφουρνίζονται καθημερινά και δημιουργούν ένα απίστευτο παγωτορόλο με καταγωγή από την Ταϊλάνδη, που έχει γίνει η αγαπημένη λιχουδιά των περαστικών της Στοάς Νικολούδη. Ναι. Εδώ κρύβεται ο Παράδεισος.

Πανεπιστημίου 41, Στοά Νικολούδη, 2114001515, Fb: [@chocotopia.gr](https://www.facebook.com/chocotopia.gr)

ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Street Food

ΣΤΑ ΟΡΘΙΑ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΝΟΣΤΙΜΟ

Το κέντρο είναι το βασίλειο του street food. Όχι, πες μου, σε προκαλώ: πού αλλού θα βρεις χαβανέζικο sushi, αθάνατο και all time classic σουβλάκι (αλλά και με γύρο σολομό), tacos και αχνιστή σούπα στο ποτήρι, όλα μέσα σε μερικά τετράγωνα; Μέχρι να φας τη μια λιχουδιά, έχεις βρει την επόμενη (την οποία και λιγουρεύεσαι εξίσου).

Το κέντρο είναι η καρδιά της πόλης, που διαρκώς τρέχει, γελάει, φωνίζει. Και, φυσικά, της ανοίγει η όρεξη! Φαγητό γρήγορο, φτηνό και κολασμένα νόστιμο, το street food ήρθε ως μάννα εξ ουρανού στους foodies που δεν θέλουν για κανένα λόγο να σταματήσουν τη βόλτα τους. Street Food λέμε οτιδήποτε τρώγεται στα όρθια, στο δρόμο ή έστω ακουμπώντας σε μια κολόνα.

Αν στην αρχή ήταν τα σουβλάκια και οι τυρόπιτες, τώρα πια μπορείς να βρεις από gourmet hot-dog (στο Johnie) και μυρωδάτο λαχματζούν (στο Πέρα της Αιόλου), μέχρι τηγανητά ψαράκια στο χωνάκι (στον Ζήση), κουλούρι Θεσσαλονίκης σε στίλ σάντουιτς (χωράει τα πάντα και σου αποκαλύπτεται στο Oven Sesame) και βουτυρένιες πατάτες (ή αλλιώς Kumbir) ψημένες στο φούρνο, γεμιστές με οτιδήποτε (στην Καυτή Πατάτα, φυσικά). Μπορείς να βρεις τα πάντα, αλλά να θυμάσαι: στα όρθια είναι πιο νόστιμο.

Oven Sesame

Ο φούρνος που σου προσφέρει λαχταριστό, ολόφρεσκο, τραγανό ΣΟΥΣΑΜΕΝΙΟ ΚΟΥΛΟΥΡΙ, σε σχήμα τσαντάκι, γεμιστό με ποιοτικά υλικά και χειροποίητες σάλτσες, μέσα σε 3 μόνο λεπτά. Οι προτάσεις με τους συνδυασμούς γεύσεων είναι πολλές, εσύ διαλέγεις το ΣΟΥΚΟΥ που επιθυμείς και περιμένεις να το πάρεις στα χέρια σου ζεστό και απολαυστικό. Πρόκειται για μια πολύ χορταστική, αλλά και υγιεινή πρόταση που σε κάνει να ξεφεύγεις από τα συνηθισμένα. Τα ΣΟΥΣΑΜΙΝΙΑ είναι σαν μισοφέγγαρο γεμιστά με σοκολάτα ή κρέμα τυριού, συνοδευόμενα από ντιπ λευκής σοκολάτας ή καραμέλας, για ένα ανάλαφρο και πρωτότυπο γλύκισμα, κάθε ώρα της ημέρας. Στο μικρό, χαρούμενο Oven Sesame μπορείς να βρεις ακόμα τη signature φρέσκια λεμονάδα χτυπημένη με πάγο και δυόσμο, ποιοτικό καφέ και δροσερές σαλάτες, που θα ολοκληρώσουν το γεύμα σου. Και όλα αυτά σεβρίρονται πάντα με χαμόγελο και σεβασμό στον άνθρωπο που αγαπάει το street food, αλλά θέλει να τρέφεται και σωστά. **Αιόλου 17Α, Μοναστηράκι, 210323 0038, Fb: Oven Sesame, Instagram: Oven_Sesame_**

Πέρα Oriental Street Food

Αν δεν έχεις φάει ακόμα λαχματζούν από τα χέρια της Μαιρης, δεν ξέρεις τι κάνεις. Λεπτό ζυμάρι, ψημένο στο φούρνο, ολόφρεσκος, μπαχαρένιος κιμάς, σεβρίρεται τυλιχτό και σε ταξιδεύει στην Πόλη. Πολίτισσα και παινεμένη μαγειρίσσα η Μαιρη, έφερε όλες τις λιχουδιές των παιδικών της χρόνων στην περατζάδα της Αιόλου. Αφράτα πείριλι, ανατολίτικες σαλάτες, μενεμένι (παρδοσιακή ομελέτα), μανουσέ, χούμους και φακή κεμπάπ (χορτοφαγικά κεφτεδάκια που κάνουν θραύση!), burger με φαλάφελ και πολλά ακόμα, αλλά και γλυκά από τα χέρια του Πύργου όπως το κολασμένο πολιτικό προφιτερόλ. Μπορείς να τα δοκιμάσεις όλα επιτόπου ή να τα πάρεις μαζί στις βόλτες σου στο κέντρο. Με τίποτα μην παραλείψεις το καυτό κουνεφέ. Είναι το καλύτερο της πόλης.

Αιόλου 57& Βύσσης, 2103232368, Fb: @perastreetfood

Pili Pili

Πρώτη πληροφορία: Pili Pili σημαίνει στα σουαχίλι καυτερή σάλτσα. Δεύτερη και σημαντική: Εδώ θα φας το μπιφτέκι της ζωής σου, φτιαγμένο από αυθεντική ρουμάνικη συνταγή (από τη μαμά Μάγδα και το γιο Γιάννη). Σε πίτα ή σε μερίδα, μόνο με κιμά (μοσχαρίσιο, αρνίσιο ή χοιρινό, διαλέγεις) και μπαχαρικά. Οι άνθρωποι του Pili Pili είναι μερακλήδες σε όλα τους, τα πάντα στο κατάστημα είναι χειροποίητα, οι σάλτσες, οι (μούρλια) φρεσκοκομμένες τηγανητές πατάτες, τα ζουμερά μπριζολάκια, τα καλαμάκια. Μια ανάσα από την πλατεία Κλαυθμώνος, θα το βρεις ανοιχτό έως το απόγευμα, ενώ κάνει και delivery για το γραφείο.

Πλ. Αγίων Θεοδώρων 3, 210 3210310

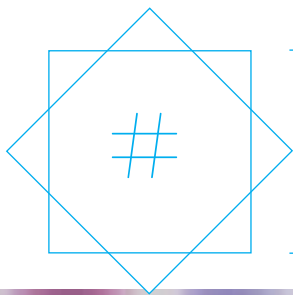

Johnie Hot Dog

Το hot dog που αγαπάμε νύχτα και μέρα από το 2008, δηλαδή αυθεντικό αμερικάνικο hot dog με ευρωπαϊκές επιρροές, με φανταστικό ζεστό αφράτο ψωμάκι και 4 επιλογές από ζουμερά λουκάνικα. Θα απολαύσετε hot dog όπως Bavaria Dog, Chili-Cheese Dog, Corn Dog και American Dog με αμερικάνικη σος relish, παναρισμένο τραγανό κρεμμυδάκι, μουστάρδα με μέλι και μαγιονέζα, ενώ θα βρείτε και πεντανόστιμες μερίδες: το διάσημο βερολινέζικο λουκάνικο Currywurst, Κοτομπουκιές και Cheese Dog (γεμιστό λουκάνικο με τυρί γκούντα), όλες με ταιριαστή συνοδεία από τραγανές τηγανητές πατάτες και διαφορετικές σάλτσες. Και τα πέντε σημεία λειτουργούν έως τις 7 το πρωί, όσοι ζείτε ή εργάζεστε στο κέντρο, προσεχώς το κατάστημα της Κολοκοτρώνη θα προσφέρει και delivery (2103319161).

Κολοκοτρώνη 11, Σύνταγμα / Λ. Συγγρού 136 (μπροστά από Πάντειο), Καλλιθέα / Λ. Αθηνών 107, Αθήνα / Λ. Ποσειδώνος (είσοδος πρώην Δυτικού Αερολιμένα), Ελληνικό / Ιερά Οδός 36, Γκάζι-Κεραμεικός / www.johniehotdog.gr, Fb: Johnie Hot Dog

ΗΠΑΤΙΤΙΔΑ C: ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ;

Χιλιάδες οι άνθρωποι που ζουν μαζί της χωρίς να το ξέρουν

Soul/Body
Mind

Η Ιογενής Ηπατίτιδα C, γνωστή και ως «**η σιωπηλή νόσος**» λόγω απουσίας χαρακτηριστικών συμπτωμάτων, έχει αναχθεί σε σημαντικό πρόβλημα δημόσιας υγείας σε παγκόσμιο επίπεδο αλλά και στη χώρα μας. Η χρόνια λοίμωξη με ηπατίτιδα C συνδέεται με προοδευτική ίνωση του ήπατος και έχει ως συνέπεια για αξιοσημείωτο ποσοστό ασθενών την εξέλιξη της ίνωσης σε κίρρωση του ήπατος, ηπατική ανεπάρκεια, ηπατοκυτταρικό καρκίνο, ακόμα και θάνατο εξαιτίας των παραπάνω επιπλοκών. Ο αντίκτυπος της νόσου είναι πλέον εμφανής και σε κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο, αναδεικνύοντάς την ως μία από τις προτεραιότητες πολιτικών υγείας.

Πρόσφατα στοιχεία καταδεικνύουν την έκταση του προβλήματος, καθώς υπολογίζεται ότι 93.000 - 168.000 άτομα έχουν έρθει σε επαφή με τον ιό της Ηπατίτιδας C και 74.000 - 134.000 άτομα ζουν με χρόνια ενεργή ηπατίτιδα C, στον ενήλικο πληθυσμό.

► Ο ασυμπτωματικός χαρακτήρας της νόσου αποτελεί βασική αιτία στην οποία αποδίδεται το πολύ υψηλό ποσοστό των αδιάγνωστων ασθενών διεθνώς, ένα ποσοστό που αγγίζει το 80% των ανθρώπων με χρόνια ηπατίτιδα C στην Ελλάδα.

► Για τους παραπάνω λόγους, η ανάγκη για ενημέρωση του γενικού πληθυσμού αλλά και ειδικών ομάδων υψηλού κινδύνου καθώς και η προτροπή τους για εξετάσεις, κρίνεται επιτακτική. Αναφορικά, οι ομάδες αυτές αφορούν ανθρώπους που έχουν ιστορικό χρήσης ενέσιμων ψυχοδραστικών ουσιών, που έχουν υποβληθεί σε μεταγγίσεις αίματος ή παραγώγων του ή μεταμόσχευση οργάνου πριν από το 1992, που έχουν υποβληθεί ή υποβάλλονται σε τεχνητό νεφρό, που έχουν εκτεθεί πα-

ρεντερικά σε δυνυτικά μολυσμένα ιατρικά ή παραϊατρικά εργαλεία, που έχουν συλλοιμωξη με ηπατίτιδα B ή HIV, και που ανήκουν στο περιβάλλον ατόμων με ηπατίτιδα C, καθώς η νόσος μεταδίδεται αιματογενώς.

► Οι ασθενείς με χρόνια ηπατίτιδα C στην συντριπτική τους πλειοψηφία είναι μεταξύ 30 έως 70 ετών, οι οποίοι είχαν προσβληθεί από τον ιό κατά τις δεκαετίες του 1970 και του 1980 και είναι πιθανό να ανακαλύψουν, δυστυχώς πολύ καθυστερημένα, ότι πάσχουν από προχωρημένη και απειλητική για τη ζωή τους ηπατική νόσο.

► Αξίζει να τονιστεί ότι η ηπατίτιδα C είναι μία ιάσιμη νόσος και πλέον με τα όπλα που μας έχει διαθέσει η επιστήμη έχουμε τη δυνατότητα να οραματιζόμαστε ακόμα και την εξάλειψή της. Από την έγκριση νέων αποτελεσματικών και χωρίς ανεπιθύμητες ενέργειες θεραπειών το 2014, έχουν γίνει άλματα σχετικά με την πρόσβαση των ασθενών σε αυτές. Μέχρι και αρχές Ιουλίου του 2017, οι ασθενείς αντιμετώπιζαν σοβαρότητα εμπόδια πρόσβασης, καθώς περιοριστικά κριτήρια απέκλειαν την πλειοψηφία τους από τις θεραπείες λόγω υψηλού κόστους. Πλέον, τα κριτήρια αυτά έχουν διευρυνθεί σημαντικά, διασφαλίζοντας την πρόσβαση σε 5.500 ασθενείς με ηπατίτιδα C και βαθμό ηπατικής ίνωσης μεγαλύτερο ή ίσο του 7 (αποτέλεσμα ελαστογραφίας F2) και σε ασθενείς με συγκεκριμένα συνοδά νοσήματα, σύμφωνα με το Υπουργείο Υγείας.

► Η παραπάνω εξέλιξη αποτελεί αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης μεταξύ του κράτους και της φαρμακοβιομηχανίας και η επιτυχής ολοκλήρωσή της δικαιώνει τις προσπάθειες του

Συλλόγου Ασθενών Ήπατος Ελλάδος «Προμηθέας» προς αυτή την κατεύθυνση, που πίστευε ανέκαθεν ότι και η χώρα μας μπορεί να εφαρμόσει επιτυχημένα παραδείγματα άλλων χωρών της Ευρώπης.

► Η χρονιά που διανύουμε είναι σημείο ορόσημο για την αντιμετώπιση της ηπατίτιδας C, όχι μόνο λόγω της διεύρυνσης της πρόσβασης των ασθενών σε καινοτόμες θεραπείες αλλά και λόγω υιοθέτησης από το Υπουργείο Υγείας του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την αντιμετώπιση της νόσου. Η χώρα μας, έχοντας συστρατευτεί με την Παγκόσμια Στρατηγική του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας με στόχο την εξάλειψη των Ιογενών Ηπατιτίδων μέχρι το 2030, προχώρησε στη σύσταση ενός επίσημου οδηγού, που περιλαμβάνει με σαφήνεια τα βήματα που θα πρέπει να ακολουθηθούν για την επίτευξη του στόχου μας, τα οποία συμπεριλαμβάνουν την πρόληψη και ευαισθητοποίηση του γενικού πληθυσμού αλλά και των ευάλωτων κοινωνικά ομάδων για τη νόσο και τη διεξαγωγή προσυμπτωματικού ελέγχου.

► Σε αυτό το κρίσιμο σημείο έχουν τεθεί οι βάσεις οριστικής αντιμετώπισης της ηπατίτιδας C, αλλά απαιτείται η άμεση εφαρμογή του Εθνικού Σχεδίου Δράσης, ώστε να είμαστε συνεπείς απέναντι στην εθνική μας δέσμευση. Η διεύρυνση των κριτηρίων πρόσβασης στις θεραπείες από μόνη της δεν αρκεί, καθώς παραμένει πολύ υψηλό το ποσοστό ανθρώπων που ζουν με τη νόσο και δεν έχουν διαγνωστεί, ενώ υπάρχει ο κίνδυνος μετάδοσής της εν αγνοία τους. Τώρα περισσότερο από ποτέ χρειάζεται η συστηματική συνεργασία όλων των αρμόδιων φορέων, για άμεση εφαρμογή δομικών αλλαγών, ενεργοποίηση μηχανισμών καταπολέμησης της υποδιάγνωσης και για ανεμπόδιστη πρόσβαση σε εξετάσεις και καινοτόμες θεραπείες με προτεραιότητα τις ευάλωτες κοινωνικά ομάδες. Για αυτό το λόγο καλούμε το Υπουργείο Υγείας να στηρίξει για ακόμα μία φορά τις προσπάθειές μας, με εκστρατείες ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης του κοινού - ομάδας στόχου, προτρέποντάς τους για εξετάσεις και διευκολύνοντας την πρόσβασή τους σε αυτές.

► Σήμερα, η εξάλειψη της ηπατίτιδας C από την Ελλάδα αποτελεί ένα όραμα μακρινό αλλά πιστεύουμε και ελπίζουμε ότι με την τήρηση προϋποθέσεων, όπως υποδεικνύονται στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης, είναι εφικτή. Άλλωστε, όλα τα οράματα που επιτεύχθηκαν, παρόλο που φάνταζαν αδύνατα στην αρχή, χτίστηκαν βήμα προς βήμα μέχρι να θεωρηθούν αυτονόητα. ●

Ο Σύλλογος Ασθενών Ήπατος Ελλάδος «Προμηθέας» ιδρύθηκε και δραστηριοποιείται από το 2012 και είναι ο πρώτος σύλλογος ασθενών με νόσους του ήπατος στην Ελλάδα. Μέσα από την εμπειρία μας ως ασθενείς παρέχουμε υποστήριξη στους ανθρώπους που ζουν με ιογενείς Ηπατίτιδες B και C ή άλλα νοσήματα του ήπατος, καθώς και τεκμηριωμένη πληροφόρηση σε θέματα ηπατιτίδων.
Λ. Αλεξάνδρας 213B, Αμπελόκηποι, 211 0122102, www.helpa-prometheus.gr, helpaprometheus@gmail.com

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ
ΕΤΝΩΤΙΚΟ ΑΣΘΕΝΩΝ ΗΠΑΤΟΣ

Fjällräven

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

Διάλεξε το δικό σου **KANKEN** σακίδιο

▶ Εντυπωσιακά χρώματα, ανθεκτικό και λειτουργικό design με σεβασμό προς το περιβάλλον, αυτά είναι τα χαρακτηριστικά του **Kånken backpack**. Το πιο εμβληματικό προϊόν του σουηδικού outdoor brand Fjällräven (προφέρεται *φγιαλράβεν*). Το σακίδιο Kånken κυκλοφόρησε το 1978 ειδικά για τους σουηδούς μαθητές, αγαπήθηκε όμως τόσο πολύ από παιδιά και ενήλικες σε

όλο τον κόσμο που κατάφερε να γίνει ένα κλασικό διαχρονικό κομμάτι σκανδιναβικής αισθητικής. Είναι άλλωστε και επισήμως αναγνωρισμένο από το Swedish Society of Crafts and Design ως έργο τέχνης. Πα την πόλη, το βουνό, το ταξίδι ή την περιπέτεια γενικότερα, με σήμα την κόκκινη αρκτική αλεπού. Σε πολλά μεγέθη και άπειρα χρώματα. Διάλεξε το Kånken σου, θα το έχεις μια ζωή.

☛ Fjällräven, 2103230870 για σημεία διανομής, ηλεκτρονικά σχέδια θα βρεις στα καταστήματα Alramago Pro και Attica

HONDOS CENTER

Δροσερό και ακαταμάχητο θηλυκό και πουδρέ. Το νέο άρωμα Scandal του Jean Paul Gaultier με νότες από μέλι, γαρβένια και σανγκουίνι είναι σκέτο σκάνδαλο.

GRECIAN CHIC

Μεταξωτό μαντίλι pocket square €60

TOMS

Γυαλιά πλίου με ντεγκραντέ φακό €140

VANS

Vans Sk8-Hi black/white €80

SWATCH

Ρολόι χειρός με ηλεκτρονική οθόνη €95

LIBERTA

Σκουλαρίκια ear cuff €48, wedge earring €94 και τα δύο από ασήμι 925

PUBLIC

Φορητός εκτυπωτής φωτογραφιών

HONDOS CENTER CAFÉ-RESTAURANT

Θέλεις ένα ευχάριστο διάλειμμα από τις αγορές σου; Στα εστιατόρια που λειτουργούν στα Hondos Center (συνήθως στον τελευταίο όροφο) μαγειρεύουν ολόφρεσκα φαγητά σε πολύ προσιτές τιμές. Μπορείς ακόμα να πάρεις το ρόφημά σου σε μία υπέροχη ζεστή ατμόσφαιρα. www.hondoscenter.com

SCHOTT

Μπουφάν με δερμάτινα μανίκια και patches €499

MERRELL

Αθλητικό παπούτσι €179

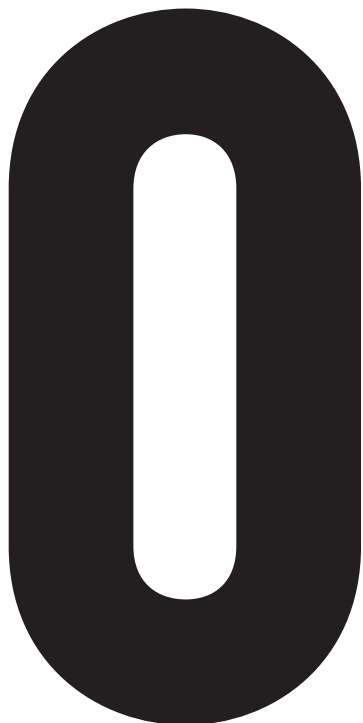
SPRINGFIELD

Βαμβακερό πουκάμισο €29,99

ADIDAS

David Beckham Accelerator Firm Ground Boots €349,95

«Όλα ξεκίνησαν με ένα νήμα και ένα βελονάκι» λέει με σχεδόν παιδικό ενθουσιασμό η **Κατερίνα Λιβανού**, η ιδιοκτήτρια και εμπνεύστρια του Handibrand, ενός ιδιαίτερου χώρου στον οποίο κατά κύριο λόγο μπορείς να βρεις τα πάντα για τη χειροποίητη τσάντα, αλλά και να παρακολουθήσεις σεμινάρια κατασκευής χειροποίητης τσάντας εντελώς δωρεάν. Το μόνο που χρειάζεται είναι να αγοράσεις τα υλικά που θα σου χρειαστούν.

Το Handibrand ξεκίνησε πριν από 6 χρόνια στο Ρέθυμνο, όπου βρίσκονταν η Κατερίνα με την οικογένειά της σε μία απόπειρα αποκέντρωσης. Η ίδια, δουλεύοντας για χρόνια στη διοίκηση επιχειρήσεων σε

Στην Καλλιθέα μαθαίνεις να πλέκεις τη δική σου τσάντα εντελώς δωρεάν

Αγοράζοντας μόνο τα υλικά που θα χρειαστείς, η **Κατερίνα Λιβανού** του Handibrand, σου διδάσκει τα πάντα για τη χειροποίητη τσάντα.

Της ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

γραφεία μεγάλων εταιρειών, άρχισε να νιώθει ότι καταπιέζεται. «Ξεκίνησα το πλέξιμο, για να μη τρελαθώ και πάρα πολύ γρήγορα έγινε κάτι πολύ εξειδικευμένο. Μεταποιούσα ακόμα και τις δικές μου τσάντες και σιγά-σιγά ένιωσα πως όλο αυτό θέλω να το μοιραστώ. Η λατρεία μου για την τσάντα μετουσιώθηκε μέσα σε 6 μήνες σε κανονική δουλειά. Στην αρχή κανείς δεν με πίστεψε κι όμως μέσα σε ένα εξάμηνο βρισκόμουν στην Αθήνα για να παραδώσω το πρώτο μου σεμινάριο,

το οποίο είχε και πολύ μεγάλη συμμετοχή».

Το νήμα του Handibrand ξετυλίχτηκε πάρα πολύ γρήγορα και η Κατερίνα βρέθηκε ξαφνικά από μόνη με το βελονάκι της, να πλαισιώνεται από μία μεγάλη ομάδα. Πλέον διατηρεί τον πολυώροπο της και στο Ρέθυμνο –όπου ξεκίνησαν όλα– αλλά και στην Καλλιθέα, στην οδό Φιλαρέτου. Όποια ώρα και να περάσεις έξω από το Handibrand θα δεις πολλές γυναίκες να περιτριγυρίζουν την ίδια και τις υπαλλήλους της, να τις βομβαρδίζουν με ερωτήσεις και να διαλέγουν χρώματα στα νήματα και άλλα υλικά για φτιαξουν τη δική τους τσάντα.

«Τα πατρόν σχεδιάζονται όλα από εμάς και πολλές τις σχεδιάζω εγώ προσωπικά. Δοκιμάζω συνεχώς υλικά και, αν μου αρέσουν, αν δω ότι είναι ποιοτικά και εύχρηστα, τότε θα τα προμηθεύσω και στις μαθήτριές μου. Αν κάτι δεν το βρω όπως το θέλω, το σχεδιάζουμε εμείς, έτσι πολλά από τα υλικά που βρίσκει κανείς εδώ είναι δική μας παραγωγή. Θέλω το αποτέλεσμα να είναι μια "τσαντάρα", τίποτα λιγότερο!» λέει αδιαπραγμάτευτα η Κατερίνα. «Μέσα από πολλή έρευνα, δουλειά και ταξίδια ανακάλυψα τρόπους έτσι ώστε να μπορεί κανείς να κατασκευάσει μία τσάντα πάρα πολύ εύκολα, ακόμα και μόνος του στο σπίτι. Είναι όλα έτσι δομημένα που δεν χρειάζονται ούτε μηχανές ραψίματος, ούτε τίποτα».

Όσο μιλάμε με την Κατερίνα, καταφτάνουν οι πρώτες μαθήτριες του απογευματινού σεμιναρίου. Πολλές είναι εκείνες που έρχονται από μακρινές περιοχές της Αττικής, αλλά και από την επαρχία. Τα workshops του Handibrand παραδίδονται από Δευτέρα έως Σάββατο. Όλες οι κοπέλες ομόφωνα δηλώνουν ότι είναι η πιο αγχολυτική ασχολία που ξεκίνησαν ποτέ. «Είναι πραγματική ψυχοθεραπεία». Η Κατερίνα μάς διαβεβαιώνει ότι ένας αρχάριος, κάποιος που δεν έχει ξαναπιάσει βελονάκι στη ζωή του, μπορεί να κατασκευάσει τη δική του τσάντα μέσα σε 3 μόλις μαθήματα. Οι μαθήτριες γύρω μας το επιβεβαιώνουν. Το κόστος των υλικών ξεκινά από 20 ευρώ και δεν ξεπερνάει εύκολα τα 50, όσο δηλαδή θα κόστιζε και μία καλή τσάντα σε ένα κατάστημα. Αυτή εδώ όμως θα έχει τον προσωπικό σου κόπο, θα είναι μία αυθεντική, δική σου δημιουργία, χρηστική και φτιαγμένη με ανθεκτικά υλικά.

Μάθε περισσότερα για τα σεμινάρια του Handibrand εδώ: <https://handibrand.gr/index.php>

— INFO —

Handibrand, Φιλαρέτου 70,
Καλλιθέα & Τσουδερών 15,
Παλιά Πόλη, Ρέθυμνο

CITYGUIDE

Fool for love

Ο **Γιώργος Οικονόμου** γνωρίζει πολύ καλά πώς να πυροδοτήσει το πάθος των δύο ηρώων στο έργο του Σαμ Σέπαρντ

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

INFO

«Fool for love» του Σαμ Σέπαρντ.
 Σκην.: Γιώργος Οικονόμου,
 Πρωταγωνιστούν: Γιώργος Κέντρος,
 Τζένη Θεωνά, Γιωργίς Τσαμπουράκης,
 Βασίλης Παλαιολόγος.
 Από 17/11, Θέατρο Άλμα (Β' Σκηνή),
 Αγίου Κων/νου & Ακομινάτου 15 - 17,
 Αθήνα, 2105220100

ΦΩΤΟ: ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΣΤΑΦΥΛΙΔΟΥ

Ο Γιώργος Οικονόμου είναι ο ορισμός του χαμπλού προφίλ. Ενώ στο βιογραφικό του μετράς πάρα πολλές σκηνοθεσίες στο θέατρο και στην τηλεόραση εδώ και στην Αγγλία, διαβάσεις για τις σπουδές του στην Οξφόρδη, αλλά και στο Bristol Old Vic Theatre School, όπου και διδάξε υποκριτική κινηματογράφου, σπάνια μιλάει και όταν το κάνει, δεν το κάνει με τους όρους της σόου μπιζ. Δεν πουλάει τη φιλία του με τον Ντάνιελ Ντέι-Λιούις ή την προσωπική του ζωή (παντρεμένος με την Αντιγόνη Αμανίτου). Είναι ουσιαστικός και καιρός με βαθιά γνώση της τέχνης του, που την περνάει χωρίς καμία έπαυση. Έχει όμως και ένα επιπλέον μεγάλο προτέρημα. Έχει ωραίο διαβρωτικό χιούμορ. Ξεκινήσαμε μιλώντας για το κάπνισμα, γιατί γκρίνιαζα που δεν μπορώ να το κόψω, και ο ίδιος έχοντας καταφέρει να παραμείνει έντεκα χρόνια άκαπνος άναψε... τη συζήτηση. «Είχα αρχίσει να καπνίζω από μικρός ελπίζοντας ότι έτσι θα κρύβω την αμχανία μου μπροστά σε κάποια γκόμενα. Ξέρεις, πίστευες ότι έτσι θα φανείς πιο άνδρας – κάτι που φυσικά δεν πετύχαινε πάντα». (Εκείνη τη στιγμή παρεμβαίνει διπλανός θαμώνας-λαθρακουστής για να μοιραστεί κι αυτός μαζί μας τον πόνο του, που αν και με καρδιακό επεισόδιο δεν μπορεί να το κόψει). «Με βοήθησε και το γεγονός ότι ήθελε να κόψει το τσιγάρο και η σύζυγός μου, οπότε το κάναμε ταυτόχρονα. Εντάξει, κοντέψαμε να σφαχτούμε εκείνη την περίοδο, αλλά τελικά γλιτώσαμε. Δεν μπορώ να πω ότι δεν μου λείπει, ειδικά κάποιες πολύ συγκεκριμένες στιγμές».

Οι οποίες είναι; Μου αρέσει να κάθομαι το βράδυ μόνος, την ώρα που όλοι κοιμούνται, και να βάζω ένα ποτήρι κρασί, να διαβάζω και να ακούω μουσική.

Τι είδους; Ροκ, τζαζ και κλασική. Όταν έχω πολύ καλή διάθεση ακούω πολύ δυνατά ροκ –οκ, έχω σκνωθεί κάποιες φορές και χορεύω μόνος μου–, είμαι δε από αυτούς που μπορεί να βάλει Τζίμι Χέντριξ για να κοιμηθεί! Σε ήπια διάθεση ακούω κλασική και όταν δεν νιώθω τελείως βλαξ τρελαίνομαι για την τζαζ.

Και οι σκηνοθεσίες σας ακολουθούν μια μουσική; Ακριβώς. Η σκηνοθετική μου φόρμα είναι μουσική παρά εικαστική. Μερικές φορές μιλάω στους ηθοποιούς με μουσικούς όρους και με κοιτάζουν πολύ περίεργα. Το «Fool for love», που ανεβάζω τώρα, ομολογώ με ταλαιπώρησε. Ενώ έχει μια πολύ «κάντρι» αφήγηση –ανοίγει μάλιστα και κλείνει με ένα τραγούδι του Μελ Χάγκαρντ–, εγώ φλερτάρω με ιδέες σύγχρονης κλασικής μουσικής. Νιώθω ότι η «κακοφωνία»

της ταιριάζει. Όπως βρίσκω και πως η ατμόσφαιρα της μουσικής των Radiohead ταιριάζει εδώ.

Σκεφτήκατε να το ανεβάσετε πριν ή μετά το θάνατο του Σαμ Σέπάρντ; Από πριν. Ευτυχώς υπάρχει και η σχετική ανακοίνωση άρα κανείς δεν θα μπορούσε να με κατηγορήσει για τυμβωρυχία. (γέλια)

Το έργο αυτό θα μπορούσε να μεταφερθεί σε ελληνική συνοικία; Φυσικά, και ίσως θα είχε ενδιαφέρον, γιατί είναι ένα ρεαλιστικό, ερωτικό και βιωματικό έργο, αλλά εγώ δεν θα μπορούσα να το κάνω.

Στην απόφασή σας να ασχοληθείτε μαζί του κρύβεται κάποια βιωματική εμπειρία; Καμία. Με ενδιαφέρει πολύ ο τρόπος που διαπραγματεύεται το θέμα της οικογένειας ή αυτό της πάλης μεταξύ της ελευθερίας και του δεν μπορώ να ζήσω χωρίς εσένα. Το ότι έχει χαρακτήρες που μπορούν να ξεπεράσουν τα όρια αφού δεν έχουν τίποτα να χάσουν. Αρα διαχειρίζονται τα πάθη τους με έναν απόλυτο τρόπο. Από την άλλη, δεν αποκλείω ότι μπορεί ένας μικροαστός ή ένας αστός να καταλήξει όπως οι χαρακτήρες του έργου εξαιτίας ενός πάθους.

Τι σας ταλαιπώρησε περισσότερο στο έργο; Ο ρεαλισμός του. Αυτός σου στερεί την ευκαιρία να κρυφτείς πίσω από κανόνες. Αν ανεβάσεις ένα έργο του Σέξπιρ, μπορείς για παράδειγμα να πεις ότι θα τον ανεβάσεις εξπρεσιονιστικά, ή τέλος πάντων όπως αντιλαμβάνεσαι εσύ τον εξπρεσιονισμό. Θα πάρεις τους αισθητικούς κανόνες του και θα προχωρήσεις, κρυμμένος πίσω από το φορμαλισμό του. Στο ρεαλισμό όμως είσαι τελείως εκτεθειμένος. Έχεις να διαχειριστείς μόνο το τι είναι αληθινό.

Ωραίο είναι να δούμε και μια παράσταση που δεν πάσχει από «σκηνοθετίτιδα». Στη διάρκεια των προβών έβγαίναν ενδιαφέροντα πράγματα, αλλά τα έβλεπα ως δείγμα αυτού που περιγράφετε. Εδώ ο σκηνοθέτης πρέπει να είναι αόρατος. Σαν να μην υπήρξε. Στο ρεαλισμό το

ωραίο είναι αυτό που θα δεις να μη μοιάζει επεξεργασμένο.

Πώς καταλήξατε στην Τζένη Θεωνά; Είναι μια καλή ηθοποιός αλλά στα μάτια μου είναι κόντρα κάστινγκ. Αλήθεια είναι αυτό που λέτε. Όμως εδώ είναι η πρόκληση. Θεωρώ ότι η Τζένη έχει τα κρυφά δεδομένα του χαρακτήρα και από εκεί και πέρα μπόρεσε να δουλέψει τα υπόλοιπα για ένα πολύ ενδιαφέρον αποτέλεσμα.

Αν αναγνωρίσουμε στη σκηνοθεσία σας μια κινηματογραφική οπτική, λόγω και της σχέσης σας με το άλλο μέσο, θα σας ενοχλήσει; Καθόλου. Όμως πολλές φορές όλα αυτά τα έχουμε μπερδεμένα στο μυαλό μας. Βλέπεις μια παράσταση με μικρές ανολοκλήρωτες σκηνές, ένα περίεργο «μοντάζ», και λες αυτή η παράσταση έχει κινηματογραφική αισθητική. Μα αυτό είναι ο Μπρεχτ ή ο Σέξπιρ – δεν είναι σινεμά! Η μόνη μεγάλη διαφορά των δύο αυτών μέσων για μένα είναι ότι στον κινηματογράφο και να μην είσαι καλός ηθοποιός, ο σκηνοθέτης μπορεί να σου κλέψει πέντε καλές στιγμές ώστε το αποτέλεσμα να χαρακτηριστεί φοβερό. Στο θέατρο αυτό δεν ισχύει. Αν μιλήσουμε με αθλητικούς όρους ο σκηνοθέτης του θεάτρου θυμίζει τον προπονητή του ποδοσφαίρου που έχει στη διάθεσή του μόνο τρεις αλλαγές, ενώ του σινεμά μοιάζει στον προπονητή του μπάσκετ που μπορεί να κάνει τάιμ άουτ, να αλλάξει παίκτες κ.λπ.

Φτάνει ποτέ ο χρόνος για πρόβες; Γενικά κάνουμε πάρα πολύ χρόνο πρόβες στην Ελλάδα. Αν στην Αμερική ή στην Αγγλία πεις ότι κάνεις δύο μήνες πρόβες με ένα μη πολυεπίπεδο έργο θα απορήσουν. Βέβαια εκεί έχουν άλλη μέθοδο δουλειάς. Οι ηθοποιοί από την πρώτη ημέρα γνωρίζουν τα λόγια τους και δεν αναζητούν με μανία το τι συμβαίνει κάτω από την ιστορία, τα γιατί και τα πώς. Δεν την απορρίπτω αυτή την ανάγκη, αρκεί να μη γίνεται από κεκτημένη ταχύτητα ή από στίλ και όχι από πραγματική ανάγκη. Νομίζω όλα είναι θέμα κουλτούρας και δραματικών σχολών. Εδώ βρίσκεις ηθοποιούς να διδάσκουν και όχι επαγγελματίες δασκάλους

υποκριτικής. Κάπου καταλήγει όλο αυτό. Βέβαια συμβαίνει και το άλλο στην Ελλάδα. Συνήθως οι ηθοποιοί δεν πληρώνονται στις πρόβες. Οπότε πρέπει ταυτόχρονα να κάνουν και άλλες δουλειές. Από σίριαλ ή δεν ξέρω τι άλλο. Αυτό πρέπει να το σεβαστείς και έτσι οι πρόβες μπορούν να πάρουν περισσότερο απ' ό,τι πρέπει χρόνο.

Στην Αγγλία πόσες εβδομάδες κάνατε πρόβες; Τρεις με τέσσερις εβδομάδες. Δεν μπορώ όμως να μην επιστημάνω ότι και εξαιτίας αυτού, το αγγλικό θέατρο υποκριτικά πέρασε μία περίοδο όπου έβλεπες να παίζουν Τσέχοφ όπως παίζουν ελισαβετιανό έργο. Πατι αυτό ήξεραν πολύ καλά. Το διέσωσαν κάποιες μεμονωμένες περιπτώσεις ηθοποιών.

Συνηθίζουμε να αναγνωρίζουμε ότι υπάρχει μια σχολή στην ερμηνεία των αγγλικών ηθοποιών. Στην Ελλάδα υπάρχει κάτι ανάλογο; Κάποτε υπήρξαν σχολές. Θυμάμαι ήμουν είκοσι τεσσάρων χρονών όταν κορόιδα του ύψους του Ροντάρντ μπροστά στον Χορν. Ο Χορν με είχε μαλώσει και άρχισε να μου ερμηνεύει με «ρονητρικό» τρόπο. Τότε κατάλαβα πόσο λάθος ήμουν και ότι αυτός ο μπαγάσας ο Ροντάρντ έκανε σπουδαία δουλειά. Ο Κουν έκανε σχολή και ίσως αργότερα ο Βογιατζής. Τώρα πλέον δεν υπάρχουν σχολές και δεν το θεωρώ αναγκαστικά και κακό. Επίσης κάτι άλλο που αξίζει να δούμε είναι το αν και πόσο σπουδαίοι άνθρωποι του θεάτρου άφησαν το ίδιο καλούς ή καλύτερους συνεχιστές από αυτούς. Βλέπεις να το έχουν παλέψει διάφοροι να χρηστούν διάδοχοι, αλλά είναι; Νομίζω φταίει και το ταμπεραμέντο του Έλληνα. Σαν να φοβόμαστε μην εμφανιστεί ο πατροκτόνος διάδοχος.

Αφήνοντας στην άκρη το γεγονός ότι τα αγγλικά είναι μια διεθνής γλώσσα, άρα και είναι πιο εύκολο να καθιερωθεί το αγγλικό θέατρο, τι είναι αυτό που το ξεχωρίζει περισσότερο; Οι συγγραφείς και ότι το θέατρο έσκυψε πάνω τους και «πάλεψε» με τα κείμενά τους. Αμερικάνοι και Άγγλοι κατευθύνουν τις επιχορηγήσεις στη συγγραφή. Επιπλέον στην αγγλική κοινωνία το θέατρο κάλυπτε και καλύπτει την ποιητική αλλά και μια κοινωνική ανάγκη. Ανέκαθεν ήταν ο πιο αταξικός χώρος σε μια κοινωνία δομημένη στη λογική των τάξεων. Όλα δε τα κοινωνικά, πολιτικά και πολιτιστικά γεγονότα περνούσαν και περνούν μέσα από το θέατρο. Εδώ δεν συνέβη αυτό.

Γιατί; Νομίζω γιατί δεν έχουμε καταφέρει ποτέ να αντιληφθούμε το περιβάλλον μας και να το χρησιμοποιήσουμε δημιουργικά. Ακόμη και «Η αυλή των θαυμάτων» για μένα είναι μια κατασκευή – εξαιρετική, αλλά κατασκευή. Πάντως από ένα σημείο και μετά το μόνο που μας ενδιέφερε εδώ ήταν ο φορμαλισμός – το «πείραγμα» ως ζητούμενο και όχι ως ανάγκη. **Α**

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Happy end***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μίκαελ Χάνεκε ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ιζαμπέλ Ιπέρ, Ζαν-Λουί Τρεντινιάν, Ματιέ Κασοβίτς, Τόμπι Τζόουνς

Μια μεγαλοαστική οικογένεια στο Καλέ δυσκολεύεται να βρει την παλιά ηρεμία της. Ένα εργατικό ατύχημα στην κατασκευαστική επιχείρηση της φαμίλιας κι η αδυναμία να βρεθεί ιδανική διάδοχη κατάσταση μετά την αποχώρηση του 85χρονου πάτερ-φαμίλια, σε συνδυασμό με το συνεχώς διογκωμένο προσφυγικό ζήτημα που συντελείται δίπλα τους, είναι θέματα προς άμεση λύση για τα μέλη της οικογένειας των μπουρζουάδων.

Πέντε χρόνια μετά από το «Amour», ο Μίκαελ Χάνεκε επιστρέφει στη μεγάλη οθόνη αλλά δεν ενδιαφέρεται να απλώσει στα καρέ της νέας δουλειάς του τα προφανή και χιλιοειπωμένα σχόλια γύρω από την απατηλή λάμψη της μπουρζουαζίας ή να κάνει τη νέα του ταινία αμειλικτο κατήγορο της υποκρισίας και του απάνθρωπου κυνισμού της εν λόγω τάξης. Με όπλο του και πάλι, όπως στο «Βίντεο του Μπέρνι» ή το «Κρυμμένος», τη βιντεοσκοπημένη «αλήθεια» (η βενιαμίν της φαμίλιας κινηματογραφεί όσα της κάνουν εντύπωση) επιχειρεί να κάνει μια εγκεφαλική σάτιρα της οικογένειας των Λοράν και όλων όσων αντιπροσωπεύει. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πίσω από τα κομψά κοστούμια, τη λάμψη της πλούσιας ζωής και τον αέρα ανωτερότητας κρύβεται η επιφανειακή, ρηχή βεβαιότητα ενός μικρόκοσμου όπου το χρήμα δίνει νόημα στην ύπαρξή τους. Η αποσπασματική, ελλειπτική δομή της αφήγησης σκιαγραφεί τα βασικά γεγονότα της πλοκής με σαφή ειρωνική διάθεση. Η ελαφρότητα με την οποία με μπαμπεσιά πασπαλίζει τα δρώμενα ο αυστριακός δημιουργός έχει διττή σημασία: από τη μια περιγράφει την καθημερινότητα δύο κόσμων που παρότι σπάνια συναντώνται, αλληλοεπηρεάζονται άμεσα – δεν είναι τυχαίο το συμβάν της απόπειρας να βάλει τέρμα στη ζωή του ο πατριάρχης με την «εξαγορά» κάποιων αναξιόπαθων – κι από την άλλη απογυμνώνει τη «δύναμη» της κυρίαρχης φαμίλιας με τρόπο απολαυστικά κωμικοτραγικό. Κι αν το χάπι εντ δεν έρθει ποτέ σε αυτή ιστορία, τούτο δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν μερικές εξαιρέτα κινηματογραφημένες στιγμές ανάτασης αλλά και ευφορίας. Ο προσανατολισμός του Χάνεκε προς την απομυθοποίηση – και την αποδόμηση – της προαιώνιας δύναμης των Λοράν είναι συνώνυμη με τα αποκαλυπτήρια της ψευτικής εικόνας τους. Η προβολή μιας φρίκης, σιωπηλά προνομακτικής και αφόρητα ανυπόφορης, είναι απλώς σοκαριστική. Η ερμηνεία της Ιζαμπέλ Ιπέρ είναι υψηλού επιπέδου, ενώ ο Ζαν-Λουί Τρεντινιάν «παίζει» με τη βεβαιότητα του σοφού ηθοποιού που έχει ζήσει τα πάντα κι είναι έτοιμος να αποτραβηχτεί οριστικά από τη σκηνή.

ΑΚΟΜΗ

»»» Το «Lines» (") του Βασίλη Μαζωμένου είναι ένα αφηγηματικά στέρεο και συγκινητικό δράμα γύρω από την ελληνική οικονομικοκοινωνική κρίση με θέμα τις χιλιάδες αυτοκτονίες γύρω από επτά διαφορετικές ιστορίες και πρωταγωνιστές τους Θέμη Πάνου, Άννα Καλαϊτζίδου, Τάσο Νούσια κ.ά. »»» Το «Stronger: Με τη δύναμη της ζωής» (") περιγράφει την

πραγματική ιστορία ενός νεαρού άντρα που έμεινε ανάπηρος ύστερα από την τρομοκρατική επίθεση στο μαραθώνιο της Βοστώνης και σηματοδοτείται από τη γενναία ερμηνεία του Τζέικ Τζίλεγαλ. »»» Άλλο ένα animation με τίτλο «Επικίνδυνες ψαρικές αποστολές» και ήρωες πρωταγωνιστές του υδάτινου στοιχείου από τους οποίους ξεχωρίζει ένας μικρός καρχαρίας με το όνομα Παπ.

- * ΑΔΙΑΦΟΡΗ
- ** ΜΕΤΡΙΑ
- *** ΚΑΛΗ
- **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
- ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Ηρώες από αντίθετους κόσμους

Justice League**

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ζακ Σνάνιντερ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μπεν Άφλεκ, Γκαλ Γκαντότ, Τζέισον Μομόα, Χένρι Καβίλ, Ειμι Ανταμς, Έζρα Μίλερ

Οι Μπάτμαν, Γουόντερ Γουόμαν, Φλας, Σάιμποργκ και Άκουαμαν ενώνουν τις δυνάμεις τους προκειμένου να αντιμετωπίσουν έναν επικίνδυνο εχθρό που σκοπεύει να εξοντώσει την ανθρωπότητα και να αποκτήσει κυρίαρχη θέση δίπλα στους «Νέους Θεούς».

Είναι ξεκάθαρο ότι η ομάδα αυτή δεν είναι «Avengers». Τι κι αν ο Μπάτμαν-Γουέιν επιχειρεί να δώσει ηγετικό ρόλο στην πιο δημοφιλή Γουόντερ Γουόμαν της Γκαλ Γκαντότ. Τούτη η «Justice League» υπολείπεται σε γοητεία και μηρίο της πιο δημοφιλούς και διαχρονικής ομάδας υπερηρώων της Marvel. Παρότι η first class του DC Universe πασχίζει να δείξει ότι κατέχει τα μυστικά της θεαματικής δράσης, δεν διαθέτει ούτε κινηματογραφική φινέτσα, ούτε το χιούμορ του αντίπαλου δέους. Ο Έζρα Μίλερ στο ρόλο του «Φλας» επιχειρεί να σώσει τα κωμικά προσχήματα, αλλά μένει ανυπεράσπιστος από το σοβαροφανές, φλύαρο σενάριο. Κάτι πάει να κάνει ο Σνάνιντερ σε επίπεδο σκηνοθεσίας, αλλά και πάλι η ανομοιογενής ομάδα δεν καταφέρνει να γίνει θεαματική, ενώ με το ζόρι πασχίζει να μη συντριβεί παταγωδώς.

Αρδέννες (THE ARDENNES / D' ARDENNEN)**1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ρόμπιν Προντ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Βινς Βον, Τζένιφερ Κάρπεντερ, Ντον Τζόνσον, Ούντι Κιέρ

Ο Κένι αποφυλακίζεται ύστερα από τέσσερα χρόνια και ξαναμίγει με την οικογένειά του. Ο μικρός αδελφός του Ντέβθα τον βοηθάει να βρει δουλειά αλλά του κρύβει το μεγάλο μυστικό: εδώ και δύο χρόνια είναι ζευγάρι με τη Συλβί, την παλιά φιλενάδα του Κένι.

Κοινωνικό θρίλερ στα χνάρια των πρώτων ταινιών του Ταραντίνο και των Κοέν, με έμφαση στη βία και το μοτίβο της καθαρσης η οποία όμως έρχεται μέσω απρόβλεπτων, σφιχτοδεμένων σκηνών που συνδυάζουν την οικογενειακή τραγωδία με το ερωτικό μελόδραμα. Οι «Αρδέννες» είναι ένα ερκρτικό ντεμπούτο που αποτελεί την επίσημη πρόταση του Βελγίου για το Όσκαρ Καλύτερης Ξενογλωσσικής Ταινίας. Μπορεί πολλά σημεία του σεναρίου να θυμίζουν γνώριμες καταστάσεις από ανάλογα φιλμ, αλλά είναι τόσο έντονη η σκηνοθετική δύναμη και η φρέσκια ματιά του Ρόμπιν Προντ που κάνει την ταινία σκέτη εμπειρία. Ένα ατμοσφαιρικό, θαρραλέο έργο γύρω από τις δεύτερες ευκαιρίες και τη σημασία της κοινωνικής προέλευσης για ήρωες με σπασμένα φτερά, που όμως κάποια στιγμή ονειρεύονται πως μπορούν και πετάνε.

Δεν είμαι ο νέγρος σου (I AM NOT YOUR NEGRO)***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ραούλ Πεκ ΣΕΝΑΡΙΟ: Τζέιμς Μπάλντουιν ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: Μπιλ Ρος, Τέρνερ Ρος, Ανρί Αντεμπονόγιο ΜONTAZ: Αλεξάντρα Στράους

Ντοκιμαντέρ που ανατρέχει στην ιστορία των φυλετικών διακρίσεων κατά τη διάρκεια του περασμένου αιώνα στις ΗΠΑ μέσα από τις αφηγήσεις του συγγραφέα Τζέιμς Μπάλντουιν (1924- 1987).

Οι προσωπικές εμφανίσεις του Μπάλντουιν καθώς και τα αποσπάσματα από κείμενα του τελευταίου βιβλίου «Remember This House» που έμεινε ημιτελής, σηματοδοτούν το ντοκιμαντέρ του Ραούλ Πεκ που προτάθηκε για το Όσκαρ καλύτερου ντοκιμαντέρ και είναι η επιτομή του «black power». Μιλώντας για τους τραγικούς θανάτους των ηγετών του κινήματος για τα πολιτικά δικαιώματα Μάλκομ Ξ, Μάρτιν Λούθερ Κινγκ και Μέντγκαρ Έβερς, ο Μπάλντουιν καταδεικνύει το πώς η εικόνα και η πραγματικότητα των μαύρων στη σημερινή Αμερική είναι κατασκευασμένη και επιβεβλημένη με τρόπο ανατριχιαστικό και αδιαμφισβήτητο.

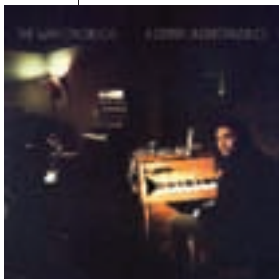
«Ποια είναι η υπερδύναμη που έχεις;» «Είμαι πλούσιος» (Ο Μπρους Γουέιτλ Μπάτμαν στο «Justice League» λέει τα πράγματα με το όνομά τους)

Η δημιουργικότητα χρόνια δεν κοιτά

Για μία ακόμη φορά ένας παλαιμάχος είναι που δίνει μαθήματα για το πώς γίνεται η δουλειά

Four Tet - New Energy

Σαραντάρης πια, με ένα μικρό παιδί, με 9 άλμπουμ στο ενεργητικό του, πολλές συνεργασίες και remix για σπουδαία ονόματα, με παγκόσμια djset, με το χαρακτηρισμό «next big thing» να τον συνοδεύει όταν πρωτοεμφανίστηκε πριν από 20 χρόνια και τον οποίο ποτέ δεν μπόρεσε να δικαιώσει απολύτως, ο Kieran Hebden ήρθε η ώρα να κάνει ταμείο.

Στοχάζεται πάνω στη μουσική του δημιουργία αναζητώντας νέα ενεργειακά πεδία, απλοποιώντας όσα έχει κάνει ως τώρα και δίνοντάς τους μια πιο ώριμη και θετική ενέργεια. Μόνος με ένα λάπτοπ κάνει νέο tuning μουσικής και ζωής και είναι σαν να κοιτάζει το άλμπουμ με τις παλιές φωτογραφίες και να τις απαλλάσσει από κάθε είδους εφέ και επεξεργασία γιατί γνωρίζει πια πως τα ενεργειακά πεδία δουλεύουν καλύτερα όπου υπάρχει απλότητα και φυσικότητα.

The War of Drugs - A Deeper Understanding
Πώς πιστεύαμε πως η ιλαρά είχε εξαφανιστεί και επανεμφανίστηκε... Είχα την εντύπωση πως αυτός ο FM ήχος που

δοξάστηκε στις δεκαετίες του '70 και του '80, όταν ένα μεγάλο μέρος του ροκ έγινε συνώνυμο του λευκού μεσοαστού, συχνά με απεχθή χαρακτηριστικά (σεξιστής, μισάνθρωπος, συντηρητικός) και με συμβολικά πράγματα στην κατοχή του επειδή πίστευε στο σχηματοποιημένο ροκ (Harley στο γκαράζ, φλιπεράκι στο σαλόνι, ανακατασκευασμένη Mustang

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

για να πηγαίνει στη δουλειά), είχε οριστικά εκλείψει, αφού είχε επιτελέσει την όποια ιστορική αναγκαιότητα το γέννησε. Όμως οι The War of Drugs με διαφεύδουν εμφατικά και ανασύρουν από το χρονοντού-

λαπο της ιστορίας την αισθητική και τη φόρμα που γέννησε τους America, τους Eagles, τους Dire Straits, ένα μέρος του λεγόμενου «Ήχου της Καλοφόρνια», ενεργοποιώντας και πάλι το κλισέ περί «ταξιδιάρικου ροκ». Το μόνο ταξίδι που μπορείς να κάνεις με αυτή τη μουσική είναι από τη μία άκρη του καναπέ στην άλλη. Αν όμως δεν έχεις «ιδεολογικό» θέμα με αυτόν τον ήχο, τότε ο Adam Granduciel και οι παρέα του είναι ικανότατοι αναβιωτές του.

The Horrors - V

Το απόλυτο black out... Στο 5ο τους άλμπουμ φανερώνουν απόλυτη αδυναμία να δημιουργήσουν έστω και ένα τραγούδι της προκοπής, να συγκροτήσουν μία σύνθεση που να μη φανερώνει αμνηχανία και δημιουργικό αδιέξοδο. Είναι απορίας άξιο το ότι αυτό το συγκρότημα, που τόσα καλά μας έχει πει στο παρελθόν, βρίσκεται σε αυτή τη θέση και κυρίως πως δεν μπόρεσαν να προστατευθούν από το δημιουργικό αδιέξοδο. Πομπώδεις εκφράσεις, αχρειαστος θόρυβος, μπλιμπλίκια αμνηχανίας, αισθητική σταδίου και ούτε μια μελωδία που να έχει υπόσταση. Δεν λέω... Στον καθένα μπορεί να συμβεί μια περίοδος αντιδημιουργική αλλά δεν την κάνει και δίσκο. (Αν και, τώρα που το ξανασκέφτομαι, είναι μάλλον πολλοί αυτοί που κάνουν το ίδιο.)

Robert Plant - Carry Fire

Η αλήθεια είναι πως τα έχει καταφέρει και καλύτερα στη μετα-Zeppelein σόλο καριέρα του αλλά ακόμη κι όταν δεν αποδίδει τα μέγιστα, ο 70χρονος (πια) Robert Plant είναι ικανός να δημιουργήσει ένα άλμπουμ αισθητικής αξιοπρέπειας. Δουλεμένο στη λεπτομέρεια, με το αγαπημένο του παγανιστικό φολκ ύφος πανταχού παρόν, με τη βαθιά γνώση του παλιού τεχνίτη για το πώς χτίζεται ένα τραγούδι, με στέρεα υλικά μελωδίας και ρυθμού και με την αποφασιστική ερμηνεία του σαν κερσαάκι στην τούρτα, το «Carry Fire» στέκει αυτόφωτο και αυτοτελές σε ένα μουσικό σύμπαν δανείων, δημιουργικής αμνηχανίας, αντιγραφών και σοβαρής έλλειψης μελωδιών.

Οι Χιου Χιου στην Αθήνα

Το avant-rock πείραμα του Jamie Stewart αποκαλύπτεται στη σκηνή του Temple

Ο Αμερικανός Jamie Stewart έχει δύο αδυναμίες. Να περιοδεύει με το σχήμα του Χιου Χιου και να επισκέπτεται τα μουσεία των πόλεων στις πόλεις που ταξιδεύει. Εμπνέεται εξίσου από τα manga, τον David Lynch, τους πίνακες του Goya, τον Maurizio Cattelan, την Kara Walker. Παιζει minimal, experimental, goth, noise, avant-pop. Με την ίδια άνεση. Με λυρισμό, θόρυβο και επιτηδευμένα κακόφωνες μελωδίες. Ιδιαίτερα παραγωγικός δημιουργεί αδιάκοπα νέα concert άλμπουμ, γράφει βιβλία με

haiku, κάνει συμπράξεις, side projects και πραγματοποιεί non stop εκτενή tours σε όλο τον κόσμο. Έγραψε μουσική και για την πρόσφατη ταινία του John Cameron Mitchell «How to Talk to Girls at Parties».

Το 2013 έβγαλε το tribute album «Nina» σαν homage στη σπουδαία Nina Simone, ενώ το 2015 δημιουργήθηκε το «Xiu Xiu Plays the Music of Twin Peaks» κατόπιν παραγγελίας της Queensland Gallery of Modern Art για την έκθεση «David Lynch: Between Two Worlds». Μετά τη ζωντανή εμφάνισή τους οι Χιου Χιου αποφάσισαν να ηχογραφήσουν τις διασκευές στις συνθέσεις του Angelo Badalamenti στο στούντιο. Το 2015 συνεργάστηκαν με το σπουδαίο πειραματιστή Merzbow στο noise άλμπουμ «Merzxiu». Το πιο πρόσφατο άλμπουμ των Χιου Χιου

είναι το «Forget» σε παραγωγή του John Congleton (Blondie, Sigur Ros), του Greg Saunier των Deerhoof και της Angela Seo των Χιου Χιου. Στο άλμπουμ, συμμετέχει ως guest ο μινιμαλιστής συνθέτης Charlemagne Palestine, ο κιθαρίστας των Swans, Kristof Hahn και

ο προσωπικός ήρωας των Χιου Χιου, drag artist Vaginal Davis.

Ενδεικτική των ετερόκλητων επιρροών του Jamie είναι η επερχόμενη κυκλοφορία τους με ένα 7ιντσο single όπου διασκευάζουν το «Sharp Dressed Man» και το «Gimme All Your Lovin'» από το γκρουπ

με τις γενειάδες που τον τρόμαζαν όταν ήταν μικρός. Τους ZZ Top. Σε μια μινιμαλιστική goth cabaret εκδοχή.

Στο πλαίσιο του «Forget» ο Jamie περιοδεύει με την ιαπωνική καταγωγής μουσική με έδρα το Μπρούκλιν, Shayna Dunkelman. Εκτός από μέλος των Χιου Χιου η Dunkelman ανήκει στο ρετρο-φουτουριστικό τρίο των Peptalk με επιρροές από exotica και J-pop, ενώ έχει συνεργαστεί με avant-garde πειραματιστές όπως ο John Zorn.

Temple, Ιάκχου 17, Γκάζι, 6979417274, Έναρξη: 20.30. Είσοδος €14, €17 ταμείο. Προώληση Le Disque Noir (Θεμιστοκλέους 29, Syd Records, Πρωτογένους 13, Ψυρρή, Temple, 11876, Reload Stores, Media Markt, Seven Spots, Ευριπίδης, Viva Kiosks (Συνταγμα & Τεχνόπολις), viva.gr Στις 21 Νοεμβρίου.

ΤΟ SOUNDTRACK ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

B

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

ΛΙΓΟ ΚΑΡΑΤΕ ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΟΠΕΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟ ΧΩΜΕΝΙΑΔΗ

Καθώς η τελευταία συλλογή κειμένων του έχει τίτλο «Όσο πιο πολύ με έδερνε, τόσο πιο πολύ του τραγουδούσα» (Πατάκης)

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Κείμενα. Μικρότερα ή μεγαλύτερα, επίκαιρα ή ανεπίκαιρα, πραγματικά συμβάντα ή απογειωμένες μυθοπλασίες. Ειδικά στο τελευταίο ο Χωμενιάδης είναι μανούλα. Με ένα χαρισματικό τρόπο, είτε γραπτά είτε προφορικά, μπορεί να καταργήσει τα σύνορα μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας – αλλά γιατί να μας νοιάζει; Ακολούθησε την ιστορία και τον ήρωα, αντί να ψάχνεις να βρεις τα κόλλα του συγγραφέα. Αυτό είναι το τάλαντο και η τέχνη του άλλωστε. Να αποπλανεί. Εξήντα τρία στον αριθμό «τεμάχια». Υπό μορφή διηγήματος ή χρονογραφήματος – μεταξύ μας, μέτρηση καμιά δεκαριά τουλάχιστον που θα μπορούσαν να στοιχειοθετήσουν μυθιστόρημα, μα το ρεζουμέ είναι ένα: **στοριτέλιγκ, η τέχνη του. Στοριτέλερ –αφού– κι ο ίδιος.**

Σόρι, αλλά προσπάθησα να αποκωδικοποιήσω, αυθαίρετα ίσως, το «Συλλογική Αυτοβιογραφία». Τι εννοείς; Κάποια στιγμή, το καλοκαίρι που μας πέρασε, άνοιξα το συρτάρι μου (τουτέστιν τα αρχεία του υπολογιστή μου) και διαπίστωσα ότι από το 2009 έχω γράψει καμιά εξακοσαριά κείμενα. Χώρια τα τρία μυθιστορήματα. Τα ξεσκαρτάρισα, άφησα στην άκρη όσα μου φάνηκαν επικαιρικά, συγκυριακά, και κράτησα εξήντα. Τα έδειξα στην εκδότριά μου Άννα Πατάκη. «Πιστεύεις ότι θα αφορούν σήμερα και αύριο και μεθαύριο τους αναγνώστες;» τη ρώτησα. «Αναμφίβολα!» με διαβεβαίωσε. «Πατί να αφορούν;» επέμεινα κάπως δύσπιστα. Ο κύριος λόγος να αφορούν, έδωσα μόνος μου την απάντηση, είναι το προσωπικό στοιχείο στις γραμμές των διηγημάτων, των χρονογραφημάτων, των πορτρέτων να γίνεται συλλογικό. Να βρίσκει μέσα τους όποιος τα διαβάζει κομμάτια του εαυτού του. Στιγμές που και ο ίδιος έζησε, αισθήματα που και ο ίδιος έκανε. Να πρόκειται όχι για τις εξομολογήσεις και τα αποκυήματα της φαντασίας ενός συγγραφέα, αλλά για τα απομνημονεύματα μιας κοινωνίας σε μια συγκεκριμένη ιστορική της φάση. Αποτελεί το παρόν βιβλίο κάτι τέτοιο; Θα αποφασίσουν όσοι το διαβάσουν. Ο τίτλος του πάντως αποτυπώνει μια ψυχική στάση, τη μόνη ψυχική στάση που μπορεί να μας κρατήσει όρθιους στους δύσκολους καιρούς μας. Όσο πιο δυνατά μας δέρνουν, τόσο πιο δυνατά θα τους τραγουδάμε!

Σκέψου σαν μποξέρ, μελετημένα χτυπήματα, κανένας αγώνας δεν κερδίζεται μόνο με γιούργια ή μόνο δυνατή γροθιά. Ποια είναι η τεχνική σου στο ρινγκ της λογοτεχνίας αλλά και της δημοσιογραφίας-χρονογραφίας; Δυσκολεύομαι να μιλήσω για την τεχνική μου, καθώς δεν την έχω σπουδάσει σε κάποια σχολή δημιουργικής γραφής ούτε την έχω συλλάβει θεωρητικά προτού την εφαρμόσω στην πράξη. Τη δοκιμάζω και την εξελίσσω τα τελευταία τριανταπέντε χρόνια –από την εφηβεία μου– γράφο-

ντας ακατάπαστα, σκίζοντας και πετώντας ανενδοίαστα ό,τι κρίνω ως κατώτερο των προσδοκιών μου.

Στον πυρήνα της εργασίας μου –και της προσωπικότητάς μου– βρίσκεται η βαθιά, η ακλόνητη πίστη μου στη δύναμη των λέξεων. Τις αισθάνομαι σαν άτομα ραδιενεργού ουρανίου, που, όταν τοποθετούνται στη σωστή σειρά, η μία πλάι στην άλλη, εκρήγνυνται και απελευθερώνουν τεράστια κύματα ενέργειας. Ένα ποίημα του Σολωμού ή του Καβάφη, ένα διήγημα του Τσέκωφ ή του Δημήτρη Χατζή αποτελούν σωστές ατομικές βόμβες που προκαλούν αλυσιδωτές αντιδράσεις στις ψυχές όσων τα διαβάζουν. Κι αν μη μιλήσουμε για τα μυθιστορήματα-αριστουργήματα που σημαδεύουν, μεταμορφώνουν ολόκληρες γενιές. Πώς θα ήταν η μεταπολεμική Αμερική εάν δεν είχε γραφτεί ο «Φύλακας στη Σίκαλη» του Σάλιντζερ και το «Στο δρόμο» του Κέρουακ; Η λέξη λοιπόν, οι λέξεις...

Πώς μπορείς και γράφεις ακατάπαστα; Θέλω να πω, δεν υπάρχουν μέρες που πρέπει να παραδώσεις μεν, βαριέσαι δε, ή δεν σου βγαίνει; Δεν είναι πολύ αγχωτικό; Πώς το διαχειρίζεσαι; Εξαιτίας –ή μάλλον χάρη– στην οικονομική κρίση, έγινα αυτός που πάντα φιλοδοξούσα.

Ένας ακάματος εργάτης της γραφής, ο οποίος δεν γνωρίζει Κυριακή και σχόλη. Τι θα πει «δεν έχω κέφι», «δεν έχω έμπνευση», «με τρώει το κεφάλι μου, με πονάει η κοιλιά μου»; Οι ηθοποιοί, που οφείλουν κάθε βράδυ να δίνουν τον καλύτερο εαυτό τους στη σκηνή, καταδέχονται τέτοιες δικαιολογίες; Η ανάγκη του βιοπορισμού είναι ο καλύτερος μοχλός της δημιουργικότητας. Κάθεσαι εμπρός στο κομπιούτερ σου και ξεκινάς να εργάζεσαι. Και ανακαλύπτεις –ω του θαύματος!– ότι η έμπνευση βρίσκεται πάντα εκεί, σε περιμένει στο πληκτρολόγιο. Αρκεί να είσαι κι εσύ διατεθειμένος να στύψεις το μυαλό και την καρδιά σου.

Πάντα με εντυπωσίαζε αυτή η δεινή ακροβασία σου: από το προσωπικό ως εκδιήγηση-ανάμνηση στιγμών καλών ή κακών, δημόσιο δηλαδή και τολμηρό ξεγύμνωμα της ζωής σου, έως το πολιτικό, όπου δημοσιολογείς περί παντός συμβαινόντος. Ρισκάρεις μια συνεχή έκθεση, σε μια χώρα όπου κυριαρχούν τα στρατόπεδα των μεν και των δε. Αντί να επιτελείς δημόσιες σχέσεις και «καλοσύνη» προς όλους, γίνεσαι ενοχλητικός και «κακός» για μεγάλη μερίδα κόσμου. Ποτέ δεν επιθύμησα να είμαι γλυκούλης, επί της ουσίας ανώδυνος, να χαϊδεύω κεφαλάκια και να γαργαλώ πατουσίτσες. Ανέκαθεν περιδιάβαινα στο δημόσιο χώρο, στην Αγορά, και έλεγα ευθαρσώς την άποψή μου για το όποιο κοινό δράμα. Γιατί; Διότι απλούστατα, εάν κατάπινα τα λόγια μου, θα έσκαγα. Το εκτίθεσθαι, το συγκρούε-

σθαι –με επιχειρήματα ασφαλώς και με κανόνες– αποτελεί όρο της ύπαρξής μου. Το στρατεύεσθαι αντιθέτως δεν μου ταιριάζει διόλου. Πόσω δε μάλλον το νταραβερίζεσθαι και το ποζάρειν ωραιοπαθώς επί φόντου ουδετέρου.

Πλήρωσα την έκθεσή μου; Ασφαλώς. Συγκέντρωσα πολλές αντιπάθειες, έφραγα τόνους κοπριάς στη μούρη από το κίνημα, κυρίως, του «Ψόφα!». Κέρδισα ωστόσο και μεγάλες, δοκιμασμένες στα δύσκολα, αγάπες.

Τον τελευταίο καιρό, οι γωνίες μου έχουν –μου λένε– κάπως λειανθεί. Δεν πρόκειται για επιλογή συμφέροντος. Ο χρόνος μας μαλακώνει, μας κάνει πιο αγαπητικούς. Συν το συμπέρασμα, που γίνεται πρόταγμα, ότι είτε όλοι μαζί θα προχωρήσουμε μπροστά είτε όλοι μας θα καθλωθούμε σε μια εμφύλια, δηλητηριώδη, άγονη κατάσταση μίσους ή τουλάχιστον απόλυτης δυσπιστίας.

Τι χρειάζεται κατ' αρχήν για να ανταμώσεις με μια ιστορία, κι έπειτα πόσος χρόνος χρειάζεται για την έκλαμψή της, την πεποίθηση πως, ναι, θα τη φωτίσω και θα την περάσω στο χαρτί; Σίγουρα θα υπάρχει – έχεις κι εδώ μια μέθοδο. Σημειώσεις, στοκ μέχρι να

ωριμάσει η έξαψη της στιγμής; Η τσακ μπαμ, αμέσως τη βλέπεις και την αρπάζεις από τα κέρατα; Όλα συμβαίνουν. Πότε σου χαρίζεται μια έμπνευση, μια αστραφτερή ιδέα, και τα πλήκτρα πιάνουν φωτιά (συχνά, βεβαίως, μόλις αντικρίξεις το κείμενό σου ολοκληρωμένο, αντιλαμβάνεσαι ότι «άνθρακες ο θησαυρός») και πότε τα έργα, μικρά ή μεγάλα, εγκαυματούν επί χρόνια.

Το «Νεαρό άσπρο ελάφι» αναπτυσσόταν στα έγκατά μου από τις αρχές της δεκαετίας του '90, όταν είχα ακούσει για την περίπτωση μιας κοπέλας που έπαθε αυτοκινητιστικό και έμεινε σε κώμα –σαν την Ωραία Κοιμωμένη– για μία πενταετία. Με είχε κεντρίσει η ιστορία της, δεν ήξερα ωστόσο πώς να τη γράψω, πώς να τη νοηματοδοτήσω... Βρήκα τον τρόπο και τον δρόμο –ως εκ θαύματος– το 2015.

Τώρα κλωθογυρνάει μέσα μου ένα ευτράπελο, αστείο μυθιστόρημα με παπάδες. Όταν τελειώσω αυτό το οποίο παθιασμένα γράφω, τον «Φοίνικα» –που θέλω να είναι το βιβλίο της ζωής μου– ίσως να εγκύψω στα ράσα...

Γράφεις: «Το ελληνικό καλοκαίρι μού φαινόταν ανέκαθεν ο μοναδικός ακατάλυτος νόμος μας. Η άσπρη πέτρα ξέξασπρη που φωτίζει τον κόσμο και καταργεί τους λεκέδες του». Αλλά έρχεται άλλο ένα βαρομετρικό χαμηλό, οπότε και τσιτάρω μισό Σαββόπουλο, για να συμπληρώσεις κατά βούληση: «Τον χειμώνα τούτο άμα τον πηδήξουμε...» Κι εγώ, αφού είσαι τέτοιος, σε παραπέμπω στον Μητροπάνο. «Καλοκαίρια και χειμώνες περιμένω να φανείς...» **A**

Η 7η και τελευταία (!) μέρα στην εφιαθτική εβδομάδα της Φρίντα Κλάιν. Το μήνυμα του δολοφόνου, είναι απόλυτα ξεκάθαρο: είσαι δική μου.

Μια συγκλονιστική σειρά θρίλερ που έχει ήδη καθηλώσει τους αναγνώστες με την υπογραφή των Nicci French!

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Για on-line παραγγελίες www.dioptra.gr

Διόπτρα
www.dioptra.gr

Facebook, Twitter, Instagram, YouTube
Βρείτε μας!

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελάς

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πελιβαλιδής

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσιράς

Αρχισυντάκτης
Δημήτρης Μαστρογιαννίτης

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης: Δήμητρα Γκρους

Διαχείριση Web Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr
Αρχισυντάξια Web
Δημήτρης Αθανασιάδης

Συντακτική ομάδα: Δ. Αλικάκος, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελάς, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Φ. Δημητριάδης, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπούλακη, Κ. Καϊμάκης, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Μ. Μαρμαρά, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένης, Κ. Νιαμοντάκη, Ευτ. Παλληκάρης, Κ. Παναγοπούλου, Η. Παρτσουλάκη, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ. Ρήγος, Ε. Συναδινού, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Λ. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφίες Θεοδωρή Μπαργιώτας,
Β. Γκογκτζιάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός,
Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης,
Βαγγέλης Τάσης, Γιάννης Οικονόμου

Group Advertising Manager
Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr

Υπεύθυνη Direct Market Βούλα Καραβαγγέλη
Direct Market Θεοδώρα Θεμελή, Ρούλα Μαντή,
Κωνσταντίνα Τριανταφύλλου
Υποδοχή Διαφήμισης Μαρία Αυγερινού
marketing@athensvoice.gr
Ροή Διαφήμισης Web Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη,
Μαρία Καραχοντζή, Γιώργος Άνθος

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617.369
Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής,
μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα:
210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική,

ATHENS!

η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης
με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο,
χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

Red Bull BC One 2017

Τι συνέβη στον Παγκόσμιο Τελικό του φημισμένου διαγωνισμού breaking; Ταξιδέψαμε στο Άμστερνταμ και μάθαμε

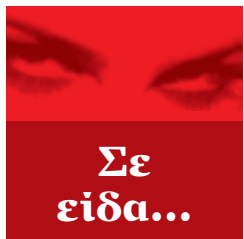
Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Ηooray όπως ζήτω. Με μότο «Hooray to the Champion», το 14ο Red Bull BC One συγκέντρωσε περισσότερους από 3.000 ανθρώπους στο Westergasfabriek του Άμστερνταμ, από τις 2 έως τις 4 Νοεμβρίου, που είδαν με τα μάτια τους τι μπορούν να κάνουν τα καλύτερα b-boys και b-girls του πλανήτη. Μοναδικά moves, εκπληκτικό hip hop, εμπνευσμένο DJing και όμορφο emceeing, breaking στο ρυθμό του beat, workshops με ώρες προπόνησης για εκείνα τα καθοριστικά δευτερόλεπτα που αναδεικνύουν τους καλύτερους. Εκεί που βρέθηκε και ο Χρήστος Ντέντης, γνωστός ως One1, εκπροσωπώντας την Ελλάδα στο Red Bull BC One-Last Cypher. Οι παγκόσμιοι πρωταθλητές Issei (2016), Menno (2014) και Wing (2008) αναμετρήθηκαν με άλλα 13 b-boys και για πρώτη φορά στα χρονικά ένα b-girl, την Ayumi Fukushima, από την Ιαπωνία. Ήταν όλοι εδώ για να πάρουν τη νίκη με skills.

Τρεις μέρες γεμάτες dance battles, οργανωμένο culture market με 360 booth, virtual reality εμπειρίες, pop up stores και συλλεκτικό merchandise. Μία διάλεξη-μάθημα ζωής από τους ραπ θρύλους Naughty By Nature, ένα από τα λίγα σχήματα που κατάφεραν να πάρουν Grammy παραμένοντας hardcore. Red Bull BC World Final. Στο αμφιθεατρικό κτίριο Gashouder, το sold-out show που έζησαν άνθρωποι από όλο τον κόσμο μέσω του Red Bull TV είχε ενέργεια, knock out μάχες και ένα μεγάλο νικητή. Οι κριτές Crazy Legs, Hong 10, AT, Intact και Niek

είχαν δύσκολο έργο, αφού οι 16 διαγωνιζόμενοι τα έδωσαν όλα στη σκηνή. Ο local breaker Menno καταφέρνοντας με την εφευρετικότητα και την ακριβεία του να φτάσει στον τελικό, ειδικά μετά το battle με τον Kill, αντιμετωπίζει τον Wing από τη Νότια Κορέα,

κερδίζοντας τον τίτλο, σε μια θεαματική νύχτα που το ταλέντο ήταν πρωταγωνιστής και οι θρύλοι του b-boying συναντήθηκαν με τα μελλοντικά του αστέρια. Αναζητήστε όσα συνέβησαν με το hashtag #BCOne στο σύμπαν των social media και δείτε ξανά και ξανά τις απίθανες μάχες στο www.redbull.com

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ και το ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE κενό και το μήνυμά σου στο 19400. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Χρέωση SMS €0,31 με ΦΠΑ (Mediatele - Τηλ παραπόνων: 2142148020)

ΚΟΥΚΑΚΙ

Κυριακή μεσημέρι στη Βεϊκου γύρω στις τρεις. Τζιν παντελό-νι, κόκκινο μπουφάν, μακριά μαύρα μαλλιά. Κρατούσες ένα σακίδιο πλάτης, νομίζω χρώματος μπλε. Γιατί να ήμουν στο αυτοκίνητο και να μην περπατούσα να σου δείξω πόσο μου άρεσες...

JUMBO

Τετάρτη 8/11, βρεθήκαμε δίπλα-δίπλα χαζεύοντας χριστουγεννιάτικα χαλάκια

στο κατάστημα της οδού Πειραιώς. Θα σου μιλούσα αλλά άκουσα να σε φωνάζει η κόρη σου. Εσύ ξανθιά, καρό ζακέτα μαύρη-κόκκινη, τζιν παντελό-νι, εγώ μαύρο μπουφάν, τζιν παντελό-νι, διακριτικό γυαλί. Αν διαβάσεις αυτό, πάρε με στο 6949110284.

ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ

Με βλέπω στο τέλος, Θεοδωρή, να σου στέλνω μήνυμα. Η αδιαφορία σου μάλλον θα νικήσει.

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάξ, 37χρονος Οικονομολόγος με μεταπτυχιακό, ελεύθερος, ευκατάστατος, με δικό του σπίτι στα Βόρεια προάστια και εξοχικό, πολύ εμφανισιμος, καστανός με μπλε μάτια, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 2103620.147, www.pappas.gr

KYBBVS
men's underwear

organic cotton

Έλα τώρα να σοβαρευτούμε... Στα 45, με γραμμένα πάνω από τα μισά χιλιόμετρα του βίου επί του μάταιου τούτου κόσμου, να ερωτοτυπηθώ; Εγώ η λογική, η ώριμη, η δυνατή; Παντρεμένη με μεγάλα παιδιά και ταμμένα χρόνια τώρα να υπηρετώ τις επιλογές μου με προσήλωση, συνέπεια και αγάπη. Και από το πουθενά, ένα ανώδυνο παιχνίδι που ξεκίνησε για γούστο, για μικρή επανάσταση (μέσης ηλικίας;), να γίνεται οσκαρικού επιπέδου έρωτας δίχως αύριο; Τι έγινε, ρε παιδιά; Βιοματική εκμάθηση αυτού που έλεγε η μανούλα «μην παίζεις με τη φωτιά, θα καείς». Οι πίκρες μπροστά, μια που, όπως λέει το άσμα, παντρεμέενοι και οι δυο... Αλλά μια φορά το ζεις, κορίτσι μου, το παραμύθι τέτοιου έρωτα. Οπότε, Μυρτώλι μου, μαζεύω stock μαντίλια να κλάψω όταν φτάσει το αναπόφευκτο και εντωμεταξύ μαζεύω μοναδικές αναμνήσεις για τα... γεράματα. Ευχήσου μου να είμαι δυνατή, όταν έρθει η ώρα. Φοβάμαι, αλλά δεν θα λιγοψυχήσω. Σε φιλώ αγαπημένη, να καλοπερνάς.

Μπορεί και να μην κλάψετε, πού ξέρετε; Η μπορεί και να κλάψετε αλλά όχι για το λόγο που εννοείτε. Μπορεί το αναπόφευκτο να μην είναι να εγκαταλείψετε το παραμύθι αλλά την πραγματικότητα που ζήσατε μέχρι τα 45. Οπότε καλά κάνετε και μαζεύετε μαντίλια, αλλά κάτσε να δούμε για ποιο λόγο θα κλάψετε. Σας ασπάζομαι με θέρμη και αλληλεγγύη.

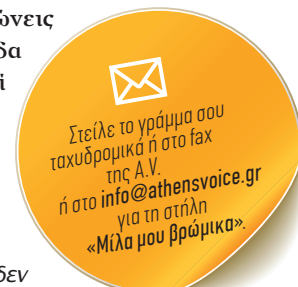
Μυρτώ, θα τα πω σε σένα γιατί μόνο εσύ θα καταλάβεις. Η Αστερόπη τα 'χει τρία χρόνια με τον Τριαντάφυλλο. Τα 'φτιαξαν με δυσκολία και δίχως ιδιαίτερη καψούρα εκ μέρους της στην αρχή (γιατί γούσταρε κι αυτή έναν ψηλό, ας πούμε), αλλά μετά τα βρήκαν τέλεια και ειδικά τον τελευταίο χρόνο έπλεαν σε πελάγη ευτυχίας. Ο Τριαντάφυλλος άλλωστε είναι το πιο γαμάτο των γαμάτων παιδιών κι έτσι και πει ότι θέλει να τον χωρίσει θα φάει μούντζα από όσους τους ξέρουν, μαζί με ένα «άμα-ξανα-βρεις-τέτοιο-να-με-χέσεις». Αλλά γνώρισε τον Φίλιππο (3ος Φίλιππος που καψουρεύεται, κάτι τους βάζουν στο λάδι, δεν εξηγείται αλλιώς) και η καρδιά της χορεύει ικαριώτικο. Σημειωτέον, ο Φίλιππος είναι λίγο κούκου – αλίμονο που δεν θα ήταν. Αλλά, ρε Μυρτώ, έχει και κάποια στοιχεία πολύ ωραία που ο Τριαντάφυλλος, όσο καλόπαιδο και να 'ναι, δεν τα 'χει, πώς να το κάνουμε. Η Αστερόπη τον αγαπάει τον Τριαντάφυλλο, πάρα πολύ, σταυρό φιλάει, είναι ο αγαπημένος της άνθρωπος, αλλά γι' αυτό ακριβώς δεν πρόκειται να τον κερατώσει, οπότε θα χωρίσει. Μα γίνεται να τον αγαπάει τόσο απέραντα και να συζητάει να τον χωρίσει (να της πάει); Αυτό μόνο ότι δεν τον αγαπάει και ότι είναι κατακαρραγιώστρια δεν δείχνει; Τι να κάνει; Μούντζα θα φάει άμα χωρίσει, ρε Μυρτώδι, αλλά γίνεται να νιώσεις καψούρα και να την κάνεις γαργάρα; Είναι σαν να σου δώσουν μπαλόνι με ήλιο και να το σπάσεις με καρφίτσα. Μόνο εμένα μου φαντάζουν οι επιλογές ως ισοβίως κότα (που δεν έτρεξες πίσω απ' τον έρωτα) ή ισοβίως πλιθια (που έτρεξες); Δεν τα λέει κανενός η Αστερόπη γιατί φίλοι, αδέρφια και συγγενείς θα την πάρουν με τις πέτρες... Οπότε αφού μόνη της θα την πάρει την αποφασάρα, δώσε τα φώτα σου τα πορείας να δούμε ποιος θα πάρει το φύλλο.

Υ.Γ. Όχι να σε εκβιάσω συναισθηματικά να απαντήσεις άμεσα, αλλά όταν λέμε είναι επείγον, είναι κατεπείγον.

Πρώτον, σ' αγαπώ. Δεύτερον, πας καλά, είναι δυνατόν να σου πω εγώ τι θα αποφασίσεις να κάνεις; Τρίτον, σόρι για την καθυστέρηση – μόλις σε ανακάλυψα. Τέταρτον, όταν λέμε για έναν γκόμενο ότι είναι το πιο γαμάτο των γαμάτων παιδιών και πώς θα τον χωρίσουμε γιατί δε θα ξαναβρούμε ίδιο, λυπάμαι, αγαπητή Αστεροπίτσα, μα δεν ξέρεις πώς λυπάμαι...

Αχ, Μυρτώ, θέλω να σε ρωτήσω κάτι αλλά δεν βρίσκω τις λέξεις για να το εκφράσω όπως με καίει. Η ιστορία, εν συντομία: Έχω δεχτεί απόρριψη μεγατόνων για το μικροσύμπαν μου. Έχω εκπέσει από το αστραφτερό αντικείμενο του έρωτα και μαζί ο κόσμος όλος έχει χάσει τη λάμψη του, την ορμή και τη ζωντάνια του. Πώς σηκώνεις κεφάλι; Πώς, όταν δεν μπορείς να κάνεις την ελπίδα –ότι μπορεί τα πράγματα να αλλάξουν, ότι μπορεί να μην κατάλαβες καλά, ότι μπορεί να μην είναι αλήθεια ότι δεν είσαι εσύ ο μεγάλος έρωτας του μεγάλου σου έρωτα– να βγάλει το σκασμό; Πώς σκατά δέχεσαι να επιτρέψεις να απο-μαγευτείς; -Μία

«Υπάρχουν δύο ειδών τραγωδίες στη ζωή. Η μία είναι όταν δεν εκπληρώνονται οι επιθυμίες σου και η άλλη όταν εκπληρώνονται»
- Μυρτώ Κοντοβά
Υ.Γ. Πλάκα κάνω. Όσκαρ Ουάλιαντ.

ΚΡΙΟΣ

(20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Έτοιμος για ξεπάσματα προς πάσα κατεύθυνση

Η εβδομάδα ξεκινάει με τους πλέον ευχάριστους οιωνούς για την τσέπη σου, αφού βλέπεις τα εισοδήματά σου να αυξάνονται με τη βοήθεια του συντρόφου σου, λόγω συνεργασιών που έχεις με το εξωτερικό ή με τη διευθέτηση κάποιων νομικών υποθέσεων. Συνεχίζεις να έχεις τρύπες να καλύψεις, όμως το γεγονός παραμένει ευχάριστο. Η ξεξουλακιά σου ζωή συνεχίζει να διανείμει μία ενδιαφέρουσα φάση, το γεγονός όμως ότι στο μείγμα συμπεριλαμβάνεται και το ερωτικό στοιχείο σου εγείρει ανασφάλειες και σε σπρώχνει σε φορτισμένες και πιθανώς άστοχες κινήσεις. Η Νέα Σελήνη του Σαββάτου ρίχνει επιπλέον φως στην κρεβατοκάμαρα και τις συναισθηματικές σου ατέλειες, προσφέρει όμως και λύσεις και μία φρέσκια ματιά στο θέμα. Ιδιαίτερα προς το τέλος της εβδομάδας, το θερμόμετρο ανεβαίνει στις προσωπικές και επαγγελματικές σου σχέσεις, με ζητήματα χρημάτων, παιχνίδια εξουσίας και ανταγωνισμούς. Καλό θα ήταν να μην κατασπαταληθείς σε συγκρούσεις, αλλά να δεις μήπως κάποιες συμπεριφορές ή και καταστάσεις απλώς πρέπει να τελειώσουν.

ΤΑΥΡΟΣ

(20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Εναρμονίζεις τις σχέσεις σου, ακόμη κι αν η καθημερινότητα βριθεί εντάσεων

Το κλίμα στις προσωπικές κι επαγγελματικές σου σχέσεις είναι εξαιρετικό στην αρχή της εβδομάδας. Απολαμβάνεις φορτισμένα ενσταντανέ με το σύντροφο ή υποψήφιο σύντροφό σου και βλέπεις ευχάριστες εξελίξεις υπέρ σου στις συνεργασίες σου. Ως εκ τούτου ο χρόνος που διαθέτεις για τους φίλους και τις εξωεπαγγελματικές σου ασχολίες μειώνεται κατά τι και τα σχέδιά σου αναθεωρούνται (και πάλι). Παρ' όλα αυτά, προς το τέλος της εβδομάδας η κούραση του προηγούμενου διαστήματος και κάποιες σοβαρές κουβέντες για τα θέλω σου στον έρωτα και την οικογενειακή οικονομική διαχείριση σε επιβαρύνουν σωματικά και ψυχολογικά. Η Νέα Σελήνη του Σαββάτου στο ζωδιακό σου άξονα όμως, σε βοηθάει να εστιαστείς πάνω από όλα στο θετικό των σχέσεών σου, το οποίο τροφοδοτείται είτε από καινούριες προσωπικές γνωριμίες και ευχάριστες ειδήσεις που σε σπρώχνουν να ξεχάσεις ότι έχεις περάσει, είτε γιατί διακρίνεις καλύτερα τι γίνεται μέσα σου και είσαι διατεθειμένος να αναλάβεις τις προσωπικές σου ευθύνες.

ΔΙΔΥΜΟΙ

(20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Τρέχεις για όλα, αλλά με τα ερωτικά σου, άσος στο μανίκι σου

Η σχέση σου και γενικώς τα ερωτικά πάθη κι ενσταντανέ της προσωπικής σου ζωής διανθίζουν ευχάριστα την καθημερινότητά σου στην αρχή της εβδομάδας. Τρέχεις σαν τον Βέγγο, αληθεί, αλλά τουλάχιστον το απολαμβάνεις. Μπορεί επίσης να σου στοιχίζει κάπως σε επαγγελματική συνέπεια και συγκέντρωση, αλλά έτσι είναι η ζωή. Ευτυχώς η δημιουργικότητα και η διαίσθησή σου είναι στο ζενίθ τους και σε βοηθούν να βγάλεις το φίδι από την τρύπα στη δουλειά, έστω κι αντιμετωπίζοντας ένα κάρο πράγματα. Η Νέα Σελήνη του Σαββάτου ανανεώνει τις φροντίδες για την υγεία και το σώμα σου και δημιουργεί κατάλληλες συνθήκες για να ξεκινήσεις μια καλύτερη διατροφή και να διορθώσεις τη ρουτίνα της άσκησης σου, έστω και με αφορμή το ότι δεν αισθάνεσαι καλά. Ταυτόχρονα εγείρει προβληματισμούς για τα οικονομικά της δουλειάς αφού τα σχέδιά σου, δημιουργίας, διασκέδασης και ρουτίνας, σκοντάφτουν στο μείζον θέμα χρηματοδότηση και λογαριασμοί. Μην αφήσεις αυτές τις έγνοιες να ριξουν

σκιά στα προσωπικά σου το ΣΚ, κάνε πρόγραμμα χαμηλού κόστους.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Κι όσους είδαν να χορεύουν τους θεώρησαν τρελούς, όσοι δεν άκουγαν τη μουσική

Ένας αέρας αισιοδοξίας σε παρασύρει στην αρχή της εβδομάδας, αφού βλέπεις διάφορες υποθέσεις σου να διευθετούνται ευχάριστα, είτε αφορούν τη δουλειά και το σπίτι, είτε τους φίλους σου. Η καλή σου διάθεση βοηθάει τη σχέση με τα παιδιά σου και σε καθιστά ερωτικότερο και διασκεδαστικότερο από ό,τι έχεις υπάρξει εδώ και καιρό. Οι αλλαγές αυτές σε οδηγούν να αναθεωρήσεις το σκεπτικό σου όσον αφορά τη σχέση με τον ευρύτερο συγγενικό σου κύκλο, τα μαθήματα και την επιμόρφωσή σου, τις παρέες σου, την προσωπική σου εξέλιξη. Η

Νέα Σελήνη του Σαββάτου εντείνει αυτό το εφέ και αυξάνει ότι θετικό βιώνεις κι αισθάνεσαι στα ερωτικά σου, βοηθώντας σε να νιώσεις άνετα ακόμη κι αν δεν έχεις όλες τις απαντήσεις για αυτά που σου συμβαίνουν. Ωστόσο το ΣΚ καλό θα ήταν εσύ και η καλή σου διάθεση να είστε έτοιμοι να αφοηλίσετε συναισθηματικούς χειρισμούς στο γάμο σου ή απλώς αφιμαχίες με αφορμή τη δουλειά και την παρούσα κοινωνική ατζέντα.

ΛΕΩΝ

(22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Αισθάνεσαι μεγαλύτερη ασφάλεια και θαλπωρή, έστω και ζοχαδιασμένος

Στην αρχή της εβδομάδας η κατάσταση στο σπίτι θυμίζει τηλεοπτική διαφήμιση για βούτυρο, είστε όλοι μια ωραία ατμόσφαιρα. Κι αυτό θα ήταν μόνο καλό, αν δεν σου δημιουργούσε σκέψεις τύπου «πολύ καλό για να 'ναι αληθινό» ή «πολύ εξημερωμένο για λιοντάρι» κι άλλα παρόμοια. Καλό θα ήταν να χαρείς για τα γεγονότα, όμως παράλληλα να αφήσεις τον εαυτό σου να προβληματίζεται για την ερωτική σου ζωή και τα οικονομικά, τομείς όπου αλλαγές, απουσίες και μοναξιά δεν είναι και τόσο εύπεπτα. Η Νέα Σελήνη του Σαββάτου σε βοηθάει να το κάνεις και να βιώσεις μεγαλύτερη ασφάλεια, θαλπωρή και πίστη, έστω κι αν ακόμη σε αγχώσουν θεματάκια υγείας και παλιό έρωτες της ταλαιπωρίας. Το ΣΚ βγαίνει από το καβούκι σου και κοινωνικοποιείσαι, γιατί σε σπρώχνουν φίλοι, συγγενικές υποχρεώσεις και παρέες. Βέβαια απόλυτα ευχαριστημένος δεν είσαι, γιατί παράλληλα καλείσαι να φροντίσεις σοβαρότακα οικογενειακά θέματα και, τελικά, γιατί ακόμη είσαι σε μία μάλλον εσωστρεφή φάση που προτιμά κλειστούς χώρους και κύκλους.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Λύνεις γόρδιο δεσμό, αίνιγμα της Σφίγγας και κύβο του Ρούμπικ μαζί, άμα λάχει

Η αυλαία της εβδομάδας σηκώνεται για να δείξει εσένα που καταφέρνεις να διευθετήσεις οικογενειακά και οικονομικά θέματα απαιτήσεων και μάλιστα με το αζημίωτο. Οι συνθήκες είναι ευνοϊκές για πάσης φύσεως κουβέντα και διαπραγμάτευση με τα αδέρφια και τους συγγενείς σου, ειδικά όσον αφορά ακίνητα ή το κλασικό οικογενειακό δράμα. Τα πράγματα θα ήταν τέλεια αν συντονίζονταν και τα ερωτικά σου, όμως ο σύντροφός σου δεν θέλει ή δεν ξέρει, ενώ οποιαδήποτε κουβέντα αφορά την κοινωνική και επαγγελματική σου ατζέντα φορτίζει, παρά βοηθάει την κατάσταση. Η Νέα Σελήνη του Σαββάτου σε αποζημιώνει δίνοντάς σου την ευκαιρία να αναπληρώσεις το χαμένο χρόνο στις εξωεπαγγελματικές σου ασχολίες και τις φιλικές σου σχέσεις. Κοινωνικοποιείσαι και με το παραπάνω και βάζεις στη θέση τους ένα σωρό ζητήματα που είχες στην άκρη του μυαλού σου και σε βασάνιζαν, ωστόσο γεγονός παραμένει ότι η ερωτική σου ζωή δεν συμμετέχει όσο και όπως

θα ήθελες σε αυτό το δρώμενο, ακόμη κι αν σε ζουλακιά είναι εκεί.

ΖΥΓΟΣ

(22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Είσαι στα χάλι σου, τελεία και παύλα

Η μέση του Νοέμβρη σε βρίσκει σε υπέροχη κατάσταση με την ερωτική σου ζωή ρυθμισμένη έτσι όπως χρειάζεται, τα οικονομικά σου σε σταθερή ανοδική κατάσταση κι εσένα αποφασισμένο να εστιάζεις στο πρακτικό και δη το ευχάριστο κομμάτι σε όλες τις επαφές, συναντήσεις και μετακινήσεις σου. Αν κάτι υποφέρει είναι η ρουτίνα σου κι εκεί πρέπει να βάλεις τα δυνατά σου να μη σε πάρουν τουλάχιστον χαμπάρι, αφού οι απροσεξίες, ασυνέπειες και η γενική δημιουργική ασάφεια είναι στο πρόγραμμα. Η Νέα Σελήνη του Σαββάτου σε επιβεβαιώνει στις επιλογές σου, αλλά συνιστά λίγο καλύτερη φροντίδα για την υγεία σου, λαμβάνοντας τις κατάλληλες προφυλάξεις απέναντι σε κακό φαγητό, πολύ αλκοόλ και μη ασφαλές σεξ. Κοινώς καλά περνάς, όμως μην το τραβάς στα άκρα. Το ΣΚ είναι πλήρες δραστηριοτήτων με το σύντροφό σου ή απουσία συντρόφου, με πιο κουλτουρέ διασκέδαση ή κάτι σε πάρτι, τα οποία καλό θα ήταν να μην επιβαρύνουν δυσανάλογα την τσέπη, τη σχέση με την οικογένεια ή την κατάσταση του σπιτιού σου.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Είσαι στη ροή κι αυτό έχει ιδιαίτερα γλυκιά γεύση

Κάτι το μαγικό έχεις στην αρχή της εβδομάδας κι εύχομαι να το εξαργυρώσεις και με το παραπάνω αιτούμενος το παραπάνω στις επαγγελματικές σου συνεργασίες και στις ερωτικές σου σχέσεις. Θα το πάρεις. Εύκολα. Στη χειρότερη, θα δεις ένα καλό ουχ στα οικονομικά σου, αν και η τσέπη σου, κάτι με έξοδα για παιδιά, λογαριασμούς, κόμπι, διασκέδαση, δεν μένει σε ψυχία. Επιπλέον, δικαιολόγησε τον εαυτό σου που ακόμη είσαι ξενερωμένος ερωτικά, είναι πολλά αυτά που χρειάζεται να φιλτράρεις, αν και οσοονούπω συνέρχεσαι. Η Νέα Σελήνη του Σαββάτου δίνει έξτρα λάμψη (χαμός λέμε) στο άστρο και φέρνει τις επαγγελματικές ευκαιρίες που σε τονώνουν, αν κι εσύ θα καταφέρεις να γκρινιάξεις γιατί δεν είναι όσο δημιουργικές θα ήθελες ή γιατί κάτι τρέχει στα γκομενικά σου. Οκ, αλλά συγκεντρώσου γιατί το ΣΚ δεν πρέπει να αφήσεις άγχη, τα βάρη της ρουτίνας, τα νεύρα σου ή τη σωματική σου αδιαθεσία να μπλοκάρει κουβέντες, ταξιδάκια ή συναντήσεις που είναι σημαντικές για σένα.

ΤΟΞΟΘΗΣ

(22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Χρειάζεσαι επειγόντως σωματική και ψυχολογική αποσυμφόρηση

Από διαίσθηση, βουλωμένο γράμμα διαβάεις στην αρχή της εβδομάδας κι αυτό είναι χρήσιμο στο ομικλώδες εσωτερικό σου τοπίο και μια παρηγοριά για το σωματικό σου μπουκωμα. Τα επαγγελματικά σου διέρχονται απαιτητικές αλλαγές και είσαι απολύτως δικαιολογημένος να ανησυχείς κι ακόμη πιο δικαιολογημένος να κάνεις τα πάντα για να διατηρήσεις την αισιοδοξία και την πίστη σου. Γενικά, επειδή με τα λόγια και τη λογική δεν πολυβγάξεις άκρη αυτές τις μέρες, καλό θα ήταν να χρησιμοποιήσεις ως πυξίδα τουλάχιστον στην οικογένεια και τα ερωτικά σου, το ένστικτό σου. Να είσαι βέβαιος ότι σε σπρώχνει στη σωστή κατεύθυνση (ακόμη κι αν δεν είναι η επιθυμητή). Η Νέα Σελήνη του Σαββάτου σου κρούει τον κώδωνα για καλύτερη σωματική και ψυχολογική διαχείριση και για να ξεφορτωθείς ό,τι χρειάζεται πριν την καινούρια αρχή που θα σημάνουν για σένα τα γενεθλιά σου. Τέλος, το ΣΚ μάζεψε κάπως τις υπερβολές σου, απόφυγε αλκοόλ και ουσίες και μην προσπαθείς γενικά να το ρίξεις σε στείρο υλισμό, δεν σου πάει.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Βλέπεις ότι, συν Αθηνά, μπορείς να

πραγματοποιήσεις τα όνειρά σου

Σαν να ζεις κάπως πρόωρα και αντεστραμμένη τη Χριστουγεννιάτικη Ιστορία του Ντίκενς, αφού τα φαντάσματα που συναντάς είναι καλά και γλυκά κι έρχονται να σου δείξουν ότι τα απωθημένα όνειρά σου μπορούν να πραγματοποιηθούν και η επένδυση στην καριέρα, το σύντροφο, τα παιδιά, τη δημιουργικότητα αποδίδει και με το παραπάνω. Το ότι παίζουν διάφορα χαζοδικαστικά με δουλειά και συγγενείς, τα οποία καθυστερούν να μπουν σε σειρά, σε προβληματίζει αλλά είναι απολύτως διαχειρίσιμο. Όπως και τα ερωτικοσεξουαλικά σου, που έχεις μπερδέψει με τις εξωεπαγγελματικές σου ασχολίες και τις φιλίες σου. Σχετικά σπάνιο για σένα, αλλά η Νέα Σελήνη του Σαββάτου δείχνει ότι προς το παρόν ξέρεις επακριβώς πού θέλεις να πας, αλλά καθόλου πού βρίσκεσαι και τι κάνεις. Το ΣΚ έσω πιο προσεκτικός γιατί η υπομονή και η πλάκα με το χάσιμό σου τείνει να εξαντληθεί (φταίει κι ο γλωσσολόγος, να μιλήσεις δεν μπορείς, κάτι πρέπει να κάνεις) και εσύ να οδηγηθείς σε σκληρές κινήσεις και χειρισμούς με εξίσου σκληρά αποτελέσματα.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

(20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Προετοίμασε λίστα αιτημάτων, όλα τα μάτια είναι στραμμένα πάνω σου

Ταξίδια, γνωριμίες, σχέδια, όλα παίζουν και παίζουν δυνατά στα επαγγελματικά σου στην αρχή της εβδομάδας. Οι συνθήκες είναι καλές για να εξασφαλίσεις στήριξη, να διευρύνεις τον επαγγελματικό και κοινωνικό σου κύκλο και να σπρώξεις τα πρότζεκτ σου. Αρκεί να είσαι υπομονετικός και να μη βιαστείς να ξεκαθαρίσεις το ζήτημα λεφτά, αυτό θέλει λίγο ακόμη χρόνο, αν και οι λογαριασμοί σου συνεχίζουν να τρέχουν. Η Νέα Σελήνη του Σαββάτου σε φέρνει στο κέντρο της πίστας της ζωής σου, με όλους τους προβολείς στραμμένους πάνω σου. Επιβάλλεται να ξεπεράσεις τις σχετικές αναστολές σου και να κινηθείς δυναμικά για να διασφαλίσεις αυτό που θέλεις στις ερωτικές σου σχέσεις και την καθημερινότητά σου. Ούτε το να ξεχωρίσεις είναι αμαρτία, ούτε η επιτυχία, ούτε το να μην μπορείς να συμπεριλάβεις τους πάντες στα σχέδιά σου, κι ακόμη λιγότερο το να θέλεις να απολαμβάνεις το υλικό και συναισθηματικό όφελος των κόπων σου. Συνεπώς, άδραξε τη μέρα κι άφησε στην άκρη γολο παρορμήσεις να τα κάνεις όλα λίμπα λόγω φόβου επιτυχίας.

ΙΧΘΥΕΣ

(18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Παραδίδεις στην αλλαγή κι ανανεώνεσαι με τον καλύτερο τρόπο

Μεγάλες και ιδιαίτερα ευχάριστες αλλαγές και αναπροσανατολισμούς στην κοινωνική, επαγγελματική και ακαδημαϊκή σου ατζέντα, εγκυμονεί η αρχή της εβδομάδας. Τα κέφια είναι ανεβασμένα, η διάθεσή σου να κάνεις πράγματα για σένα, από ταξίδια μέχρι σεμινάρια και γνωριμίες κι εξόδους, αφθονεί και οφείλεις να το απολαύσεις. Το ότι όλο αυτό ενέχει και κάποιες δύσκολες κουβέντες με συνεργάτες, και σύντροφο είναι σχεδόν πταίσμα και θα το καταλάβεις μόλις συμβεί. Η Νέα Σελήνη του Σαββάτου σε ανανεώνει με τη βαθύτερη έννοια της λέξης αφού δίνει νέα πνοή στο σκεπτικό σου και τροφοδοτεί τη διάθεσή σου να προσλάβεις νέες εμπειρίες, γνώση, ανθρώπους και τελικά να αφήσεις όλα αυτά να σε αλλάξουν. Το μόνο που χρειάζεται να έχεις στο νου σου είναι να είσαι πολύ προσεκτικός σε πάσης φύσεως οικονομικά μαγειρέματα προς το τέλος της εβδομάδας και να μην αφήσεις τις κακές σου συνήθειες να μπλοκάρουν την ερωτική σου ζωή. Ό,τι έχει μείνει από την αβεβαιότητά σου, πρόκειται να εξαφανιστεί πολύ πολύ σύντομα. **A**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου

LIVING WITH LECHUZA

ΕΙΝΑΙ ΟΜΟΡΦΟ
ΝΑ ΖΕΙΣ ΜΑΖΙ ΤΗΣ

Αυτοποτιζόμενη γλάστρα Lechuza
CUBICO 40, CUBICO 30 / Dieffenbachia, Anthurium

www.lechuza.gr

Σύμβολα απτά στην αρχαία Ελλάδα

ΧΡΗΜΑ ΜΟΝΕΥ

Tangible symbols in ancient Greece

2.11.2017 – 15.4.2018

Το νόμισμα πρωτίστως αποτελεί το βασικό μέσον συναλλαγής των ανθρώπων, με το οποίο καλύπτουν τις καθημερινές τους ανάγκες, πραγματοποιούν πληρωμές και εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους. Κατά την αρχαιότητα, το νόμισμα είχε και μίαν άλλη χρήση, η οποία σχετίζεται με την εικονογραφία του; ήταν ένα μέσον συμβολισμού, ένα μέσον που ο καθένας μπορούσε να κρατήσει στα χέρια του, ένα σύμβολο απτά.

85 νομίσματα από τη Συλλογή της Alpha Bank παρουσιάζονται μαζί με 159 αριστουργήματα από 29 Αρχαιολογικά Μουσεία και Συλλογές της Ελλάδος, 2 Αρχαιολογικά Μουσεία της Ιταλίας, το Βρετανικό Μουσείο και το Μουσείο του Λούβρου.

Μία συνδιοργάνωση με τη Νομισματική Συλλογή της Alpha Bank

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΥΚΛΑΔΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Νεοφύτου Δούκα 4, 106 74 Αθήνα, Τ 210 722 8321-3
www.alphanumismatics.gr, cycladic.gr